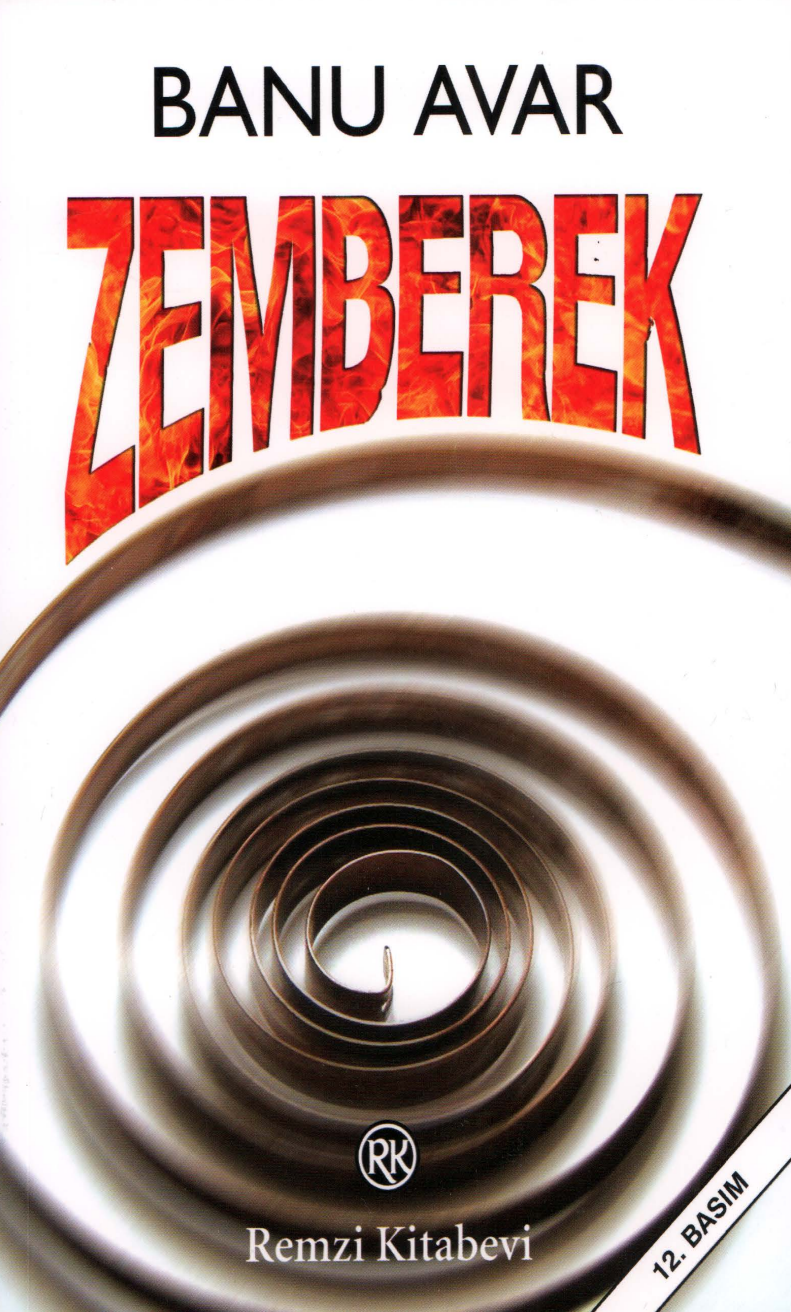
BANU AVAR

ZEMBEREK



Remzi Kitabevi

12. BASIM



Sahne önündekiler o kadar güzel, yumuşak, iyicil maskelerle ortalıktalar ki, arkadaki kan içicileri görmek zorlaşıyor. Her kanaldan dünyaya akan yalan rüzgârının sonucunda, toplumlar sahnedeki oyunu göremedikleri gibi, onları aldatan maskeli aktörlerin savunucularına dönüşüyorlar.

Hani, "Ne yapmalı?" diye soranlar var ya...
Bize göre bu konuda yapılacak en temel görev,
önce sahne arkasını görmeyi öğrenmek,
sonra da görmeyenlere göstermektir.

BANU AVAR gazetecilik hayatına *Süreç* dergisinde başladı. Londra City Üniversitesi'nde televizyonculuk alanında yüksek lisans yaptı. BBC'nin belgesel kurslarına katıldıktan sonra BBC Türkçe Yayınlar Bölümü'nde programcı ve spiker olarak çalıştı. Ardından, TRT Londra muhabirliğini üstlendi. *Günaydın, Vatan, Dünya, Politika* gibi gazetelerde muhabir olarak çalıştı ve birçok dizi-yazıya imza attı. Mozaik ve Kaleydoskop gibi yapımcılığını, yönetmenliğini ve sunuculuğunu üstlendiği programları TRT 1 ve TRT 2'de yayınlandı. İlk yayınlandığı yıllarda 32. Gün programının Londra muhabirliğini yaptı. I Caesar, Crimean War, The Great Game ve Troy gibi BBC ve Discovery Channel belgesellerinde Türkiye yapımcısı olarak yer aldı. 1999'da TV 8'in belgesel bölümünü kurdu ve 2004'e kadar Denizciler, Bir Zamanlar Kıbrıs'ta, Artık Biz de Varız, Devlerin Savaş Alanı Afganistan, Türkiye Sevdalıları ve Ohri, Güzel Ohri'nin de bulunduğu pek çok belgesele imza attı. Belgeselleri Arapça, Farsça, Makedonca, Azerbaycan Türkçesine çevrilerek birçok ülkede yayınlandı. Avar'ın Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu, Orta Asya, Çin, Hindistan, Güney Amerika, Avrupa'dan dosyalarla TRT 1 ekranlarına gelen Sınırlar Arasında adlı programı, 2004-2008 yılları arasında 82 bölüm yayınlandı. Sınırlar Arasında, ABD ve İsrail Büyükelçiliklerinin müdahalesiyle yayından kaldırıldı. 2009'da ART'de, 2011'de Kanal 99'da Dünya Düzeni adlı dizi-belgeseller yaptı. Günlük makaleleri internet sitelerinde yayınlanmakta ve kitap çalışmalarını sürdürmektedir.

Banu Avar'ın öteki kitapları:
Sınırlar Arasında (2005), *Avrasyalı Olmak* (2007), *Hangi Avrupa?* (2007), *'Böl ve Yut!'* (2008), *Hangi Dünya Düzeni?* (2009), *Kaçın! "Demokrasi" Geliyor!* (2011), *'Gün' 'O Gün'dür!* (2012).

BANU AVAR

ZEMBEREK

Remzi Kitabevi

ZEMBEREK / Banu Avar

© Remzi Kitabevi, 2016

Editör: Eylül Duru
Kapak: Ömer Erduran

ISBN 978-975-14-1751-0

BİRİNCİ BASIM: Kasım 2016
ON İKİNCİ BASIM: Ocak 2019

Kitabın bu basımı 3000 adet yapılmıştır.

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705
Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 12068 / Tel (212) 629 0615

Cilt: Çifçi Mücellit, 100. Yıl Mah. Matbaacılar Sitesi
5. Cad. No: 24-25 Bağcılar-İstanbul
Tel (212) 629 4783

Erkan ve Nil Güçiz'in
hatırasına...

"En büyük zafer, çatışmaya girmeden,
düşmanın kendi rızasıyla
teslim olmasını sağlamaktır."

Sun Tzu / *Savaş Sanatı*

İçindekiler

Başlarken 9

Zembereğin Çarkları 11
Sahne 1: BM'nin "Özel Elçisi": Angelina Jolie 15
Sahne 2: "Küresel Adalet"in Simgeleri: Amal ve George Clooney 21
Sahne 3: İngiltere Dışişleri Bakanıydı, Şimdi "Sivil Toplumcu" 23
Sahne 4: "İliştirilmiş" (embedded) Gazeteci: CNN'in Amanpour'u 25
Sahne 5: "Ortadoğu Şeytanı": CNN'nin Arwa'sı 29
Sahne 6: Lindsey Snell Serbest Gazeteci mi? 33
Sahne 7: Mati Kochavi: "Siber Deha", "Derin Web'ci" 35
Sahne 8: Clarissa Ward: BM Güvenlik Konseyi'ni "Bilgilendiren" Gazeteci! 37

Zembereği Kuranlar 41
Rendon Lobi Şirketi: Bir Yalan Makinesi 43
Irak'ta "Kirli İşler" Uzmanı: Albay Steele 46
Marifetli Büyükelçi Robert Ford ve "Ölüm Mangaları" 49
Senatör John McCain ve Özgür Suriye Ordusu! 52
"Freelance Revolutionary": Muaz Mustafa 61
Amerikan Savaş Kokteyli! 65
Bir CIA Taşeronu: Erik Prince 69
Beyaz Baretler (White Helmets) 78
Soros Çocukları: "Darbe İmalatçıları" 88

Zembereğin Yayları 95
"Renkli Devrimler" 97
"Arap Baharı"na Doğru 108

Zemberek Boşaldı! 113
"Arap Baharı" Facebook Devrimi! 115
Arap Baharı – Savaş Kokteyli 124
Arap Baharı'nın Sonu... 133
"Kukla Devlet Kurmak" ve USAID 146

Genç Kardeşlerime 153

Yararlanılan Kaynaklar 157

Dizin 158

Başlarken

Zemberek eski saatlerde, kilitlerde kullanılan bir düzenektir. Bu saatleri çalıştıran yaylı zemberek, saatin dışında yer alan bir düğme ya da kelebekle kurulur. Zembereği kuranlar ayarı kaçırırsa çarklar kırılır, dişliler kopar, fazla gerilen zemberek yayı boşalıp fırlar...

Tarih, dünyaya hâkim olmaya çalışan güçlerin kurulu sistemi bozma, yeni düzenek kurma, sistem oturtma, savaşlar çıkartmasının örnekleriyle dolu.

Ve fazla "kurulan" sistemdeki zembereğin boşalıp fırlamasının da...

Yeni yüzyılla birlikte, dünya geleneksel olmayan bir savaş usulüne sahne oluyor. "Renkli devrimler", "bahar" hareketleri, terör ordularının yaygın kullanımı iç içe geçiyor. Batılı haydut devletler, dünyayı küçük parçalara bölerek ele geçirme amacında olduklarını açıkça söylüyorlar. Sisteme karşı gelen ülkelerde "yumuşak" ve "sert güç" kullanıyorlar. "Müttefik" diye sırtını sıvazladıkları ayran budalası ülkeleri başka ülkelere karşı maşa diye kullanarak "vekâlet savaşları"nı sahneye koyuyorlar. "Vekil ülkeler"e terör ordularını besletip, zamanı gelince aynı orduları aynı ülkelere yolluyorlar. Kiralık ordular ve dijital aktivistler yeni savaşların askerleri. İşte bu birkaç yıldır karşı karşıya kaldığımız Amerikan usulü "savaş kokteyli". Yeni adıyla "karma savaş" sistemi.

Üçüncü dünya savaşı düzenli ordularla değil, "karma" sivil çetelerle gerçekleşmektedir. Bu savaşta "sahnenin önündekiler"le aldatılan halk, "sahnenin arkasındakiler"i görebildiği oranda güçlenecektir. Sahne önündekiler o kadar güzel, yumuşak, iyicil maskelerle ortalıktadırlar ki, arkadaki kan içicileri görmek zorlaşmaktadır. Her kanaldan dünyaya akan yalan rüzgârı, bırakın sah-

nedeki oyunu görmeyi, toplumları, maskeli aktörlerin savunucusu yapmaktadır.

Hani "ne yapmalı" diye soranlar var ya. Bize göre, önce sahne arkasını görmeyi öğrenmek, sonra da görmeyenlere göstermek temel görevdir.

Bu kitapta sizlere sahne önü ve arkasından, "karma savaş" ve aktörlerinden örnekler sunmaya çalışacağız. "Karma savaş"larda rol alanları tanımak, kapımızda ve içimizdeki tehlikelere karşı önlem almak için faydalı olabilir... Türkiye farkına varsa da varmasa da, sıcak bir savaşın içinden geçmektedir. Bölgedeki kördüğüm, Mustafa Kemal Atatürk'ün emperyalizme karşı bölge ülkeleriyle el ele verme seçeneğini anlayanlarla çözülecektir.

Şu kesindir ki, dünyayı oyun alanı ilan eden küresel sırtlanlar ve her ülkede konuşlandırılmış işbirlikçileri, hedef ülkelerin zembereklerini boşaltmaya uğraşırken, bir gün kendi zembereklerinin boşaldığına da tanık olacaklardır.

Yüce milletime, destekleri için aileme, tüm dostlarıma, sevgili dostum Özlem Bülbül'e ve editörüm Eylül Duru'ya teşekkür ederim.

Ekim 2016

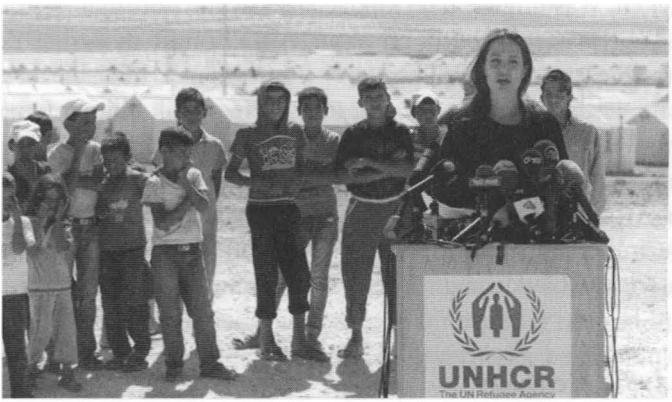
Zembereğin Çarkları

Ekranlarda izlediklerimiz, basında gördüklerimiz bir sonuçtur. Yemeğin sofrada sunuluşudur. Yemeği pişirenler Washington'da, Tel Aviv'de, Langley'de, Londra'dadır. Yemeğin pişme süreci mi? Küresel efendiler, hedef belledikleri ülkelerde önce Birleşmiş Milletler'in masum yüzlü örgütleri, "iliştirilmiş" gazetecileriyle boy gösterirler. İnsan hakları dernekleri, yardım cemiyetleri, sınır tanımayan gazeteciler, sınır tanımayan doktorlar gibi küresel istihbarat ve provokasyon üniteleri devreye girer. Toplumun her kesimine hibeler, yardımlar, hediyelerle yaklaşır; çocuklara eğitim, kadınlara özgürlük, etnik gruplara otonomi vaat ederken ayrılık ateşini yakarlar. Bu çalışmalar, istihbarat servisleriyle el ele yürür. Küresel basın, televizyonlar ve sosyal medya görünmez iplerle bu ünitelerle bağlantılıdır. Emperyalizmin hedefindeki ülkelerde bu iç içe geçmiş yapılarla gerekli çatışma zemini hazırlanır.

Çatışma başlayınca dalgalar halinde toplumun her kesiminde yankı bulmasına uğraşılır. Kiralık ordular yerlerini alır. Ortalık kan gölüne dönünce "barış havarisi" örgütler, Birleşmiş Milletler yetkilileri, NATO, hedef ülkenin teröristleri için "demokrasi ve özgürlük" ister. Sahne önündekiler ve arkasındakiler elbirliğiyle hedef ülkenin suyunu çıkarır. Müdahale için gerekli ortamın oluşmasında, dev lobi şirketlerinden medya gruplarına, taşeron katillerden Hollywood yıldızlarına kadar uzanan bir düzeneğin emeği (!) vardır. Sahnedeki ve sahne arkasındakilerin adları, yüzleri değişir ama görevleri aynıdır. Bunlar zembereğin çarklarıdır.

Sahne 1:
BM'nin "Özel Elçisi":
Angelina Jolie

Kişilerin önemi yok. Önemli olan şablonu görmek. Okuma kolaylığı açısından iç içe geçen karmaşık yapılardan seçtiğimiz örnek kişileri öne çıkaracağız. Bu Hollywood yıldızı da onlardan biri. Nerede Amerikan sivil toplum sırtlanları, nerede Amerikan, İngiliz istihbaratı, nerede sorunlar tavanda, medya kargaları meydanlardaysa, nerede kan yeri göğü sarmış, insanlar yerlerinden yurtlarından olmuşsa, orada Birleşmiş Milletler'in sahne yüzü, "iyi niyet elçisi" Angelina Jolie ya da diğerleri... Oscar'lı Hollywood yıldızı, küresel çetenin yaptığı kötülükleri, çıkardığı savaşları gizleyen bir yüz. Savaş baronu küresel efendilerinin "politik" aktivistlerinden biri. Akıl hocası İngiltere Lordlar Kamarası'ndan Baroness Arminka Helic. Ve patronu BM Mülteciler Yüksek



BM "özel elçisi" Angelina Jolie, Suriye-Ürdün sınırında mülteci kampında (10 Eylül 2016).

Komiserliği. 2000'de kamuoyu desteği ve beğenisi sadece yüzde 30'du. Birkaç vurdulu kırdılı filmden hatırlanıyordu. Öyle parlatıldı ki 2006'da bu oran yüzde 80'e çıktı. *Time* ve *Forbes* dergisi de destekçisiydi. 2001'den itibaren en az 20 ülkede BM iyi niyet elçisi olarak mültecilerle buluştu. Tayland, Kosova, Kenya, Ekvador ve tabii Suriye sınırlarında, Türkiye ve Ürdün'de defalarca boy gösterdi. 2001'de bu görevi neden kabul ettiği sorulduğunda "Hepimiz, kötü durumdayken birilerinin yardıma geleceğine inanmak isteriz," demişti.

Pakistan'da deprem mağdurlarının yanındaydı, Hatay'da Suriyeli muhalif ve mültecilerin dayanağıydı. Yıllar içinde rolüne büyük uyum sağlamıştı. Hollywood'un vampir pozları veren çılgın seksi kızı saçlarını koyultmuş, makyajını azaltmış, iyilik meleği maskesi takmıştı. Vücut hatlarını belli etmeyen bol elbiselerle dünyanın her köşesinde mülteci çocukların ve mağdurların yanındaydı. Zavallı Suriyeli çocuklar Esad'ın zulmünden korunmalıydı, ağlamasınlardı, şeker yesinlerdi... Angelina söyledi ya, artık ne kadar duygusal görüntü varsa CNN, El Cezire, Fox, BBC ekranlarına girerdi. Dünya kamuoyu böyle şekillenirdi. Jolie 2005'te rolünü benimsemişti: Gazetecilerin "Amacınız ne?" sorusuna, "Bu insanların ne yaşadıklarını herkes bilmeli," dedi. Bilinmesi gereken, Washington'daki kuklacıların uygun gördüğü resimdi.

Angelina artık politik bir aktör. ABD Kongre üyeleriyle defalarca görüşen, Dünya Ekonomik Forumu'nda bilgisine başvurulan, 40 devlet adamı çıkaran üniversite olarak bilinen London School of Economics'te seminerler veren bir politik "cast ajans" mamulü. Yıllardır Hollywood, Ronald Reagan gibi ABD başkanları, Arnold Schwarzenegger gibi belediye başkanları ve daha birçok ünlü yüzü siyasete yollamıştı. Halkın sevdikleriyle kandırılması daha kolaydı...

İyilik Melekleri

Birleşmiş Milletler'e bağlı Unicef, Save the Children (Çocukları Kurtarın Vakfı) gibi örgütlerin her birinin iyi niyet elçileri, halkla



Birleşmiş Milletler Mülteciler Komiserliği "iyi niyet elçisi" Cate Blanchett (2016)

ilişkiler için bir yüzleri var. Şarkıcı Shakira da, futbolcu Beckham da, yıllar önce Sophia Loren de, Audrey Hepburn de bu görevi üstlendi. Türkiye'den de yarım düzine sanatçı bilerek-bilmeyerek, "Hollywood yapıyorsa iyidir" mantığıyla birilerine "elçi" seçildi. Bilincindedirler değildirler, bilemeyiz. Ama görevleri, küresel efendilerin çıkarları doğrultusunda "kamuoyu yaratmak" ya da kamuoyunu kandırmaktır.

Avustralyalı film yıldızı Blanchett, BM iyi niyet elçisi olduğunda "Bu rolü almakla gurur duydum. Bu eşi görülmemiş kriz, dünyanın ortak bir sorumluluk içinde olmasını gerektiriyor," demiştir. Evet bu bir "rol"dür. Bu rolü üstlenenler, buzdağının en tepe noktasında dünya halklarına ekranlardan görünenlerdir. Kan içindeki bölgelerde boy gösterir, perişan çocuklarla kameralara poz verirler. Gösterdikleri korkunç tabloya ah vah ederiz. Dünyanın içinde bulunduğu "eşi görülmemiş kriz"i yaratanlar ise, rolleri dağıtan, inanılmaz karmaşık bir örgütler bütünüdür.

Bu "iyilik melekleri", "demokrasi havarileri", bağlı oldukları Birleşmiş Milletler'in siyasi çizgisini izler. Nedir BM? Kurulduğundan beri küresel elitin denetimindedir. 1945'te Birleşmiş Milletler merkezi için New York'ta Manhattan'ın göbeğindeki al-

tı blokluk arazi bile John Rockefeller'in hediyesidir! BM Güvenlik Konseyi bugüne kadar hiçbir uluslararası çatışmayı önleyememiştir. 70 yıllık varlığı ne İsrail-Filistin sorununda, ne Sırp-Bosna savaşında, ne Kosova'da, ne Dağlık-Karabağ'da, ne Körfez savaşında, ne Irak'ın, Libya'nın işgalinde ve ne de Suriye'de barışı sağlamıştır. BM'deki egemen güçler, küresel şirketler buna engeldir. Siz Unicef'ten kart satın alıp kan gölünde yüzen çocuklara bağış yapmakla rahatlayabilirsiniz. Gerçek çok daha acımasızdır. Kanın sorumlusu, çocuklara yardım kartı satanlardır.

2016 yılında Angelina'nın bağlı olduğu BM Göçmenler Yüksek Komiserliği'ne ABD 1,5 milyar dolara yakın bir meblağ, Avrupa Birliği ise bunun dörtte birini bağışlamıştır. Patron Amerika'dır.

Neden Mülteci Oldular?!

Ünlü yıldızların, siyasi aktörlerin, gazetecilerin ziyaret ettiği bu kamplar niye var? Çünkü bir anda savaşın içine sokulan ülkeler var. Timsah gözyaşları dökenler, bu ülkelerde yıllarca kaosu örgütlerken mülteci akını olacağını bilmiyorlar mıydı?! Kan tacirleri ortalık kan gölüne dönünce halkın komşu devletlere akacağını hesaplamamışlar mıydı? Bu kamplar genellikle sınır bölgelerindedir. Çoğunu ziyaret ettim. Pakistan'da, Ürdün'de, Sudan'da, Türkiye'de ve diğer birçok ülkede tanık olduğum, Angelina'nın fotoğraf çektirdiği mağdur ve perişan sığınmacıların arkasında bu işi örgütleyen büyük bir çetenin çetrefil işleridir. Birleşmiş Milletler ve ona bağlı "insani yardım kuruluşları"nın mağdurlara yardımın dışında başka işlerle uğraştıkları, kampların da bu faaliyetlere mükemmel bir örtü olduğunu bilmeyen var mıdır? 2016 itibariyle Türkiye, Irak, Ürdün ve Lübnan'da 37 mülteci kampı vardır. Angelina ve birçok başka ünlü, düzenli aralarla işte bu kamplarda "iyi niyet" dağıtmaktadır.[1]

(1) http://www.yenicaggazetesi.com.tr/mobi/ingiliz-finansorlu-stonun-kilis-faaliyetleri-40272yy.htm



Kamplarda, 3 milyona yakın sığınmacının arasına gizlenmiş bol sayıda istihbarat elemanı, terörist; uyuşturucu, kimyasal madde, silah, organ kaçakçılığıyla uğraşan çete mensubu vardır. Bu kamplar sınırların delik deşik olmasında önemli bir rol oynar. Demografik yapıyı değiştirir. Kaçakçılara serbest bölge açar. Bölgedeki terör gruplarına liman olur. Teröristlere ve istihbarat görevlilerine "uluslararası toplum" denilen çeteyle gizli temas için mükemmel bir ortam sağlar. Sınırlar arasında "cepler" yaratır.

Stratejik Silah mı?

Uluslararası Avrasya Hareketi üyesi, jeostratejist Leonid Savin, daha karmaşık birkaç soruyu dile getiriyor:

"Suudi Arabistan'da Müslümanlar için kamp yerleri inşa edilmişken, mülteciler neden Türkiye ve Ürdün'ü tercih ediyor?"

"Avrupa'ya mülteci taşıyanlar, kişi başına 4.000 ila 10.000 dolar alıyorsa, kişileri önceden borçlandırarak taşıma düzenlendiğini düşünürsek, yüz binlerce kişinin yollara düşmesine yol açan garantiyi kim, ne amaçla veriyor?..."

Harvard Üniversitesi'nde yapılan Strategic Engineered Migration as a Weapon of War (bir savaş silahı olarak tasarlanan göç olgusu) başlıklı araştırmada, "mülteciler olgusunun hedef ülke-



Türkiye-Suriye sınırı (2016)

lerde savaş ve barış zamanlarında stratejik bir silah olarak kullanılabileceği ve bunu kontrol eden devlete yararlar sağlayacağı" tespiti yapılıyor.

Mülteciler konusunda en çok fikir beyan eden ABD, ülkesine genel olarak mülteci kabul etmiyor. Ama 1519 kişilik bir gruba bu hak tanınıyor. Kim onlar? ABD yönetiminin, 2014 yılında vatandaşlık ve göçmenlik statüsü verme, ikamet hakkı tanıma ve hükümetin koruması altında yaşama garantisi verdiği 1519 kişinin tümü, diğer ülkelerin teröristleri ya da terörle yakından bağlantılı olanlar![2]

Sonuç olarak toplum ekranlarda gördüğü mülteci ölümleri, bebek cesetleriyle kahrolurken, Washington'da birileri, kendi yarattıkları mülteci krizinin stratejik silah olarak kullanımıyla keyifleniyor.[3]

(2) http://www.judicialwatch.org/wp-content/uploads/2015/09/DHS2014.pdf.

(3) http://www.voltairenet.org/article189216.html

Sahne 2:
"Küresel Adalet"in Simgeleri:
Amal ve George Clooney

Mona ve kızı Suriye'nin kana boyanan bir kentinden Berlin'e kaçtı. Uluslararası Kurtarma Komitesi (International Rescue Committee)'nin başkanı David Miliband ile karı-koca Clooney'ler Berlin'de Mona'nın yanındaydı. Tabii basın mensupları da. George Clooney BM "barış elçisi" unvanlı bir diğer Hollywood yıldızı. Eşi Amal'a gelince... Lübnan asıllı bu İngiliz hanım, arkasında nasıl bir destek varsa 36 yaşında bir hukuk yıldızı... BM eski genel sekreteri Kofi Annan'a danışmanlık yapmış, *Wiki* sızıntı ustası Julian Assange'ın avukatlığını üstlenmiş, Ukrayna'nın Soroscu Başbakanı Yulia Timoşenko'nun savunusunu almış, Birleşmiş Milletler Suriye komisyonunda danışman; Columbia Hukuk Fakültesi, İnsan Hakları Enstitüsü'nde,



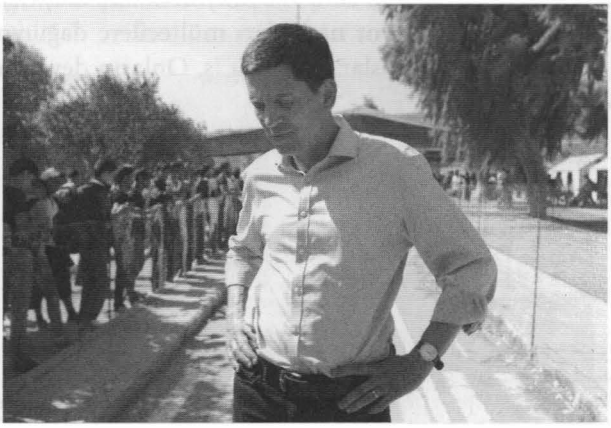
Clooney'ler Uluslararası Kurtarma Komite Başkanı, İngiltere eski dışişleri bakanı David Miliband ile Suriyeli sığınmacı Mona ve kızı ile.

Londra Üniversitesi'nde ve daha birçok uluslararası üne sahip okulda Uluslararası Ceza Hukuku dersi veriyor. Şimdi siz söyleyin: Sade vatandaş, George ve Amal Clooney'nin savunduğu herhangi bir şeye karşı çıkabilir mi? Onlar ne dese doğru... "Türkler Ermenilere soykırım yaptı." "Kürtler özgürlük savaşçısı." "Esad ortalığı kana buladı." Küresel çete hangi repliği uygun bulursa o ve devamı... Görevleri bu.

Küçük bir not: George Clooney 2015'te Güney Kaliforniya radyosuna verdiği röportajda, "1915 yılında Türklerin Ermenilere soykırım yaptığı tartışma götürmez bir gerçektir," beyanında bulunmuştu. Amal Clooney, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde Türklere karşı "soykırım davası"nda Ermenistan'ın avukatıydı. Bir gün yolları Türkiye'ye düşse tahtırevanla taşınırlar, orası ayrı...

Sahne 3:
İngiltere Dışişleri Bakanıydı, Şimdi "Sivil Toplumcu"

Ünlü çiftimiz Clooney'ler, Angelina'nın başını okşadığı Suriyeli mültecilerden birini Berlin'de ziyaret etti. Sığınmacı hanım yaşadıklarını anlattı. Ünlü çiftimizin içi burkuldu. Yüzlerinde duruma uygun "ifade", yanlarında küresel çetenin bilinen bir aktörü: David Miliband. Mona'ya, kendisinin de Yahudi göçmen bir aileden geldiğini anlatıyordu. Miliband, İngiltere'nin eski dışişleri bakanıydı ve Tony Blair'in Irak Savaşı sırasında bir dizi yalan üreten "beyin takımı" arasındaydı. 2013'te milletvekilliğinden istifa etti ve New York'ta işe başladı. Şimdi Uluslararası Kurtarma Komitesi CEO'su ve başkanı. Komitenin dünyadaki personel sa-



Uluslararası Kurtarma Komitesi (IRC) Başkanı David Miliband, Midilli adasındaki Suriye mülteci kampında.

yısı 12 bin kişi. Gönüllü sayısı 1300. Komitenin yıllık bütçesi 450 milyon dolar. Miliband'ın maaşı yılda 600 bin dolar. Paranın kaynağı mı? ABD Uluslararası Kalkınma Ajansı (United States Agency for International Development USAID).

ABD neden ulusların kalkınmasını istesin ki... Kurtarma Komitesi'nin "insani yardım" götürdüğü ülkeleri kana boyayan kendisi değil miydi?! Sahnelenen böyle bir oyun işte... Replikler de aynı:

"Koalisyon güçleri Suriye'ye derhal müdahale etmeli! Kendi vatandaşlarına bomba yağdıran Esad gitmeli!"(4)

Miliband'ın örgüt bütçesi ve maaş miktarının şokunu atlattınız mı? Bu işlerin kenarında yer alanların kazanç boyutunu ara sıra basına sızan skandal haberler gösteriyor: 2016 Mayısı'nda USAID, Türkiye'deki 14 aracı kurumun yolsuzluk yaptığı gerekçesiyle yardımları donduruyor. Yolsuzluğa karışan "aracı kurumlar" içinde Uluslararası Kurtarma Komitesi (IRC) ve Uluslararası Tıbbi yardım Örgütü (IMC) ile temasta olanlar öne çıkıyor. Suriye'ye gönderilmek üzere, Türkiye'den yalnızca BM bağlantılı kuruluşlar tarafından alımı yapılan yardım malzemesi tutarı 2012 yılında 90 milyon dolar iken, 2014 yılında 339 milyon dolara fırlamış. 2016'da da bu rakam 500 milyon dolara ulaşmış... Ne kadarı kimin cebine giriyor ne kadarı mültecilere dağılıyor, belirsiz. Kesin olan, bu savaşlar çok kârlı iş. Onların deyişiyle "big business"!(5)

(4) http://www.kpbs.org/news/2014/feb/28/international-rescue-committees-david-miliband-wha/

(5) http://www.bbc.com/turkce/haberler/2016/05/160512_usaid_yardim_durdurma

Sahne 4:
"İliştirilmiş" (embedded)
Gazeteci: CNN'in Amanpour'u

Christiane Amanpour'un yıldızı Irak savaşında parlamıştı. Belki de "iliştirilmiş gazeteci" tanımı onun için çıkarılmıştı. Pentagon'un ilk "iliştirilmiş" gazetecilerinden biriydi. 1991'de dünya Irak'ın ABD tarafından işgalini, orduyla Irak'a girip "savaştan canlı yayın"ı gerçekleştiren, İran asıllı bu İngiliz hanım muhabirle izledi. 1991'de yaptığı haberlerin alt metni, "Saddam gitmeli! Irak bölünmeli!" idi. 2011'den beri "Esad gitmeli! Suriye bölünmeli!" diyor. Irak'ta Barzani'nin en sık röportaj verdiği muhabirdi. "Kürdistan devleti" hayalinin en sıkı destekçisi. Amerikan-İngiliz çıkarlarının medya ayağındaki en önemli neferi. Bugün CNN'in dış haber bürosunun baş editörü. Suriye'de, başta YPG olmak üzere tüm teröristleri kendisine yakın bulduğunu açıkça belirten bir "gazeteci".

2005'te Beşar Esad'la röportajında şu soruyu sormuştu:



"Biliyorsunuz, Amerika'da sizi hedef alan bir rejim değişikliğinden söz edenler çoğaldı. Diplomatik yalnızlaştırmayla karşı karşıya kalabilirsiniz. Hatta bir darbeyle yüzleşebilirsiniz. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

Amanpour sadece ünlü bir gazeteci değildi. Amerikan şahinlerinden Clinton'a yakın James Rubin'in eşiydi! Sözleri geleceği işaret etmişti.

Suriye aniden karıştığında, Irak'ta tanıdığı yeni büyükelçi Robert Ford'la bir program yaptı. Honduras'ta, Irak'ta ölüm mangalarının mimarı olarak ünlenen yeni Suriye büyükelçisi Robert Ford'un ayağını sürüdüğü yer yarılırdı. Ford 2011 Ocak ayında Şam'a geldi, Mart'ta Suriye karıştı. Fıkra gibi: "Amerika'da neden ortalık karışmaz," diye sormuş biri. Cevap: "Orada bir Amerikan büyükelçiliği yok ki!"

Amanpour'un CNN yayını, Ford'u Hama'da gösterilerin ortasında gösteriyor, rejim "muhalif"leri Ford'un arabasına çiçekler fırlatıyordu. Amanpour, büyükelçiye, Hama ziyareti konusunda Suriyeli yetkililerin tepkisini sorduğunda, "Tabii ki bana kızgınlar. Ama buna aldıracak değilim. Buradaki barışçıl gösterilere tabii ki katılacağım. Bugün de, yarın da ve tüm Suriye'de. Durmak yok!" diye cevaplamıştı. Önemli bir cümle de ekledi: "1982'deki gibi bir kırılma bekleyebiliriz." "Kırılma"dan kastı, 1982'de Türkiye'nin desteğiyle Hama ve Humus'ta Suriye İslam Krallığı için ayaklanan gruplardı! O yıllarda bu kargaşa bastırılmış, ama Türkiye ile Suriye arasına kama sokulmuştu. Türkiye'nin Suriye'de terörü desteklemesine karşılık, baba Esad "Kürt kartı"na oynamış, PKK'yı Bekaa vadisine konuşlandırmıştı.

"Bu Konuda Çok Duygusalım!"

Robert Ford ve diğerleri, uzun zamandan beri Suriye'deki selefi gruplarla ilişki halindeydi. Amanpour, bütün yayınlarında büyükelçinin yakın temas kurduğu terörist çeteleri, "zalim diktatör"e karşı olan "barışçıl göstericiler" ve "özgürlük savaşçıları" olarak kutsadı.

2013'te 90 yaşındaki eski dışişleri bakanı ve ABD derin adamı Kissinger ile yaptığı söyleşisinde geleceğe dair çok önemli birkaç cümle vardı: Kissinger, "Radikal dinci unsurların olduğu bir Arap dünyasının kıvılcımları Amerika'ya sıçramadan çok önce Rusya'ya sıçrayacaktır!" demişti.

Niyet belliydi: Suriye'de eğitim alan terör grupları bir sonraki aşamada Kafkasya'ya yollanacaktı. 2011'de başlattıkları Suriye savaşı, 2013'te bitecek zannetmişlerdi. Ama iki yıl sonra Esad hâlâ devrilememişti. Sinirler gergindi. Bir sonraki aşamaya geçeceklerdi. "Askeri müdahale." Bunun için "kamuoyu"nun hazırlanması gerekliydi. Irak'ta olduğu gibi...

Amanpour ve CNN'in diğer büyük başları günde en az on ayrı programda konuyu işlediler. Amanpour bir keresinde, askeri müdahaleye karşı çıkan Amerikalı yazarlar karşısında kontrolünü kaybetmiş, Andrew Sullivan, Charles Blow ve Christopher Dickey'in şaşkınlıkla açılmış gözlerine bakarak meşhur yalanı tekrarlamıştı:

"Suriye'de kitle imha silahları kullanıldığını kaç defa daha söyleyeceğiz?! II. Dünya Savaşı'nda, Bosna'da, Ruanda'da ve şimdi Suriye'de bunu yapıyorlar!"

Amanpour, on küsur yıl önce Irak'ta aynı cümleleri kurmuştu:

"Irak'ta kitle imha silahları var!"

Bunun yalan olduğunu Amerika ve satın aldığı adamlar sekiz yıl sonra açıklamışlardı. Arada 1 milyon insan hayatını kaybedecek, bir o kadarı evsiz yurtsuz kalacaktı.

Amanpour bağırmaya devam etmişti:

"Amerika, ahlaki prensipler üzerinde yükselen, dünyanın en dürüst, en ahlaklı ülkesi ve böyle bir ülkenin başkanı olup bitene göz yumamaz! Suriye'ye müdahale edilmeli. Bu konuda çok duygusalım!"

Ağzından köpükler saçarak "savaş" naraları atarken, "dünyanın ahlaken en yüksek ülkesi" tanımıyla birçok kişiyi gülümsetmeyi başarmıştı. Tribünlerdekiler de yumruklarıyla göğüslerini dövmüşlerdi... Yayının ardından attığı *tweet*'te kullandığı tanım şöyleydi:

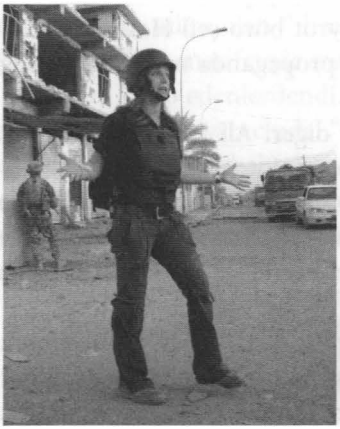
"ABD! Liberal müdahaleciliğin gururunu taşıyan ülke!"

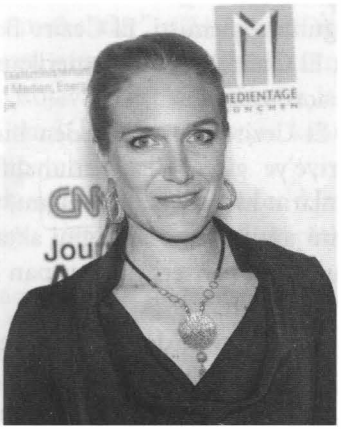
Vay be! Bağımsız ülkelere darbe yapmanın gururunu taşıyan bir "tarafsız" gazeteci! Dünyada en büyük şöhreti yakalamış birkaç dış haberciden biri![6]

(6) https://www.youtube.com/watch?v=8ErguNqckKM

Sahne 5:
"Ortadoğu Şeytanı":
CNN'nin Arwa'sı

Sahnedekilerin medya kanadına bir örnek daha. Arwa Damon, CNN'in yeni Amanpour'u. Hayat hikâyesi bayağı renkli. Çocukluğu babasının görevi nedeniyle İstanbul'da geçti. Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun oldu, tekstil sektöründe çalışırken gazeteci olmaya karar verdi. Ve oluverdi. 2003'te ABD işgal ordusuna "ilişmiş" bir şekilde Bağdat'a savaşın içine gitti. Yani o da "iliştirilmiş" bir gazeteci. Bizde olsa kıyamet kopar. Askeri öven gazeteci "faşist" yaftasını yer, askerle savaşa katılan gazeteciye ömür boyu çamur atılır. Ama Amerikalı için bu bir gurur vesilesidir. Her fırsatta dile getirilir. Damon, 2006'dan beri kâh İstanbul, kâh Beyrut bürosunda CNN'in en etkili muhabiri. Bizim holding gazetecileri de, CNN ailesi olarak kendisiyle pek gururlanır. 2016 Emmy ödüllü bir haberci... Biliyorsunuz, Emmy ödülü çokuluslu şirketler ve bankalarca desteklenir ve onların çıkarlarına en iyi hizmet edenlere takdim edilir.





Damon küresel çetenin sadık bir hizmetkârıdır. Annesi Suriyeli. Dedesi Muhsin al-Barazi, İsrail'le gizli görüşmeler yürüten o zamanki darbe hükümetinin Kürt asıllı başbakanı. 1949'da bir darbe sonucu kurşuna dizilmişti. Bu nedenle mi bilinmez, torunu Arwa, ciddi bir PKK hayranı. Kandil'den onlarca sipariş habere imza attı. Aktütün Sınır Karakolu'nda şehit düşen 17 askerin haberini CNN'de "Özgürlük savaşçısı PKK'nın saldırısı sonucu 17 kişi hayatını kaybetti," diyerek vermişti...

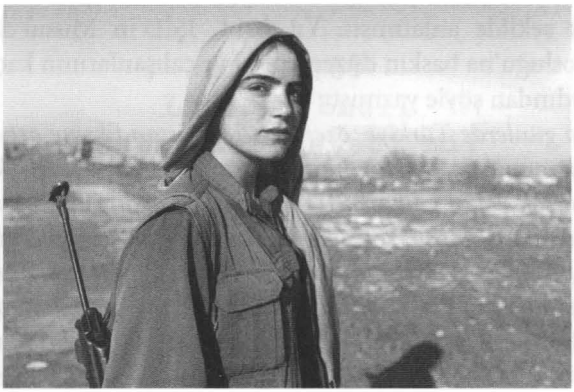
Damon'un Zafer Dansı!

Sık sık PKK kamplarından haberler yaptı ve kamplardaki kadınları "özgürlük savaşçısı kadınlar" olarak tanıttı. Kanlı eylemleri sonrasında teröristlerin sevinç içinde dans etmelerini haberleştirdi. Eğlenen PKK katillerini gösterdiği haberinde kullandığı başlık "Zafer Dansı"ydı!

Suriye'den yaptığı yalan haberleri El Cezire'de de yayınladı ve bazı dürüst gazeteciler bu ve benzeri yalan haberlerden sonra El Cezire'den istifa etti. İstifa edenlerden biri olan Musa Ahmed sahadan gelen haberlerin çoğunun değiştirildiğini, muhabirlerin Humus'ta küçük bir çocuktan ağır yaralıymış gibi rol yapmasını istediğini, Suriye'de muhaliflerin öldürdüğü sivillerle ilgili görüntülerin Suriyeli askerler tarafından yapılan katliam gibi sunulduğunu söylemişti. El Cezire Beyrut büro şefi Hasan bin Cidda da, El Cezire'nin bir "Amerikan propaganda makinesi" olduğunu açıklayarak istifa etti.

El Cezire'den istifa eden bir diğeri Ali Haşim, Lübnan'dan Suriye'ye giren silahlı muhaliflerin fotoğraflarını çektiğini ve bunların hiç yayınlanmadığını, yönetimin, kendisinden gördüklerini unutmasını istediğini aktarmıştı. Bu yayın grupları sadece Damon ve benzeri yayın yapan habercilerin videolarını yaymakla mükellefti.

Arwa, Suriye'den onlarca gerçek dışı "haber"i dünya ekranlarına taşıyan "muhabir"lerden sadece biridir. Petrol boru hattını ateşe verdirip, yarım saat sonra duman yeterli seviyeye ulaştı-



Damon, PKK'yı "kadın savaşçıları" öne çıkararak romantize ediyor.

ğında, "Esad uçakları şehri bombaladı!" şeklindeki haberiyle ünlenmiştir.

Yaptığı haberlere isyan eden dürüst gazeteciler, Bahreyn'de çocuk çoluğu kamera önüne toplayıp bunu Suriye mülteci kampı olarak haberleştirdiğini, "Esad'ın zulmü" başlığı atarak yaptığı haberler arasında birçok gerçek dışı haberin kanıtlandığını yazdılar.

Suriye kana bulandığında silahlı Kürt grupları güzelleyen onlarca haber yapmış, kamuoyu da bu haberlere inanmıştır.

Suriye'deki savaşın en başında Kürt silahlı gruplarla Özgür Suriye Ordusu adını alan "ılımlı muhalifler", CIA ve ABD'nin Adana konsolosu marifetiyle masaya oturtulmuştu. Arwa, süreci en yakından takip edenlerdendi. "Rojava ve Kobani" kantonlarının Kürtleştirilmesi sürecinde, "Cani IŞİD'e karşı savaşan kahraman Kürt muhalifler" haberleri yaparak devam etti.

Tüm bu haberlerin arka planını Amerikan düşünce kuruluşlarının muteber ismi Ortadoğu uzmanı Soner Çağaptay[7]

(7) Soner Çağaptay: ABD istihbaratının ve küresel şirketlerin desteklediği "düşünce kuruluşu" Washington Enstitüsü'nün Türkiye ve Yakındoğu uzmanı. 2012'de, "hizmet"lerinden dolayı, Washington Enstitüsü'nü fonlayan Yahudi Aşkenazi hanedanından Beyer ailesinin "fellow"u olarak payelendirildi.

en açık şekilde anlatmıştı. Yıl 2014. IŞİD'in Musul'da Türk Konsolosluğu'na baskın düzenlemesi ve çalışanlarının kaçırılmasının ardından şöyle yazmıştı:

"Son günlerde Türkiye, özerk bir Kürdistan fikrine artık hiç de uzak görünmüyor. IŞİD 'zorlaması' sonucu, Türk-Kürt ekseninin doğması çok yakın gibi... IŞİD sayesinde Ankara ile Irak Kürtleri hayli yakınlaştı. Musul konsolosu ve konsolosluk görevlilerinin kaçırılması, Ankara-Erbil ittifakını sağlamlaştırdı... Ortadoğu'da IŞİD, Türkiye için Irak'taki bağımsız bir Kürdistan'dan daha büyük bir tehlike! ...Bu Suriye ve Irak'taki Kürtlerle Ankara'yı ittifaka sürükleyecek. Suriyeli Kürtler ile Ankara'nın arası açık ama Suriye'deki Kürtler PKK ile birlikte IŞİD'e karşı birlik oluşturabilirler. Bunun için Türkiye hem Iraklı Kürtlerle hem de BDP ile arasını hoş tutmalı."

Bu değerlendirme Amerikan planlarını en açık ortaya koyan değerlendirmelerden biridir. Ve bölgedeki dört ülkeden koparılacak parçalarla kurulacak kukla bir devlet için sofradaki ve mutfaktaki çabaların nihai hedefini göstermektedir. İşte Amanpour ve Damon gibi haberciler bu hedefleri güdenlerin öncü güçleridir. Daha arka planda çalışanlar da vardır.

Sahne 6:
Lindsey Snell
Serbest Gazeteci mi?

Mesela Lindsey Snell. 30 yaşında bir hukuk fakültesi mezunu. Suriye'de "gazetecilik" yapıyor. Haber-belgesel çekiyor. Ama nette haber ya da belgesellerine rastlayamıyorsunuz. 7 Ağustos'ta Türkiye'ye Suriye'den illegal giriş yaparken yakalandı. Bu kitap yazılırken Hatay hapishanesinde tutukluydu. El Kaide bağlantılı Nusra terör örgütünden "raporlar" derliyormuş.

Amerikalı bu gazeteci hanım, ilk beyanında, Suriye'de Nusra cephesi tarafından kaçırıldığını söylüyor. Sonra gönüllü olarak kendisini kaçıranlarla kaldığını açıklıyor... Her nasılsa ellerinden kurtuluyor. Ve bugüne kadar hiçbir gazeteciye gösterilmeyen bir özenle, Türkiye sınırına iki zırhlı araç ve havadan Amerikan askeri helikopterlerinin eşliğinde getiriliyor. Yakalanmasının akabinde ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü John Kirby'nin basın toplantısında konu ediliyor. Sözcünün, Snell hakkındaki açıklaması epey gizlilik içeriyor. *Hürriyet* gazetesinden aktaralım:

Kirby "Anladığım kadarıyla Suriye'den Türkiye'ye geçmiş... Şu an Hatay'daki bir cezaevinde tutuluyor... Anlaşılan bir aske-





ri bölgeyi ihlal etmekle suçlanıyor ama neden Suriye'de olduğuna dair konuşamam," diyor ve tekrarlıyor: "Bu konuda 'konuşamam.'" Kirby sözlerini "ABD'nin Adana konsolosunun Lindsey Snell'le yakından ilgilendiğini" söyleyerek bitiriyor.

Hakkında konuşulamayacak kadar önemli bir "gazeteci" Lindsey Snell. Suriye topraklarında ne yaptığı hakkında bilgi verilemiyor. Snell, 2013'te kurulan Vocativ adlı bir yayın şirketinin kimlik kartını taşıyor. Ama Vocativ'de haberlerine pek rastlanmıyor. Patronu Mati Kochavi. İnternette isminin altında "İsraeli spook" (İsrail ajanı) yazıyor. Kochavi hakkındaki tanıtımda "siber deha" ve "derin webci" gibi sıfatlar yer alıyor.

Kadrosunda 100 kişi bulunan Vocativ'de NBC, CNN, Reuters kadrolarından gelen gazeteciler çalışıyor. Ama sitede haberden başka her şey var. Vocativ ise New York ve Tel Aviv'den faaliyet gösteriyor. Birkaç senelik geçmişine rağmen önlenemez bir yükselişi var. Bunu acaba sahibinin renkli kişiliğine mi borçlu?...

Sahne 7:
Mati Kochavi: "Siber Deha", "Derin Web'ci"

Haberleri, *Washington Post* ya da *Christian Science Monitor* gibi dünyayı kontrol eden odaklarla özdeşleşmiş yayın organlarında yer alıyor. Nerede sorun varsa oradan canlı yayına giren muhabirleri var. Venezuela'daki ayaklanmadan bildiriyorlar, Halep'te silahlı örgütlerle buluşuyorlar, Libya'da Facebook üzerinden Kaddafi'nin silahlarının satışını haber yapıyorlar, Tunus'ta terör örgütlerine paralı asker devşirilmesinde hazır bulunuyorlar vs.

Kochavi'nin birçok şirketi arasında 2007'de İsviçre'de kurduğu AGT adlı şirket önemli. Sosyal medya analizlerinden devlet ricalini kapsayan toplantılara kadar genişleyen bir yelpazede "iş" yapıyor. AGT için bir istihbarat toplama merkezi de diyebiliriz. Şirket derin bilgi *(deep data)* toplayıcısı olarak tanımlanıyor. Müşterilerine sosyal data yönetimi ve ileri düzey analiz hizmeti sunuyor.

Kochavi, Pentagon ile yüzlerce milyon dolarlık anlaşmalar yapıyor. Küresel data analiz şirketi yanı sıra "güvenlik" şirketleri de



var. Yanında İsrail askeri istihbarat teşkilatı Aman'ın eski başkanı Amos Malka da çalışıyor, Mossad'tan başka istihbaratçılar da. Son yıllarda bu ve benzeri data toplama, istihbarat, "güvenlik" (paralı asker) şirketlerinin sayısındaki artış dikkat çekici.

İstanbul'da ikamet eden "gazeteci" hanım Lindsey Snell'in yukarda tanıştırdığımız Kochavi'nin bir çalışanı olduğunu söylemiştik. Snell İstanbul'dan sık sık güneydoğu sınırlarımıza seyahat ediyor, aklında ünlü İngiliz casus Gertrude Bell'in hayali, Nusra cephesiyle –yeni adıyla Fetih El Şam örgütü– takılıyor.

Vocativ'in yayını tam tabiriyle magazinel ya da özelliği olmayan haberlerden oluşuyor. Adeta bir maske yayın organı. Esas "iş" AGT'de dönüyor. Bu ve benzeri şirketler çeşitli yollarla toplanan bilgileri gerekli görülen merkezlere servis ediyor. Hedef seçilen ülke sivil toplum örgütleri, istihbarat görevlileri tarafından ablukaya alınıp, çatışma noktaları analiz edildikten sonra menüyü siz seçin... Renkli devrimler, "bahar" hareketleri, darbeler, etnik ve mezhepsel savaşlar "direnişçi-sabotör-provokatörler" marifetiyle, ilgili büyükelçilikler ve bağlantılı sivil ordular tarafından sahneye konuluyor. Unutmadan söyleyelim. 2016 Nisan ayında açıklandı: ABD, Snell'in raporlar sunduğu Nusra ya da yeni ismiyle Fetih El Şam örgütüne 994 ton roketatar, tanksavar ve benzer ağır silahlarla destek vermişti.[8]

(8) http://www.janes.com/article/59374/us-arms-shipment-to-syrian-rebels-detailed

Sahne 8:
Clarissa Ward: BM Güvenlik Konseyi'ni "Bilgilendiren" Gazeteci!

Ve son bir CNN muhabiri... Amanpour ve Arwa Damon ile birlikte Clarissa Ward, dünya kamuoyuna "saha"dan Suriye'de ne olduğunu aktaranlardan. Ward, Fetih El Şam cephesi liderlerinden Mustafa Muhammed adlı El Kaide'ci ile de, ÖSO, Nusra YPG liderleriyle de görüşüyor. Tüm yayınlarında terör örgütlerinin "haklı davaları" ana çizgiyi oluşturuyor. YPG ve PKK sempatisi diğerleriyle aynı. Ward için onlar "özgürlük savaşçısı"...

8 Ağustos 2016'da Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne Halep raporunu sunuyor. Şaşırdınız mı? Taraflı haberleriyle ünlü gazetecilerden biri, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne davet ediliyor. Suriye hükümetini suçlamak için sadece "gözlemine dayalı bilgi" aktarımı gerçekleştiriyor... Bu "tanık gözlem"i üzerinden Suriye'deki durum değerlendiriliyor. İşte konuşmasından bir bölüm:

"Suriye'yi ilk kez 2012'de ziyaret ettim. Halep çevresinde gergin





bir sessizlik ve yaklaştıkça artan bomba sesleri. Birçok Suriyelinin sığındığı bir yerde varil bombalarının sesini dinledik..."

Esad'ın katliamları ve zavallı sivillerin durumuyla ilgili göz yaşartıcı ayrıntıları uzun uzun sıraladıktan sonra 2016 yılına geliyor:

"2016 Şubatı'nda Rusya'nın müdahalesinden birkaç ay sonra yine Halep'teydim. Ruslar kentin tıbbi malzeme depolarını bombalıyorlardı. Halep'te artık bombalanmamış hiçbir sokak, ev, araba kalmamıştı... Esad'ın güçleri tarafından bombalanan şehirde iki oğlunu şehit vermiş direnişçi bir babayla konuştum. Bana Esad'ın varil bombaları altında ameliyat yapılan hastaneleri anlattı..."

Pek tabii ki Halep'te terör odaklarının günler süren bombalamalarından söz etmiyor. Şehrin yüzde 85'inin Suriye devleti denetiminde olduğunu da unutuyor. Çatışma bölgesinde sivil halktan söz edilebilir mi? 3 milyonluk şehirde taş üstünde taş bırakmayanlar kimlerdi? Sahi, o insanlar neden binlerce yıldır oradaydılar da birden gitmişlerdi?!

Aslında Libya'da olduğu gibi, Suriye'de de Dışişleri Bakanı Clinton Amerika'nın hedefini açıkça belirtmişti. 2010'da savurduğu tehdit yeterli:

"Esad bölgede savaş ya da barış konusunda bir karar verecek! Biliyoruz ki İran'a, Hamas'a, Hizbullah'a kulak veriyor. Atacağı adımların olası sonucu çok nettir. Kulaklarını açsın, bunu da bizden duysun!"



31 Ocak 2012'de Hillary Clinton, Ward'ın gözlemlerine benzeyen içerikte bir mektupla BM Güvenlik Konseyi'ne geldi. Güya Halepli doktorların Obama'ya yazdığı acıklı bir mektuptu bu. Muhtemelen Washington'da bir lobi şirketinin kaleminden çıkmıştı ve Suriye'ye "acil müdahale" istiyordu. "Kurtarıcı ABD" ve müttefikleri, derhal müdahale etmeli, bir "uçuşa yasak bölge" oluşturulmalı, sivil halk korunmalıydı. Ardından Change.org ve benzeri küresel psikolojik operasyon merkezlerinden bombardıman başladı: Haleplileri Koruyun (Save the people of Aleppo) kampanyaları yayıldı.

Yalan Rüzgârı...

Derken Caesar lakaplı bir fotoğrafçı ortaya çıktı. 11 bin Suriyelinin Esad yönetimi tarafından işkence gördüğünü belgeleyen 55 bin fotoğraf karesi çekmişti. 2016'da ABD Senatosu Dışişleri Komitesi, Caesar namıyla ünlenen bu fotoğrafçının nerede çekildiği belirsiz yüzlerce karesine dayanarak "Caesar 2016, Suriyeli sivilleri koruma yasası"nı çıkardı. Bir kez daha uçuşa yasak bölge (No fly Zone) talebi iletiliyordu. Esad'ın katliamlarının durdurulması için bu şarttı![9]

Batının malum medya odakları bile Caesar vakası için "zamanlaması iyi bir propaganda adımı" demişlerdi. Caesar masalının Katar merkezli bir istihbarat faaliyeti olduğu ve ortaya konulan fotoğrafların çoğunun iddia edilen kişi ve yerlerle alakası olmadığı belgelendi. Ama şu anda Caesar adında bir yasa bile var. Amerika'nın yüce adaleti!

Ward işte bu yasadan bir ay sonra Güvenlik Konseyi'nde etkileyici bir dille, Esad'ın zulmü ve "kendi vatandaşlarını katledişi"ni anlattı. Ward da diğerleri gibi verili replikleri sıraladı. Suriye, Esad yüzünden bu haldeydi. Yüz binler hayatını kaybetmiş ve nüfu-

(9) https://www.govtrack.us/congress/bills/114/hr5732/text

sun yarısı yerinden yurdundan olmuşsa, sorumlusu oydu. Ward Konsey'e şöyle sesleniyordu:

"Arap baharı etkisiyle Suriye'nin çeşitli kentlerinde meydanlara dolan halk 'reform' istemişti. Masum ve mağdur ve silahsızdılar. Ellerinde sadece duvarlara protesto yazıları yazdıkları graffitiler vardı. Rejim güçleri tarafından yakalandılar, işkenceye uğradılar. Onlar da silahlandı. Temmuz 2011'de Suriye ordusundan kaçan subaylar Özgür Suriye Ordusu'nu kurdu. Esad kimyasal silah kullandı. Artık gitmesi şarttı..."

Tabii ki "uçuşa yasak bölge"nin elzem olduğunu da vurguladı! Bu süreç, Irak'ta Saddam'ın devrilmesi, Libya'da Kaddafi'nin indirilmesi sürecinde izlenen yolun aynısı!

26 Mayıs 2011'de, olaylardan sadece iki ay sonra Türkiye'ye gelip Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV)'nda bir konuşma yapan Uluslararası Kriz Grubu Uzmanı Peter Harling, Suriye'deki olayları yönetimin başarısızlığına ve genç nesillerin değişim isteğine bağlamıştı:

"İlk aşamada küçük çaplı başlayan gösterilerin sert yöntemlerle bastırılmaya çalışılması şiddet döngüsü doğurdu ve yayıldı."

Özetle, hırsız haklıydı!

Zembereği Kuranlar

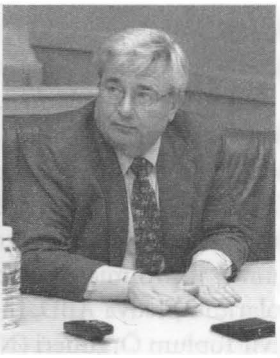
Rendon Lobi Şirketi: Bir Yalan Makinesi

Bugün Suriye üzerinde dönen dolap aslında yakın tarihte birçok kez tekrarlanmıştır. John Rendon, Irak savaşını Amerikan halkına "satan" adamdır! Rendon'un sahibi olduğu Rendon Grup, 2003'te Saddam'ı devirmek üzere "Irak Milli Kongresi" adlı askeri yapıyı kuran şirkettir. CIA taşeronudur. Hedef ülkelerde rejim değiştirmek, darbe yapmak için onlarca yalan habere imza attığı belgelenmiştir. Irak'ta nükleer ve biyolojik silah üretimi haberi de bu şirkete aittir. Ve satın aldıkları kişiler, on yıl sonra yalan söylediklerini açıklamışlardır.

Rendon Grup, İngiliz ortağı Hill and Knowlton ile çalışmaktadır. Hani şu 1991'de Irak'ı işgal bahanesi için uydurulan, Iraklı askerlerin Kuveytli bebekleri öldürdüğü hikâyesini yazan ve sahneleyen bir diğer lobi şirketi. Lobi ve reklam şirketleri, artık hem katil ordularının hem onların karşısındaki çetelerin işverenleridir.

Örnek olarak aldığımız bu şirketler, Amerika'nın Ortadoğu politikasında önemli görevler üstlenmişlerdir. Bu örgütler, ABD





John Rendon ve eseri...

istihbarat örgütleriyle iç içe çalışmaktadırlar. Kime ne iş ve karşılığında ne ücret ya da rüşvet verileceği de onların iş tanımındadır.

Rendon Grup, Özgür Kuveyt Vatandaşları (Citizen of Free Kuveyt) perde örgütünü oluştururken, ünlü gazeteciler işgale destek yayınlarını dünyaya yaymışlardır.

ABD'nin Irak'a kara harekâtı başladığında, ekranlarda ellerinde Amerikan bayraklarıyla yollara düşen Kuveytliler haberinin mimarı da John Rendon'dır. "O bayraklar nereden çıktı sanıyorsunuz! Bu, benim tasarımımdı!" açıklamasını yapmıştır.

1991'de Kuveytlilere Amerikan bayrağı sallatan John Rendon, 2003'te o ünlü Saddam heykelinin devrilmesi senaryosunu yazmıştır. Tüm bu şirket haberleri, dünyanın en ünlü habercileri tarafından ekranlardan geniş kitlelerin kafasına kazınmıştır.

Sonuçta dünyanın ikinci büyük petrol rezervi Amerikan şirketlerinin eline geçmiş; Beyaz Saray, CIA, medya guruları ve reklam şirketleri işbirliğiyle Irak harap edilmiştir. Bu tiyatro bugün Suriye'de, Yemen'de ve 40'a yakın ülkede birebir oynanmaktadır.

Amerikalı gazeteci Stephen Kinzer, "Medya Suriye haberleriyle kamuoyunu yanıltıyor" başlıklı makalesine, "Suriye savaşının basında yer alış biçimi, Amerikan medya tarihine en utanç verici dönem olarak geçecektir! Sadece Halep haberleri bile bunun için yeterlidir," diyerek başlamış.

Gerçekten bu dönem, istihbarat servisleri, lobi şirketleri ve satılık gazetecilerin yalan çukurunda en çok debelendikleri dönemdir. Terörist grupların hükümet kontrolü altındaki bölgeleri bombalama haberleri Batı basınında yer almaz. Kamuya ulaşan Suriye haberlerinin çoğu, daha önce size örneklerini sunduğumuz iliştirilmiş gazeteciler ve televizyon habercilerinin senaryolarıdır. Medya ABD, İngiliz ve İsrail istihbaratına bağlı çalışan Sivil Toplum Örgütleri (NGO)'nin belgesiz sahte haberleriyle dolup taşmaktadır. Hillary Clinton, *Zor Seçimler* (Hard Choices) ad-

lı kitabında "ABD'nin binden fazla Suriyeli aktivist, öğrenci, bağımsız gazeteciyi eğittiği"ni yazmaktadır. Nasıl bağımsızsa artık o gazeteciler?!

O döneme gitmişken, birbirine benzer uygulamaları ve kişileri hatırlamakta fayda var.

Irak'ta "Kirli İşler" Uzmanı: Albay Steele

Emekli Albay James Steele. Yan sayfadaki fotoğraflara dikkatle bakın. Otuz yıl boyunca işi kan, işkence, katliamdı. İşte o yüzden otuz yıl önce gülümseyebilen gözleri, otuz yıl sonra boşluğa açılan çanaklar gibi. Albay Steele, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın kitle imha taşeronluğunu üstlendi. Honduras'tan Bağdat'a kadar "ölüm mangaları"nı örgütledi. Şimdi Teksas'ta yaşayan bir emekli. Steele, saati 15 bin dolar ücretle "motivasyon konuşmacısı" olarak şirketlerde kontrgerilla deneylerini anlatıyor.[10]

İlk büyük işi, ABD'nin Honduras büyükelçisi John Dimitri Negroponte zamanında geldi. Negroponte 80'li yıllarda, Orta Amerika'yı kana bularken onu görevlendirmişti. Steele'in iyi iş çıkaracağından emindi.

Nikaragua'da "Salvador Modeli" diye adlandırılan kontrgerilla faaliyeti sonucu on binlerce kişi işkenceyle, kurşuna dizilerek can verdi. Ülkenin aydınları, gazetecileri, doktorları, öğretmenleri, öğrencileri, ABD'ye ve hedeflerine karşı çıkan kim varsa yok edildi. On yıl sonra bu model Irak'a kopyalanacaktı. Daha sonra da Suriye'ye.

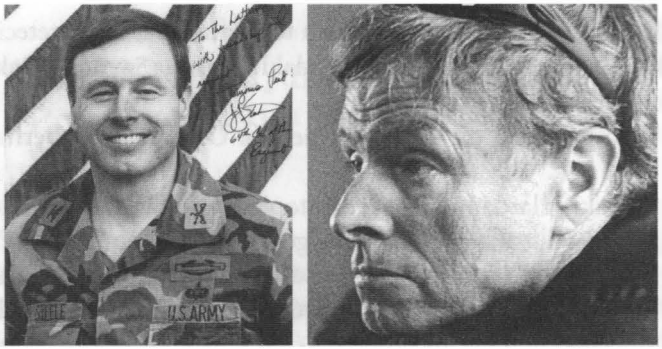
2005'te Pentagon, Irak'ta Amerikan işgaline direnen kim varsa yok edildiğini şu sözlerle onaylayacaktı:

"Kürt ve Şii savaşçılardan oluşan vurucu timler oluşturularak, Irak'ta direnen grupların liderlerinin hedefe konması, 20 yıl önce Orta Amerika'da solcu gerillalara karşı ABD'nin verdiği mücadeleden örnek alınmıştır."[11]

---

(10) http://www.spiegel.de/politik/ausland/us-militaerberater-steele-unterstuetzung-fuer-grausame-folter-im-irak-a-887357.html

(11) Prof. Michel Chossudovsky, *The Globalization of War*, Montreal, 2015. ("...forming hit squads of Kurdish and Shia fighters to target leaders of the Iraqi insurgency (Resistance) in a strategic shift borrowed from



Bu ikisi aynı adam! Sadece arada işkence ve katliam dolu bir otuz yıl var...

Steele, 2003'te işgal altındaki Bağdat'a geldi. Kısa bir süre bir Amerikan enerji şirketinde konuşlandırıldı. Irak'a gelişi meşrulaştı. Sonra Irak İçişleri Bakanlığı'nın Irak Güvenlik Güçleri'ne "danışman" oldu. Özel polis komando gücü oluşturacaktı. İşe Şii milis gücü, "Bedir Örgütü ve Mehdi Ordusu"nu örgütleyerek başladı. Örgütlediği "ölüm mangaları" kısa zamanda kontrolden çıkacak, serbest kalan zemberek yayı ölüm saçacaktı!

"Rapor mu? Ne Raporu?!"

Albay Steele, Irak İçişleri Bakanlığı'na bağlı olarak örgütlediği "Kurtlar Taburu" (Wolf Brigade) sayesinde Irak'ta sonu gelmeyecek bir mezhep savaşına imza atmış, IŞİD ve benzeri yapıların doğup güçlenmesini sağlamıştır.

Önce Şii güçleri oluşturup Sünnileri katlettirmiş, sonra Sünni polis gücü Şiileri yok etmiştir. Her katliam Paul Bremer'e, General Petraeus'a rapor olarak geçilmiş ve bunlar doğrudan Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'e iletilmiştir. "İş" başında olduğu dönemde ayda ortalama 3.000 Iraklı katledilmiştir!

---

the American struggle against left-wing guerrillas in Central America 20 years ago.")

29 Kasım 2005'te yapılan bir basın toplantısında, bir gazetecinin Irak'taki toplu katliamlar konusundaki sorusuna Savunma Bakanı Rumsfeld şu yanıtı vermiştir:

"Ben herhangi bir rapor görmedim. Oradan gelen herhangi bir belge yok."

Sonraki yıllarda Irak'ta işlenen toplu cinayet ve işkencelerle ilgili, ABD ordusuna ait 400 bin belge basına sızdırılmıştır.

Irak, işgal sürecinde belki de dünyada ilk kez bu büyüklükte bir kiralık orduyla sarılmıştır. "Terör şirketleri"nin kiralık askerlerinin sayısı 2003'te 10 binken, üç yıl içinde 48 bin kişiye ulaşmıştır. Blackwater bu işi yapan şirketlerin en ünlüsüdür.(12)

Tüm işkence ve toplu cinayet belge ve kayıtlarına rağmen sessiz kalan "sistem" on yıl sonra ellerini yıkamak istemiş ve Irak'ta kitle katliamını, insan hakları komisyonlarından Birleşmiş Milletler'e, ana akım medya bültenlerinden belgesellere kadar her yere taşımıştır.

Amerika'nın Irak "soykırım"ı asla unutulmamalıdır!

O günden beri Irak'ta insanlar "ölüm"le iç içedir. Durmayan bir nehirdir kan! Sorumlular ise Suriye'de, Yemen'de ve daha birçok ülkede yeni kan nehirleri peşindedir.

(12) Naomi Klein, *Şok Doktrini: Felaket Kapitalizmin Yükselişi.*

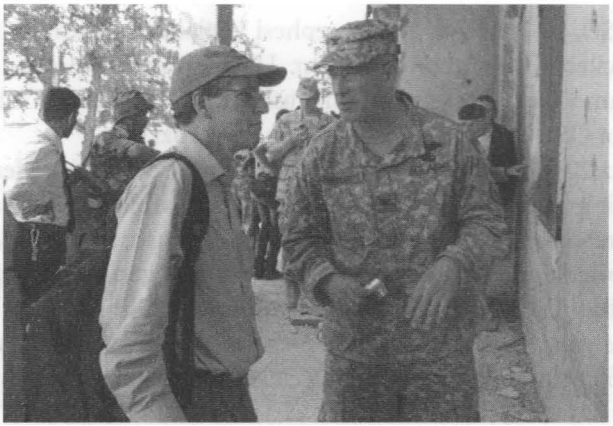
Marifetli Büyükelçi Robert Ford ve "Ölüm Mangaları"

Sahnenin arkasındakilerle devam edelim. Daraldınız mı? Sadece okuyarak mı? Bu anlatılanları yaşayanları düşünün.

Robert Ford, 2010 sonunda Suriye'ye büyükelçi olarak atandı. Hani Amanpour'un sevgili arkadaşı... 2004-2006 arası, Bağdat'ta Albay Steele ile birlikteydi; "ölüm mangaları modeli"ni uygulamaya sokan ekibin içinde. 2008'de Bağdat'a dönerek, Suriye'de çıkarılacak kargaşanın ön çalışmalarını yaptı.

2011 Ocak ayında Suriye'ye büyükelçi olarak gelmişti ki, dokuz ay sonra Suriye iyice kana bulanınca kaçmak zorunda kaldı. Suriye devlet televizyonu, yaptıkları hakkında ayrıntılı raporlar yayınlamıştı. Hayati tehlike gerekçesiyle merkeze alındı.

Sadece birkaç ay içinde Suriye'de örtülü operasyonu başlatmayı becerdi. Suriye'de "Salvador Modeli"ni hayata geçiren bü-



ABD'nin Suriye büyükelçisi Robert Ford Hama'da (2011). Göreve gelişinden iki ay sonra ortalık kana bulandı.

yükelçi olarak da anılacaktı. Bu model, Amerikan işgaline karşı gelenleri yok etmek demektir. Bölgedeki Amerikan özel kuvvetleri ve yerel işbirlikçileri, başta muhalif liderler olmak üzere, kendileri için sorun olan kim varsa tutuklar, işkence yapar ve ortadan kaldırırlar. Modelin özü budur. Bu faaliyetlerin sorumluluğunu ne Pentagon ne CIA üstlenir. Bunlar örtülü operasyonlardır. Albay Steele gibi taşeronlarla gerçekleştirilir.[13]

Ford, Özgür Suriye Ordusu-ÖSO'yu (Free Syrian Army) oluştururken, Salvador Modeli'ni örnek almıştır. Hedef, Suriye'de Sunni, Alevi, Şii, Kürt, Dürzi, Hıristiyan ayrılıkçılığı körüklemektir. Bunun için Irak'ta da uygulandığı gibi farklı gruplardan insanlar katledilerek, suç diğer grupların üzerine atılacaktır. Bir ülkede içsavaşa giden en kestirme yol budur.

İlk faaliyetleri Humus'ta başlatmıştır, Robert Ford bölgeye gelmeden önce yeterli ön çalışma yapılmıştır. Amerikan özel kuvvetleri Suriye'den, Irak'tan, Lübnan ve Ürdün'den "iş"e alınan adamlarla ölüm mangaları oluşturmuş, paralı askerler kiralamış, Selefi örgütleri harekete hazır hale getirmişlerdir.

"Tecavüze Direnmeseydiniz!"

ÖSO, El Kaide ve Nusra cephesi bağlantılı unsurlarla temasa geçilerek bu süreç başlamıştır. Hani Ağustos 2016'da, "Fırat Kalkanı Operasyonu"nda Türk askerine Cerablus'da "kılavuz" seçilen ÖSO'nun kuruluşundan söz ediyoruz!

Biz 2011 Ağustosu'nda gazeteci, gözlemci ve siyasilerden oluşan bir grupla, Hama ve Humus'tayken katliamları inanılmaz boyutlara ulaşmış, Asi nehri kızıl renge boyanmıştı. Suriye ordusundan birçok asker çırılçıplak soyularak kazığa geçirilmiş ve palayla kolları bacakları kesilerek katledilmişlerdi! Bu kadarını söylemekle yetinelim! Bırakın ordu mensuplarını, postane çalışanları "Esad'ın resmi devlet dairesinde çalışmaya devam etmek" suçun-

(13) El Salvador-style "death squads" to be deployed by US against Iraq militants – Times Online, January 10, 2005.

dan dolayı çalıştıkları binanın üçüncü katından atılarak öldürülmüşlerdi ve bu vahşetin videoları mevcuttu!

Hama ve Humus'ta birçok gazeteciye verilen belge ve bilgiler ve dinlediğimiz canlı tanıklar, ölüm mangalarının bölgeye yayıldığının kanıtıydı. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyi'nden yetkililer, bir kısım satılık gazeteciler de oradaydı.

Sonuç: Hiçbir kanıt dikkate alınmadı. Çünkü kurt kuzuya "ben seni yiyeceğim" diyordu. Anjelina'nın "iyi niyet elçisi" olduğu Birleşmiş Milletler'e bağlı birçok organ gibi, İnsan Hakları Konseyi Yüksek Komiserliği de tüm katliamlarda Beşar Esad hükümetinin payı olduğuna karar kıldı! İnsan Hakları Yüksek Komiseri Navi Pillay, "Eğer Suriye hükümeti, barışçıl gösterilerle başlayan hareketleri sert önlemlerle bastırmaya kalkmasaydı, bu kadar hayat kaybı önlenebilirdi,"[14] dedi.

BM İnsan Hakları Yüksek Komiseri'nin dediğinin çevirisi: "Küresel çete ne istiyorsa verseydiniz, tecavüze direnmeseydiniz, başınıza bunlar gelmezdi!"

İşte Birleşmiş Milletler'in "adaleti"! BM ve diğer küresel örgütler ilişkisine bakınca bu çok doğal değil mi?

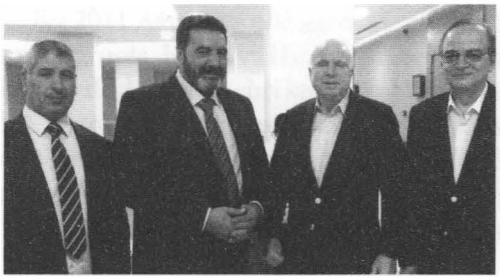
Amerika'nın Suriye "soykırım"ı da asla unutulmamalı!

(14) Stephen Lendman'ın "Global Research" adlı makalesi, Ocak 2012. http://www.globalresearch.ca/un-human-rights-report-on-syria-camouflage-of-us-nato-sponsored-massacres/5317624

Senatör John McCain ve Özgür Suriye Ordusu!

John McCain Amerikalı bir senatör. Ama ABD'nin derin siyasilerinin birçoğu gibi o bir asker! Babası da askerdi, dedesi de. Soyadından anlaşılacağı gibi Amerika'nın İrlanda, İskoç kökenli vatandaşlarından. Vietnam savaşında uçağı düşürülmüş, beş yılını Kuzey Vietnam'da savaş esiri olarak hücrede geçirmişti. Asya'ya nefreti, temel özelliği. Obama'nın karşısında başkanlık yarışını kaybetmiş, ama ABD derin devletinin adamı olarak dünyadaki tüm bölücü-ayrılıkçı çetelerle temas görevini yürütmüştü. 2015'ten beri Amerikan senatosunun Silahlı Kuvvetler Komitesi başkanı. Ayrıca yirmi yıldan fazla bir zamandır Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü'nün (IRI) başkanı. Nedir bu enstitü? Dünyaya "demokrasi" yayan kurumlardan biridir. Siz anladınız onu...

1980'de Reagan yönetimi tarafından hedef ülkelere verilecek zayiat "demokrasi projesi" olarak ifade edilmişti. NDI (National Democratic Institute) ve IRI (International Republican Institute) ABD istihbaratına bağlı olarak iki koldan "demokrasi projesi"ni



Senatör John McCain ve ÖSO liderleri, General Beşir, Albay Haytham Afisi ve Hadi el-Bahra ile Türkiye'de buluşmuştu (27 Mayıs 2013).

yönetecekti. McCain işte bu iki koldan Cumhuriyetçi olanların başındadır. Bu enstitülerin masrafları Kongre'de onaylanır. Senatör McCain bu çerçevede dünyanın dört bir yanına istihbarat ve "ortalığı karıştırma" grupları yollar. Irak'tan Kenya'ya, Ukrayna'dan Venezuela'ya, Libya'dan Suriye'ye kadar birçok ülkede ayaklanma, renkli devrim ve örtülü operasyonun şartlarını hazırlamış ve yönetmiştir. Az önce okuduğunuz gibi, ayrım yapmadan tüm terör örgütleriyle, memleketine ihanet etmeye hazır farklı gruplarla bir araya gelir. Suriye'de ölüm mangaları ve terör gruplarıyla başından beri ilgilidir. Özgür Suriye Ordusu, IŞİD, Nusra, YPG, PKK ile de teması vardır. Onlar da birbirleriyle temastadır![15]

2011'de, ABD büyükelçisi denetiminde pişirilen yemek sofraya konduğunda Suriye'nin parçalanmasına iki yıl süre biçmişlerdi. Tutmadı. 2013'te telaş başladı. Sahadaki örgütleri birleştirmeye çalıştılar. Olmadı. Biraz daha zamana ihtiyaçları vardı. Birbirlerini yiyen, güç ve para kavgası içindeki "tam bağımlı" kiralık silahlı grupların bir kısmının karargâhı "küçük Amerika" Katar'daydı. Türkiye de limanlarıydı. Mülteci kamplarında ÖSO hâkimiyeti malumdu...

Hangi ÖSO derseniz, cevapsız bir soru. Sonuçta hepsini "yeşil"[16] yönetiyordu.

"Suriye Düşerse İran'ı Kolay Yeriz!"

McCain Afganistan'da "Suriye düşerse İran'ı kolay yeriz," demişti.

"Suriye'deki asiler acilen silahlandırılmalı! Suriye hükümetinin düşmesi sağlanmalı! İran'ı güçsüzleştirmek için etkili adımlar atılmalı! ...İran ve Rusya Beşar Esad'ı silahlandırıyorsa, biz de kat-

(15) https://www.youtube.com/watch?v=qePezhg0DFg (Video, ÖSO ve YPG'nin IŞİD'e karşı bir arada savaşacağını açıkladığı videodur. Tabii bu da bir tiyatrodur. Çünkü bu grupların IŞİD/Kaide ile de temasları vardır. Elbette güç ve çıkar kavgaları da.)

(16) Yeşil: Attilâ İlhan dilinde ABD Doları'nın adı.



ÖSO savaşçıları!

ledilen grupların kendilerini savunmalarını sağlamalıyız! ...ABD silahları doğrudan yollamak yerine, Arap Birliği ya da başka bir üçüncü dünya ülkesi üzerinden yollamalı!"[17]

Silahlandırdılar. Başarısız geçen iki yıldan sonra Washington elini cebine attı. Terör grupları McCain ile bir araya geldiklerinde, Suriye devletiyle savaşmak için 500 milyon dolar istiyorlardı. Önce Suriye Koalisyonu adı altında onlarca farklı gruba bir çatı örgüt oluşturdular. Washington'da özel bir "temsilcilik" açmalarına izin verildi. Temsilci Suriyeli bir Amerikalıydı. Arkansas Üniversitesi'nde siyaset ve uluslararası ilişkiler hocası Prof. Dr. Najib Gadbiyan. "Demokrasi projesi" çerçevesinde "demokrasi ve insani yardım" için çalışacaktı.[18] Kan demokrasisi ve ölülere yardımı kastediyor olmalı!

Derin Amerika IŞİD'in de Ebesi!

Derin Amerikalı Senatör John McCain, 2013 Mayısı'nda gizlice Türkiye üzerinden Suriye'ye, İdlib bölgesine giriş yapmıştır.

(17) http://www.nytimes.com/2012/02/20/world/middleeast/mccain-and-graham-suggest-helping-syrian-rebels.html

(18) Bkz.: Mustafa Yıldırım, *Sivil Örümceğin Ağında*, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, 2004.

İdlib'teki toplantıda ÖSO'nun "komutan"larıyla buluşmuştur. Toplantıda konuşulanlar *Islamic Monhtly*'de şöyle özetleniyor:

"Muaz Mustafa, senatörle muhalif komutanların Suriye'deki İran ve Hizbullah varlığını konuştuklarını belirtti. McCain, Suriye halkı huzura erene kadar, devrimi desteklemeye devam edeceği sözünü verdi."(19)

Senatör "ılımlı" muhaliflerle verimli bir toplantı yapmıştır. Açıklaması öyleydi! Demek tüm dünyada haklarında arama emri çıkarılan teröristler derin Amerika için "ılımlı"ydı... Ve senatöre göre bu toplantı "Alevi diktatörlüğü"ne karşı örgütlenen savaşçılarla buluşma amaçlıydı.

Kısacası, "ılımlı savaşçılar" Amerika'yla yakından bağlantılıdır. Ve hedef İRAN'dır. Suriye'deki vahşet nasıl beş yıl boyunca Irak'ta hazırlandıysa, İran'a yapılacak çıkarma için hazırlık Suriye ve Irak'ta yapılmaktadır. 2014 yılında ABD "derin uzman"larından Soner Çağaptay bir rapor yayınlamış, IŞİD'in bölgedeki görevini açıkça anlatmıştı:

"Ortadoğu'da IŞİD, Türkiye için Irak'taki bağımsız bir Kürdistan'dan daha büyük bir tehlike! Bu, Suriye ve Irak'taki Kürtlerle Ankara'yı ittifaka sürükleyecek. Suriyeli Kürtler ile Ankara'nın arası açık ama Suriye'deki Kürtler PKK ile birlikte IŞİD'e karşı birlik oluşturabilirler... Türkiye Ortadoğu'da büyük güç olmak istiyorsa Kürtlerle ittifak etmeli."

IŞİD Made in USA!

Yürütülen savaş sahnesinde Özgür Suriye Ordusu, El-Nusra cephesi ve IŞİD vs. arasında hiçbir fark yoktur. Bütün bu organizasyonlar, sürekli bayrak değiştiren aynı kişilerden oluşan paralı askerlerdir. Özgür Suriye Ordusu sıfatıyla sahneye çıktıkları zaman Fransız sömürge döneminin bayrağını, El-Nusra cephesin-

(19) http://theislamicmonthly.com/the-man-who-took-john-mccain-into-syria/



IŞİD-CIA konvoyu Suriye-Irak arasında hiçbir saldırıya uğramadan günlerce yol aldı (2014).

de yer aldıkları zaman El-Kaide bayrağını, IŞİD saflarındayken de Halifelik bayrağını taşırlar. Patronları aynıdır.

IŞİD ABD yapımıdır. 1950'lerden beri ABD'nin kullandığı düzeneklerin bir çeşididir. IŞİD adıyla, daha doğrusu Irak İslam Emirliği adıyla El Kaide'nin Irak kolu içinden ortaya fırladı. Ortaya çıkışından beri ABD işgalini değil, Iraklı Şiileri hedef aldı! Ayrıca kurulduğundan bu yana defalarca isim değiştirdiğini biliyoruz.[20] Dolayısıyla yeni bir mamul değil.

Levant Neresi?

Bugün Ayn el Arab (Kobani)'ta terör estiren ve bölgedeki çeşitli gruplarla savaştığı söylenen bu terör örgütü içinde Çeçen'den Gürcü'ye, Libyalı'dan Suudi'ye, Çinli'ye kadar paralı askerler var. Örgütün İngilizce adında Levant sözü geçiyor. Irak ve Levant İslam Emirliği. Neresi Levant?

Biladüş-Şam denen coğrafya. Kuzeyinde Toros dağları ve Hatay olan, batıda Akdeniz, güneyde Arabistan çölü ve doğuda Irak'ın bulunduğu petrol ve gaz bölgesi.

Kafa karıştıran şey, ABD'nin savaş açtığı bu terör örgütünün savaş açanlarla yakın ilişkilerinin olması.

---

(20) Bkz.: *IŞİD ve Irak*, Abdullah Ağar.

ABD'nin has örgütlerinden Gürcistan gizli servisi IŞİD'te pek aktif. Gürcü ajan Tarkan Batıraşvili, IŞİD'te Ebu Ömer el-Şişani (Çeçen) adını kullanıyor.

Ebubekir el-Bağdadi yani "Halife İbrahim", IŞİD'in içinde Iraklı ve Suriyeliden çok "yabancı" savaşçı olduğunu beyan ediyor. Bunlar ağırlıklı olarak Suudi vatandaşları, Libyalılar ve az sayıda Suriyeli.

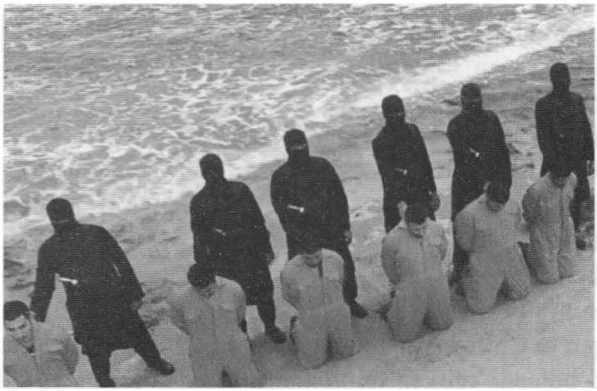
Rakka askeri havaalanını işgal edenler Tunuslu teröristlerdi. Daha sonra bu Arap teröristlerle anlaşmazlıklar çıkınca yerlerine Çeçen ve Çinli paralı askerler geçirildi. Rusya bu konuya işaret ederek, bölgede eğitilen teröristlerin yakında Rusya ve Çin'i hedef alacağını vurguladı.

CIA'nin silah desteği verip fonladığı ÖSO'nun IŞİD ile beraber çalıştığı ve gelen yardımların kolayca el değiştirdiği de belgelendi. BM Güvenlik Konseyi'ne Suriye büyükelçisi Beşar Caferi tarafından verilen belge, Türkiye ve Fransa tarafından Suriyeli muhaliflere gönderilen silahların aslında IŞİD'e de servis edildiğini kanıtlıyor.

BM'ye sunulan belgelerden biri, Özgür Suriye Ordusu komutanı Tuğgeneral Salim İdris'in 17 Ocak 2014 tarihli mektubu:



Ebu Ömer el-Şişani. Asıl adı Tarkan Taymurazoviç Batıraşvili. Gürcü. "Cihat"ı Kafkasya'ya taşımak için IŞİD'e katılmıştı (2014).



IŞİD'in halkla ilişkileri iyi çalıştı...

"İşbu yazıyla, Genelkurmay Başkanlığı tarafından Doğu bölgesi askeri konseyi devrimcilerine gönderilerin askeri mühimmatın öngörüldüğü şekliyle taksim edilmesi gerektiğini bildiririm: Üçte ikisi El-Nusra cephesi komutanlarına ve üçte birlik kısmı da Irak-Şam Devleti güçlerine karşı savaşan askeri devrimci unsurlar arasında pay edilecektir. Gönderilen askeri mühimmatın kalitesi ve miktarı konusunda usulüne uygun olarak düzenlenen, teslim alındığını gösteren belgelerin bizzat savaş komutanları ve yöneticiler tarafından imzalandıktan sonra bize geri gönderilmesini rica ederim. Teslimatın yapıldığını gösteren bu belgeler Türk ve Fransız partnerlerimize sunulacaktır."

Fransız entelektüel Thierry Meyssan, konuyla ilgili yazısında çok önemli şu noktaya dikkat çekiyor:

"NATO üyesi iki büyük gücün (Fransa ve Türkiye) sevkiyatı yapılan askeri mühimmatın üçte ikisini El-Nusra cephesine (Güvenlik Konseyi'nce El-Kaide üyesi olarak sınıflandırılmıştı) ve üçte birinin ise 'İslam Emirliği' güçlerine karşı savaş vermek üzere ÖSO elemanlarına verilmesi istenmiştir. ÖSO'daki elemanların komutanlarından bazıları ise aynı zamanda IŞİD'tedir. Özgür Suriye Ordusu sahada görünmez olunca, sevkiyatı yapılan askeri

mühimmatın üçte ikisi El-Kaide güçlerine ve üçte biri de 'İŞİD'e gönderilmiştir!

NATO, çok maskeli olan bu düzeneğin yürüttüğü ikili faaliyet sayesinde, Suriye'de aktif terörist organizasyonlara karşı savaştığı iddiasında bulunurken, aslında bu cihatçı orduları Suriye'ye karşı kullanmaya devam ediyor."(21)

Burada amaç önce tüm Ortadoğu'yu kan ve kaosa boğmak, sonra da NATO örtülü operasyonunu Rusya ve Çin'e kadar sıçratmaktır.

Onlarca haber, Amerika'nın IŞİD'le ciddi bir şekilde savaşmadığının kanıtıdır: 2014'te ABD genelkurmay operasyonlar direktörü teğmen William Mayville, IŞİD'in bombalanması haberlerinin ardından şu açıklamayı yapmıştır:

"Yapılan bombardıman İslam Emirliği örgütünün genel kapasitesini zayıflatma ve Irak veya Suriye gibi başka bölgelerde faaliyet gösterme yeteneğine engel teşkil edici nitelikte değildir."

Bombalama emri cihat ordusunu imha etmeye yönelik olmayıp, her bir aktörün faaliyet göstermesi için öngörülen sınırları aşmamasına yönelik bir uyarı niteliğindedir. Ayrıca konuyu şimdiki şartlarda dikkate alacak olursak, bu bombardımanlar tamamıyla sembolik düzeyde olup, alandaki önemsiz birkaç araca zarar vermiştir."(22)

Özetle, 2013'te ortaya çıkan hayalet davetli bir misafirdir. IŞİD alanı süpürecek, boşluklara YPG, PKK yerleşecektir. Tüm çaba, Irak'tan sonra "kukla devlet Kürdistan"ın Suriye ayağını oluşturmak içindir. Sonra aynı anda İran ve Türkiye'den parça koparma ameliyesine girişeceklerdir.(23)

2012'ye kadar Suriye ordusunun generali olan Salim İdris, şimdi ÖSO'nun komutanıdır. Lübnan-*Daily Star*'a verdiği röportajda açıkça, "Suriye ordusuna karşı, İslam devleti örgütü ve Nusra cephesiyle işbirliği içindeyiz," demiştir. Kalamun'daki "Devrimci Konsey" komutanı Abu Fida adlı eski Suriye ordu-

(21) http://www.voltairenet.org/article185337.html

(22) http://www.defenseone.com/threats/2014/08/us-air-strikes-are-having-limited-effect-isil/91190/

(23) http://banuavar.com.tr/banu-avarisidin-kerrakesi-ve-abd-plani/

su generali de, "Ersal'daki ÖSO birlikleri IŞİD ve Nusra'ya katıldı. Çünkü insanların yiyeceğe, yatacak yere ve paraya ihtiyaçları vardı. IŞİD bunları sağlayabiliyor," demiştir. Aynı şekilde Suriye Devrimci Cephesi lideri Cemal Maruf da, birliklerinin Nusra ve El Kaide ile düzenli olarak işbirliği yaptığını açıklamıştır.(24)

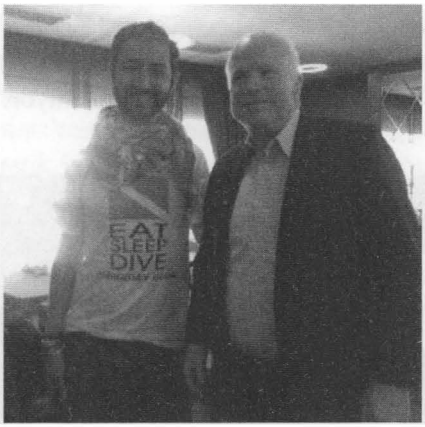
Amerikan yapımı IŞİD kafa keserek, Amerikan tarzı "halkla ilişkiler" manevralarıyla adını duyurmuş, El Kaide'nin küllerinden doğmuştur. Küresel medya IŞİD'i en üst düzeyde reklam etmiştir. Doğumunda derin Amerika'nın, McCain'in büyük emeği vardır!

(24) http://www.globalresearch.ca/new-times-fail-mccain-no-connections-to-isis/5409160

"Freelance Revolutionary": Muaz Mustafa

McCain'in İdlib ziyaretini organize eden Muaz Mustafa'nın Instagram hesabındaki tanım bu: Serbest Devrimci (Freelance Revolutionary). Toplantıyı Amerikan-İsrail Kamu İşleri Komitesi bünyesinde (AIPAC) Muaz Mustafa organize etmişti! Taşeron firma, Suriye Acil Görev Gücü/Syrian Emergency Task Force adlı sivil toplum/yardım (!) kuruluşuydu. Muaz Mustafa henüz 20'li yaşlarında bir Filistinli/Suriyeli! Toplantıyı düzenleyenler İsrail/Amerikan komitesi. Bu ters köşeleri iyi düzenlemişlerdi...[25]

Muaz gibi "aktivist"leri görür görmez tanımak zorundayız. Belki de en tehlikeli olanlar onlar. Yaşları çok genç, ama karış-

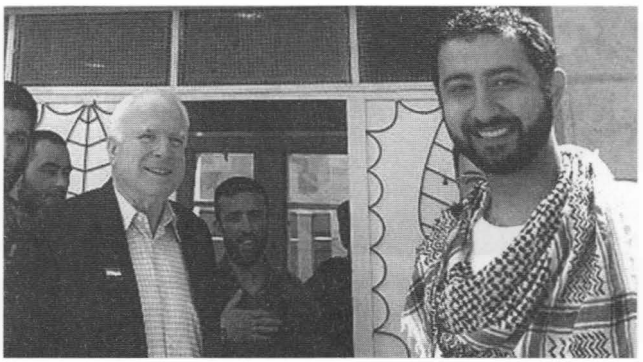


Derin Senatör, "serbest devrimci" Mustafa ile kol kola, İdlib'te...

(25) http://www.globalresearch.ca/did-john-mccain-meet-with-abu-bakral-baghdadi-the-alleged-head-of-the-islamic-state-isis-isil-daesh/5498177

tıkları işler çok derin ve çok karanlık. Muaz, Suriye'deki Filistin mülteci kamplarında doğmuş, 12 yaşında ailesiyle ABD'ye gitmişti. Muaz Mustafa, 20'li yaşlarına geldiğinde Washington, New York, Tel Aviv'deki "sivil toplum" örgütleriyle ilişkiler kurmuş, ABD istihbaratının ve politik çarkların içinde döner olmuştu. Amerikan Kongresi'nde dört yıl boyunca Vic Snyder ve Senatör Blanche Lincoln'ün stajyer sekreterliğini yaptıktan sonra 2011'de Mısır'da "saha" çalışmasındaydı. "Arap baharı" sürecinde iyice pişti. Suriye Acil Görev Gücü'nden önce, yapıların ilişkili olduğu "Kuzey Amerika Libya Konseyi" ve "Libya Acil Görev Gücü"nün başındaydı. Libya'yı kana bulayan gruplarla ABD istihbaratı arasında aracılık yaptı. Sosyal medyada IŞİD'e, İsrail'e küfretse de, hem IŞİD elemanlarıyla hem de İsrail'le yakın bağları vardı. Sorosçu medya şirketleriyle filmler çekiyor, ünlü Amerikan düşünce kuruluşlarında konuşmalar yapıyor, bir Ukrayna'da, bir Suriye'de, bir Washington'da boy gösteriyordu. Katar'da Dünya İslam Forumu'na katılıyor, "google devrimcileri"yle temas ediyordu.

Nasılsa "serbest piyasa" şartlarına göre kendini pazarlıyordu. Muaz Serbest Pazar Devrimcisi (Freelance Revolutionary) ya... "İhtiyaç hasıl" olan ülkeye gidip bir kıvılcım atıyor... "Freelance"



John McCain, Muaz Mustafa ve kapı girişinde Nusra sözcüsü Muhammed Nur ile.



Muaz IŞİD simgeleri üzerinde.

(serbest) yerine "profesyonel" dese daha anlamlı... Muaz, Washington'daki "üst akıl"la yakından bağlantılı.

Bu sayfadaki fotoğraflarda McCain'in arkasında kapıda El-Nusra cephesi, yani Suriye El-Kaidesi, Kuzey Fırtına Tugayı sözcüsü Muhammed Nur. Muaz Mustafa "freelance devrimci" kıyafetiyle, duvar üzerinde zafer işareti yapıyor.

Muaz Mustafa'nın yumurtalarını koyduğu sepetler bir hayli fazla. Demokratik bir Suriye için koalisyon grubunun yönetim kurulu üyesi, Suriye Acil Görev Gücü'nün başkanı, Özgür Suriye için Birleşik Cephe'nin politik direktörü, Red Lines propaganda filminde aktör, her ülkede "motivasyon konuşmacısı", terör bölgelerinde ABD kongresine aracı. Kısacası bu devşirilmiş genç adam, patronlarının düşlediği gibi küresel bir aktivist. Bir "demokrasi projesi"! Kısacası, küresel çetenin ülkeleri ele geçirmek için geliştirdiği "proje"nin küçük bir askeri.

Petro-Para!

İlk aşamada rafineriler ele geçiriliyor. Nasılsa Washington'da ayrıntılı haritaları var. Komşu ülkelere kaçak yollarla gönderili-



IŞİD kalesi Rakka'da kuyular... İşin içinde çok para var. Suriye'yi kana boyayan teröristler artık işadamı.

yor. Aracı bulmak kolay. Karşılığında silah geliyor. Hem de en moderninden... Pazar canlı. Sadece petrol mü? Uyuşturucu, eski eser ve organ kaçakçıları da pazar yerine akıyor. Deyrizor'da günde 10 bin varil petrol çıkarılıyor. Bölge önce Nusra elindeyken sonra IŞİD kontrolüne geçiyor. Suriye petrolünün yüzde 60'ına sahip Haseke petrol sahası PYD elinde. IŞİD, eline geçirdiği büyük rafineriler sayesinde günde en az 1 milyon dolar kaçak petrolden kazanıyor.[26]

(26) Sami Eker, "Savaş Olgusunun Dönüşümü", *Türkiye Ortadoğu Çalışmaları* dergisi, cilt 2, sayı 1, s. 41-46, 2015. https://www.google.com.tr/search?q=sami+eker++Ankara+%C3%9Cni&ie=utf-8&oe=utf-8&client=firefox-b&gfe_rd=cr&ei=7cMAWPnJKKun8wejop7wAg

Amerikan Savaş Kokteyli!

Sahne önü ve arkasındakilerden ürpertici birkaç örneğe daha geçmeden derin bir nefes alalım ve olanları sınıflandırmaya çalışalım.

Son on beş yılda dünyada durum değişti. Rusya ve Çin, ABD karşısında güç topladı. Dünya artık çokkutuplu. Bu durum ABD'nin "karma savaş modeli" üzerindeki çalışmalarını hızlandırdı. Amerika dünyayı işgal planında iki koldan ilerlemeyi deniyor.

Renkli devrimler ve örtülü operasyonların askerleri, dijital aktivistler ve lejyonerler! Jeostratejistler, birbirinin içine girmiş bu iki modelin karışımına "Karma/Hibrit Savaş" diyorlar. Bir karma savaş modeli.

Batı'da ve Doğu'da onlarca araştırmacı bu konu hakkında araştırmalar yapıyor, kitaplar çıkarıyor, tezler yazıyor. Hâkim güçlerin dünyanın çeşitli bölgelerinde nasıl adımlar atarak ülkeleri sömürgeleştirdikleri, kaynaklarına el koydukları, savaşların nasıl bir değişime uğradığını anlamaya çalışıyor.

Bu savaş kokteylini ilk hayata geçiren Amerika/İngiltere şer eksenidir. Yeni yüzyılın başından beri birçok ülkede "renkli" devrimleri ve "örtülü" operasyonları izliyoruz. Şimdi Rusya da topa girdi. O da ABD'nin karma savaş modeline karşı kendi savaş modelleri üzerinde çalışıyor. Karma savaş, önce Libya'da denendi. Renkli devrimle başladı, kanlı örtülü operasyona evrildi. Ama tam bir örnek oluşturamadı. Suriye ise "karma savaşlar" için tarih laboratuvarı... Bu ülkede yeni savaş modeli tam anlamıyla denendi. İç içe geçmiş renkli devrim/bahar harekâtı ve aynı anda devreye sokulan örtülü kanlı operasyonlar... Rusya, bu gelişmeye karşı "renkli devrim"lerle mücadele birimi oluşturdu. Ayrıca, ABD'nin Suriye'de oynadığı IŞİD "alan temizleme" oyununda

eğitilen Kafkasyalı terör ordularına karşı antiterör birimleri için harekete geçildi.

Renkli devrim ve örtülü operasyon ayaklarından oluşan "karma/hibrit" savaş modeli iki stratejiyle öne çıkıyor:

1. "Müttefik **Kullanma**": "Müttefiklerini kullanarak" savaşma yöntemi. Teorisyenler buna "arka plandan yönetme / müttefik kullanma" (Lead from Behind) diyor.

Obama'nın 2014'te West Point'te (ABD Kara Harp Okulu) yaptığı konuşmada bunun ipuçları vardır:

"Amerika dünya sahnesinde liderdir. Ama Amerikan Silahlı Kuvvetleri, önderliğimizin tek bileşeni olamaz. En iyi çekiç bizde diye her sorunu çivi olarak göremeyiz."

George Bush'un Savunma Bakanı Robert Gates de, 2011'de ABD'nin kendini öne atmayıp, artık "müttefikleri kullanacağı"nı açıkça ifade etmişti:

"Nato üyeleri küresel arenada Amerika'ya daha çok yardım etmeli. Amerika artık tek başına yol almak istemiyor... Ya bizlesiniz ya da karşı tarafta!"

Hillary Clinton'un da benzer sözleri vardı:

"Artık Türkiye elini taşın altına sokmalı!"

Yeni savaş teorisi üzerine çalışan Andrew Korybko, yeni savaşın temel stratejisi "müttefik kullanma"ya iki ülkeyi örnek veriyor: Türkiye ve Polonya.

"Suriye'deki asimetrik savaşta, ABD'nin öncülü Türkiye'dir. Ayaklanmacıları eğitmek, donatmak, lojistik sağlamak bu ülkeler üzerinden yapılmıştır. Ukrayna'daki örtülü operasyonlara da Polonya destek sağlamış, arkadaki gücün öncülü olmuştur. Bunlar ABD'nin 'müttefik kullanma' stratejisine tipik örneklerdir."[27]

2. "**Devamlı Kaos**": Karma savaşın ikinci stratejisi "devamlı kaos" ya da "sürdürülen kaos"tur. Hedef ülke veya ülkelere kaos,

(27) http://orientalreview.org/wp-content/uploads/2015/08/AK-Hybrid-Wars-updated.pdf

renkli devrimler ve örtülü operasyonlarla yayılır. Kaos, bilgisayardaki virüs gibi "düşman" sistemde bulaşıcı rol oynar ve rejim değiştirilerek virüs yok edilir.(28)

1992'de Steven Mann tarafından geliştirilen bu teoriye göre, bir *hacker*'ın bilgisayara virüs atması gibi kitlelerin enerjisi yönlendirilebilir. Toplumun bilinci *(software)* değiştirilmiş olur. Bir milletin kültürel kodlarıyla oynanır, tümü küresel şirketlere bağlı ana akım medya ve sosyal medyayla topluma virüs atılır. Melez/hibrit bir kitle anlayışı yaratılır. Bireyler atılan virüsle farklı politik bakışları sahiplenir ve diğerlerine, sosyal medya aracılığıyla bulaştırır.

Bireyler arası bulaşıcı hastalık ülkeler arasında da öngörülmüştür. "Karma savaş" da bulaşarak yayılır. Virüslü ülke diğerlerine virüs yollayacaktır. Bu virüs sadece fikirler değil, terör mangaları, istihbarat ajanları, etki ajanları olacaktır. "Mülteciler" bu iş için ideal zemin yaratır. Sivil orduların liderleri Washington'un, Londra'nın hizmetindedir. Tabandaki askerlerin çoğu kiralıktır.

Sonuç olarak yeni savaşlarda, düzenli ordular değil, dijital ya da silahlı "sivil savaşçılar" kullanılır. Karma savaşın askerleri çok genel bir düzleme yayılmıştır. Karma savaş askeri olduğunu bilmeden "amaca" hizmet eden büyük kitleler de vardır.

İstatistiklere göre, son yıllarda dünyada yer alan savaşların sadece yüzde 10'u devlete bağlı düzenli ordular arasında gerçekleşmiştir. Geri kalanı terör orduları, ne idüğü belirsiz devamlı ad değiştiren silahlı gruplar ve dijital askerlerin işleridir. Bunu Arap Baharı'nda da, diğer örtülü operasyonların yaşandığı Libya, Suriye, Yemen, Ukrayna'da da gördük, görüyoruz.

Bu savaşlarda Pentagon ve CIA'ye bağlı olan paralı askerler ve Blackwater/Academi gibi paravan "güvenlik" ya da terör şirketleri son derece önemlidir.

Suriye'de hükümetin ordusuyla teröristler savaşmaktadır. Suriye aynı zamanda, İran ile Suudi Arabistan ve Amerika ile

(28) Steven Mann'ın "Chaos Theory and Strategic Thought" adlı makalesi, Strategic Studies Institute, 1992.

Rusya arasındaki savaş meydanıdır. IŞİD ve diğer kiralık ordulaların hedefi sadece Suriye değil, aynı zamanda İran ve Türkiye'dir!

Ve ortada düzenli bir ordu yerine ne idüğü belirsiz birtakım terör orduları vardır. Böylece hedef ülkeler için örtülü operasyonu CIA veya Pentagon koridorlarında planlayanlar, taşeron terör şirketlerine işi tevdi edip, katliamların sorumluluğundan da kurtulmaktadır. Bu savaşlarda, Blackwater gibi işledikleri suçlardan dolayı defalarca isim değiştiren terör şirketleri merkezdedir. Bu işleri çevirenlerin çoğu Amerikan-İngiliz ordusundan emekli olmuş askerlerdir. Erik Prince en ünlülerden biridir.

Bir CIA Taşeronu: Erik Prince

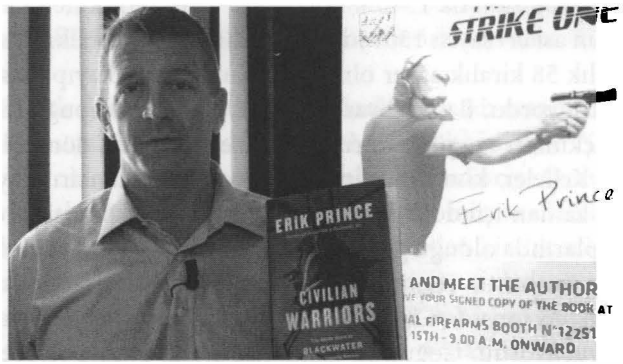
Erik Prince adlı şahıs, 2013'te çıkardığı kitaba "Sivil Savaşçılar" *(Civil Warriors)* adını seçti.

Kimdir bu Erik Prince? Önce Blackwater, sonra XE, daha sonra Academi adını alan terör şirketinin sahibi.

1997'de Blackwater'ı kurduğunda 30 yaşında bile değildi. 1969 doğumlu. Üç yıl sonra Bush hükümetiyle ilk anlaşmayı imzaladı. 100 bin askere "özel" eğitim verecekti. Şirket tanıtımında "Zorluklarla boğuşan kişi ve bölgelere koruma ve güvenlik hizmeti verir. Dünyanın her yerinde ABD hükümeti, istihbarat servisleri, küresel şirketler ve müttefik hükümetlerle çalışır," diyordu.

İşi, ABD'nin göz diktiği ülkelere kiralık ordu kurmak, paralı asker yollamak, terörist sağlamaktı!

2003 itibariyle, Irak ve Afganistan'da ABD işgal personelini "korumak" için imzaladığı anlaşma ile sekiz yıl içinde hükümet ve CIA ile yaptığı anlaşmaların toplam bütçesi 2 milyar dolardı.



Dünyayı kana bulayan Blackwater katliam şirketinin mimarı, alıp sattığı "sivil katiller"i anlatıyor.

Irak ve Afganistan'da karıştığı katliam ve yolsuzluklar ortaya çıktıkça şirketinin ismini değiştirdi. 2007'de Blackwater'ın paralı askerleri Irak'ta, caddede yürüyen 17 kişiyi zevk için öldürüp bunun videoları da ortaya çıkınca hakkında büyük bir soruşturma açıldı. O zamanki CIA direktörü Leon Panetta, Prince'i basına deşifre etti ve kirli işlerde kullandığı bir taşeronu sırtından atıverdi. Gerçi Prince ile yapılan "işler" gizliden devam edecekti. Ama Prince çok kırılmıştı... *Vanity Fair*'e verdiği röportajda, "En riskli bölgelerde kendimi ve şirketimi CIA hizmetine verdim. Onlar beni otobüsün altına attılar!" dedi.[29]

Ne var ki, devletler ellerini yıkamak için "kirli iş"lerde kullandıkları elemanları deşifre eder, değiştirirlerdi...

Kiralık Ordular: "Sivil Savaşçılar"

Erik Prince kiralık asker işinden çok kazandı. Yeni yüzyıl "yeni savaş" ve "sivil ordular" zamanıydı. Afganistan'da her bir Amerikan askerine karşılık, taşeronun getirdiği üç kiralık asker vardı. Irak'ta her Amerikan askerine karşılık, iki kiralık asker vardı.

Obama zamanında, Irak ve Afganistan'da ölen kiralık asker sayısı ABD askerinden fazlaydı. 2009 ile Mart 2016 arasında Irak ve Afganistan'da 1540 kiralık asker öldü; bu dönemde ölen Amerikan askeri sayısı 1301 idi. 2015 yılında 27 Amerikan askerine karşılık 58 kiralık asker ölmüştü. Pentagon'da kayıp sayısı giderek düşüyordu. Başka diyarların işsiz güçsüz it kopuğu, hapishane kaçkınları ne güne duruyordu! Kelle avcıları dönemi başlamıştı. Kelleler, kısa bir eğitim sonrası savaş alanlarındaydı... Kısa bir zaman içinde öldürecek ve öleceklerdi. Düzenli orduların kayıplarında olduğu gibi "şehit törenleri", ağlayan aileler, tazminatlar vs. yoktu. Aynı taşeron işçiler gibi, işsizler Afrika'dan, Asya'dan, Avrupa'dan iş ilanlarına başvuruyor, ölene kadar paraya kavuşuyordu. Çoğunun kanla kazandığı parayı yiyecek bir

(29) http://www.vanityfair.com/news/2010/01/blackwater-201001



Blackwater/Academi elemanları

ömrü olmuyordu. Prince ve benzerleri ise milyar dolarlarla oynuyordu. Savaş "işi" çok kârlıydı.

Blackwater, ya da değişmiş adıyla XE, ya da Academi katliamları ve yolsuzlukları art arda davalara sebep olunca Prince kendine yeni bir iş buldu ve kirli işleriyle ünlü Abu Dabi Prensi'yle özel bir anlaşma yaparak Birleşik Arap Emirlikleri'ne gitti. Yıl 2010, aylardan Aralık. Öyle bir tarih ki bu, Arap baharının arifesi, Yemen'deki kan gölünün, Somali'de korsan oyununun hemen öncesi. Aldığı iş 800 kişilik kiralık bir ordu kurmaktı... Güney Afrika dahil birçok ülkedeki "terör şirketleri"nden paralı askerler kiraladı. Biz onları Yemen, Libya ve Suriye'de gördük. Mali portre, ABD destekli ve Birleşik Arap Emirlikleri kasasından halledildi.

2012'de Suriye'de, Humus'ta Blackwater adı ortada dolaşmaya başlamıştı. Erik Prince, CIA ve Mossad işbirliğiyle 700 kişilik bir birlik oluşturdu. Bu askerlerden bir kısmı Suriye Ordusu tarafından, Baba Amr mevkiinde ABD menşei binlerce silahla birlikte yakalandı. Yakalananlar arasında her ülkeden kiralık asker ya da sivil savaşçı (!) ve bol miktarda istihbarat ajanı vardı.

Suriyeli stratejist Salim Harba, paralı askerleri Suriye'ye süren terör şirketinin bölge merkezinin Katar'da olduğunu ve CIA, Mossad ve Blackwater personeli dışında ABD, Katar, Suudi ve Fransız istihbarat elemanlarının da yakalandığını belirt-

ti. Bunların arasında Suriye Geçici Konseyi'nden kişiler de vardı. O dönemde Humus'ta aynı PKK'nınkilere benzer birçok yeraltı tüneli ortaya çıktı ve çok sayıda silah ve lojistik deposu bulundu. Birkaç ay sonra 13 Fransız "özel kuvvetler" personeli yine Humus'ta yakalandı.[30]

Blackwater artık Constellis Holding adı altında "iş" görüyordu. Bu devamlı değişen isimler terör şirketlerinin belirgin özellikleridir.

Prince ve şirketinin Libya, Suriye, Irak ve Türkiye'de çeşitli terör örgütleri içine girdikleri sır değildi. PKK/PYD içinde konuşlandıkları, Hakkari Çukurca'daki çatışmalarda Academi savaşçılarının PKK'ya destek verdiği biliniyordu.[31]

Acaba PKK içine konuşlanmış kaç kiralık asker vardı? Prince'in şirketi PKK'ya ne gibi eğitimler veriyordu? Bir gün ortaya çıkacaktır.

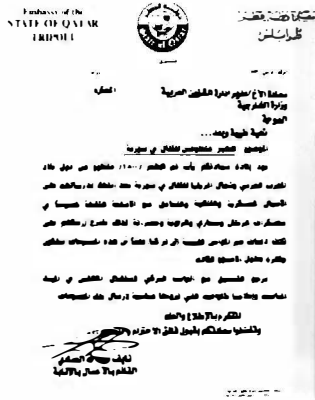
ABD/Pentagon/CIA, Katar ve Mossad istihbarat servislerinin "sivil ordular", "terör taşeronları" kullandığı 2012'de basına sızdı. En ilginci, Katar Dışişleri Bakanlığı iç yazışmalarıydı: "NATO"nun Libya'da bulunduğu 2012 yılında, masrafları Katar tarafından karşılanan 5.000 kişilik bir terör ordusu oluşturulduğu ve bunlara 2,5 milyon dolar ödenek yapıldığı belgelendi. Bu kiralık ordu Libya'dan Türkiye'ye, oradan Suriye'ye sızacaktı.[32]

Ve 2014'te Blackwater/Academi adı PKK/PYD ile daha çok anılmaya başladı. PKK'lı teröristlerin üzerinde ele geçirilen ABD menşei silahlar, Blackwater şirketi tarafından Barzani'ye yollanıyor, oradan Kandil'e iletiliyordu. Ayrıca, PYD kontrolünde olan Suriye topraklarında PKK'yı CIA taşeronu Academi

(30) https://www.rt.com/news/french-army-officers-syria-893/

(31) http://www.hurriyet.com.tr/demokrasiden-ayrilmadan-mucadelenin-anlami-19052169

(32) http://www.libyanwarthetruth.com/official-document-qatar-embassy-tripoli-confirms-sending-1800-islamic-extremists-trained-libya-fight





uzmanları eğitiyordu. PKK/PYD "Kobani" kanton şovu yapılırken ve Türkiye sürekli şehit verirken, *Radikal* gazetesinde Blackwater/Academi personelinin PYD saflarına katıldığı haberi vardı. Silah desteği de yapmışlardı. Barzani'nin yolladığı tırlarda uçaksavar, doçkalar ve havan toplarının bulunduğu yazılmıştı.(33)

2016 Ocak ayında, *Milli Gazete*'de Erik Prince'in Türkiye'de gizli görüşmeler yaptığı haberi yer aldı. Erik Prince Türkiye'de kimlerle, nerede, ne görüştü? Sır olarak kaldı. Ama 2016'da Türkiye'de yaşananlar, "yeni savaş" stratejisinin "müttefiği kullanma" aşamasında olduğu ve "kaosun devamlılığı"nın sağlandığının kanıtı.

Prince ve Bağdat'taki ABD Elçisi Robert Ford, 2008'de Suriye'deki kalkışma için çamurlu zemin oluşturmaya çalışıyorlardı. Olaylar üç yıl sonra patlamıştı. 2011'den beri Suriye ateş hattı, Türkiye'nin sınırları da ateş çemberi. Suriye'deki virüsün Türkiye'ye ve İran'a bulaştırılmasının ana hedef olduğu malumken, Erik Prince neden Türkiye'de dolanıyordu?

Sonuçta Prince sivil ordu alıp satan bir şirket sahibi. Dünyada neresi kızışacaksa o coğrafyada bitiveren biri...

(33) http://www.radikal.com.tr/dunya/pesmergeden-once-academi-blackwater-1220409/

Dindar Bir İşadamı!

Prince görünüşte "temiz iş adamı" maskesini takıyor. Kitap yazıyor, deneylerini paylaşıyor. Frontier Services Group (FSG) adlı son şirketiyle Afrika, Abu Dabi, Hong Kong, Virginia arasında mekik dokuyor. Yeni şirketi Afrika'nın çatışma bölgelerinde, petrol ve maden şirketlerine "güvenlik" sağlıyor. Afrika'ya kiralık ordular taşıyor.

Prince aynı zamanda "yeni savaşlar"ın vazgeçilmezi. Siber ordularla, Washington ve Londra'ya bağlı "sivil toplum" örgütleriyle Suriye'de farklı terör biçimlerinde de yerini alıyor. Beyaz Baretler bunun son ve en iyi örneği.

Ama önce, henüz 30 yaşındayken kan pazarına girip çok milyar dolara sahip olan Erik Prince'in kişiliğini oluşturan bir özellikten bahsetmeliyiz. Çünkü bu, Prince ve benzerlerinin temel özelliklerinden biri.

O "dindar" bir adam! Radikal bir Evanjelist... Tıpkı onu milyarder yapan patronu Bush gibi. O kadar "dindar" ki, Irak'taki Blackwater katliamı basına sızana kadar Prince, Christian Freedom International (Uluslararası Hıristiyanların Özgürlük Teşkilatı) adlı bir Evanjelist yardım teşkilatının içindeydi.[34]

Evanjelist Ölüm Meleği! XE'nin Şifresi

Prince, Blackwater'ın Irak'taki katliamları ortaya dökülünce şirketinin adını XE yapmıştı. X harfi Batı dünyasında İsa'yı, Epsilon'un E'si ise Evanjelizmi temsil eder. XE, Evanjelik bir sembol olarak şirkete isim seçildi. O, kanlı dolarlarla oynayan "yeni haçlı seferi"nin bir neferiydi. Arap Emirlikleriyle iş yapıyor, parayı İslam ülkelerinden kapıyordu ama onu şekillendiren duygulardan biri Müslüman nefretiydi.

Zengin Cumhuriyetçi parti mensubu bir aileden geliyordu ve siyasi yaklaşımı, Baba Bush döneminde Beyaz Saray'da staj ya-

(34) http://www.sourcewatch.org/index.php/Christian_Freedom_International



Blackwater'tan sonra şirkete seçtiği isim XE idi. Yani İsa ve Evanjelizm'in Yunanca baş harfleri...

parken belirlenmişti. Ailesi Reformist Kiliseye bağlı olduğu halde 20'li yaşlarında Katolik olmaya karar verdi. "Katolik Evanjelist Birliği" adlı örgütle yakından ilgiliydi. Bu birliğin manifestosu bizim için önemli:

"Bu yüzyıl Hıristiyan tarihinde en büyük misyoner genişlemesinin gerçekleştiği yüzyıldır. Üçüncü bin yılın ilk yüzyılında (2001-2100 arası) bu genişlemenin daha da büyüyeceğine inancımız tamdır. Dünya, Evanjelik ve Katoliklerin birlik ve büyümesine tanık olacaktır."

Prince, aynı zamanda "Haçlı Seferleri"nin izinden giderek, bugün kutsal toprakların işgalini savunan Columbus Şövalyeleri adlı örgütün üyesidir.[35]

Örgüt ve benzerleri dünyada "Hıristiyan hâkimiyeti"ni savunan bir teorinin elit takipçilerini barındırır. Onlara göre dünya Krallığını Hıristiyan Evanjelikler kuracaklardır ve o zamana kadar savaşacaklardır. O nedenle Erik Prince'in şu cümleleri sizi şaşırtmayacaktır:

(35) http://www.patheos.com/blogs/nolongerquivering/2009/11/christian-dominionism-part-4-erik-prince-and-the-ties-that-bind-extremist-politics-to-christian-patriarchy/

"Herkes silahlanacak. Tıpkı Yeremya (Jeremiah) peygamberin İsrail'de tapınağı inşa ederken bir elinde kılıç diğerinde mala tuttuğu gibi!"

"Sivil savaşçılar"ı anlatıyor olmalı.

George Bush, 11 Eylül'den sonra Afganistan ve Irak'a işgal orduları yollarken, "Bu bir Haçlı Seferi!" demişti. Prince de hayatını Müslümanları yok etmeye adamış bir "haçlı" olarak tanınıyor. Yanında çalışanlar, Irak'ta kendisini bir "haçlı savaşçı" olarak gördüğünü ve tüm Iraklıların yok edilmesi gerektiğine inandığını sık sık dile getirdiğini söylemiştir! Blackwater'da çalışan herkes Afganlara, Iraklılara ağza alınmayacak küfür ve hakaretlerle hitap etmişlerdir. Onlar için Iraklı ya da Afgan öldürmek bir spor çeşidi ya da bir oyun gibiydi.(36)

Bağdat Ebu Garip hapishanesinde çekilmiş, bizi insan olduğumuza utandıran fotoğrafları hatırlıyor musunuz?! İşkence gören insanlar önünde gülümseyerek poz veren o kadınlı erkekli Amerikan askerleri, işte bu ideolojinin eseri.

Prince bir röportajında "Dünyada kutsal topraklardan çıkarılmış olan Hıristiyanları korumak, barışı tesis etmekten çok daha önemlidir," demişti. Bir terör şirketi sahibinin, bir CIA taşeronunun dünyaya nasıl baktığını bilmek önemli.

Dr. Ramazan Kurtoğlu *Evanjelizm* adlı kitabında, radikal Evanjelistlerin tarihte belki de en güçlü döneme girdiklerini vurgular. "Türk insanına Yahudi lobisinin gücü abartılı biçimde sunulurken, Evanjelizm hep sahne arkasında kaldı," der. Evanjelist kuruluş FEMA'nın (Federal Acil Durum Yönetim Teşkilatı), ABD başkanını seçtirecek ya da bir darbeyle alaşağı edecek kadar güçlü durumda olduğunu anlatır.

"Evanjelistler, Yahudiler içindeki Truva atlarıdır. İsa mesihin yeniden dünyaya geleceğine, o geldiğinde Evanjelistlerin göğe yükseleceğine inanırlar. Sonra kargaşa devri başlar ve hem Yahudiler hem de Yahudi olmayanlarla savaşır. Armagedon, savaşın adıdır. Yahudi

(36) Michael Carmichael http://www.truthistreason.net/erik-prince-blackwater-xe-the-new-christian-crusade

ve Evanjelistler savaşı kazanacak, bin yıl süren dünya egemenliği ve barış dönemi o zaman başlayacaktır..."

Hayalleri böyledir. Reagan, Bush ve Prince de Evanjelisttir ve ezoterik tarikatlarla ilişkilidirler. Dünyaya bakışlarını bu belirler. Çarpık, sapık ve kanlı düşüncelerinde her zaman Müslümanların yok edilmeyi hak eden yaratıklar olduğu ve eninde sonunda zaten yok olacakları hikâyesi vardır. Bugün en korkunç savaşların yaşandığı Ortadoğu "Tanrının yürüdüğü topraklar"dır ve er ya da geç Hıristiyanların/Evanjelistlerin olacaktır...[37]

İşte bu düşüncelerle dünyaya bakan Erik Prince, Müslüman olarak bilinen bir ülkede, Birleşik Arap Emirlikleri'nde genelkurmay başkanı yardımcısı ve Abu Dabi veliaht Prensi Muhammed Bin Zayed'le çalışmaktadır... Eh, yaptıklarına bakılırsa, veliaht prensin Müslüman maskeli bir Evanjelist olmadığı ne malum... Yemen'i işgal eden ve Yemen'de sürdürülen kontrgerilla faaliyetiyle, CIA'nın Irak'ta yaptıklarına parmak ısırtan o değil mi?!

(37) Ramazan Kurtoğlu, *Evanjelizm.*

Beyaz Baretler (White Helmets)

Karaköy'de çekilmiş ilk fotoğrafta gördüğünüz adam James Le Mesurier. Sıradan bir İngiliz askeri değil. Birleşmiş Milletler Barış Gücü adına Balkanlar'da çalışmış, İngiliz Dışişleri Bakanlığı bünyesinde Ortadoğu'da istihbaratçı olarak üst düzey görev yapmış biri. Çalıştığı alanlar saymakla bitmiyor. Irak içişleri bakanının özel danışmanlığından Birleşik Arap Emirlikleri doğalgaz sahaları özel koruma gücü oluşturma görevine, Dubai'de Blackwater'la bağlantılı kiralık asker şirketi Olive Grup başkan yardımcılığından Beyaz Baretler adlı "sivil toplum" kuruluşuna kadar uzayan bir yelpaze bu.

Beyaz Baretler'e önderlik eden Mayday Rescue adlı "arama-kurtarma" yardım örgütünün de mimarı. MI6 olarak bilinen İngiliz istihbaratının bölgedeki en güvendiği ajanlarından biri. CIA ve Mossad ile ortak operasyonlarda Mayday "sivillere yardım" teşkilatını paravan olarak kullanıyor. Suriye'de Kaide artığı El Nusra teröristlerine askeri ve istihbari eğitim veriyor.



James Le Mesurier

007 Bond ve Lawrence Karışımı Bir Adam

Le Mesurier, 2016 Haziranı'nda, Kraliçe'den Suriye'deki faaliyetleri nedeniyle özel nişan aldı. Yani karşınızda, çağdaş bir "Lawrence"[38] ve bir 007 Bond karışımı... 2013 yılında Lizbon'daki bir konuşmasında, Halep'ten Türkiye'ye geçen bir grup Suriyeliyle Beyaz Baretler'in kuruluş sürecini şöyle anlatıyor:

"Suriye'de siviller bomba yağmuru altında katlediliyorlardı. Çalıştığım şirket ARK (bir istihbarat şirketi), ABD ve İngiltere hükümetleri adına Suriye'de eğitim programları düzenliyordu. Türkiye'den deprem arama-kurtarma ekibi AKUT'un da yardımıyla, 20 kişilik bir ekibe bir haftalık bir kurs düzenledik. Sıradan Suriyeli sivillerden bir savunma ekibi yarattık."[39]

Mayday Rescue[40] İstanbul bürosu Karaköy'de... Beyaz Baretler'in lideri Raid Salah, Türkiye-Suriye arasında mekik dokuyor. Mayday Suriye sorumlusu Faruk Habib Türkiye'de yaşıyor, Batı başkentlerinde ilişkileri yürütüyor... James İstanbul, Gaziantep, Suriye arasında ve her yerde. Bu adamlar "iş"lerini Türkiye'den yürütüyor. Bu gibi konulardan çok uzak olan biri bile şu soruları sorabilir: "Acaba James neden Suriye'de sivillere yardım ediyor? Onları çok sevdiği için mi? Peki masum bir sivil toplum örgütü olan Suriye Sivil Savunma Örgütü, kısaca Beyaz Baretler, neden bir İngiliz ajanını "kurucu" olarak seçiyor? İngilizlere sevgisinden mi?" Bakalım... "Yeşil"i izlemekte fayda var.

Değirmenin Suyu Nerden?

Malum bizler ustaların şu nasihatiyle büyüdük: "Önce değirmenin suyuna bakın."

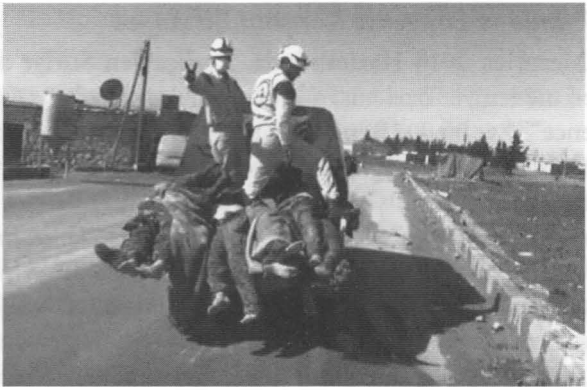
Bakalım: Beyaz Baretler 2015'te ünlendi. CNN, CBS, BBC, El Cezire gibi küresel medya devlerinin ekranlarına bir çıktı, bir daha inmiyor.

---

(38) İngiliz casusu Thomas Edward Lawrence (1888-1935).

(39) http://www.thenational.ae/arts-life/newsmaker-the-white-helmets#page2

(40) maydayrescue.org



"Beyaz Baretler"in zafer işareti...

Suriye'de 40 bin cankurtaran "kahramanlar", "gönüllüler" olarak parlatılıyor. Ve resmi açıklamalar, Batılı hükümetlerin ve istihbarat odaklarının bu "gönüllüler"e 100 milyon dolardan fazla para bağışladığını gösteriyor. Beyaz Baretler, nasıl bir "gönüllü sivil toplum kuruluşu" ise, bir ordu bütçesine yakın bir bağışa layık görülüyor. Acaba neden ABD, İngiltere, Hollanda, Danimarka, Japonya milyonlarca doları Beyaz Baretler'in eline tutuşturuyor? USAID'ten aldığı bağış miktarı 16 milyon dolar. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner, örgüte 23 milyon dolar verildiğini basına açıkladı. Japonya, Danimarka, İngiltere ve Hollanda da Beyaz Baretler'e 50 milyon dolara yakın para "bağışladı". Bağışlar yağmaya devam ediyor.

Peki bu kadar milyon dolar neyin bedeli? Beyaz Baretler patronlarına borçlarını nasıl ödüyor???

"Propaganda Aracı"

Beyaz Baretler esas olarak bir "propaganda aracı". Ana amacı, dünya kamuoyunu efendilerinin strateji planlarına göre yönlendirmek; Suriye'ye müdahaleye, Esad'ı defetmeye ikna etmek ve bu yönde kullanılabilecek belge ve bilgiyi ilgili mercilere sunmak, Suriye'nin işgali için "bahane" oluşturmak. Bu anlamda

"karma savaş modeli"ni anlamak için en yeni ve en tipik örneklerden biri.

16 Aralık 2015'te Beyaz Baretler'in sahnedeki lideri Raid Salah, İngiliz Parlamentosu dışişleri komitesine "sivilleri korumak için uçuşa yasak bölge şart" temalı bir mektup yolladı. Mektupta, Beyaz Baretler'in 2800 kişilik kadrosuyla, Suriye'nin 114 noktasına yayılmış siyaset üstü bir yardım kuruluşu olduğu şu cümlelerle anlatılmıştı:

"Bir kişinin hayatını kurtarmak insanlığı kurtarmaktır, düsturundan hareket eden Beyaz Baretler, Suriye'nin 114 noktasında, insanları Suriyeli, sivil mi, savaşçı mı ayırmadan, siyaset üstü bir tavırla mağdurlara yardım etmektedir."(41)

Birkaç satır aşağıda fikirleri değişmişe benziyordu:

"Bugün var olan korkunç mülteci krizinin ana sebebi IŞİD değil, Esad'tır!"

Böyle düşünen bir "yardım" grubunun üyeleri, siyaset üstü olarak nitelenebilir mi? Karşılarına çıkan mağdur, yaralı, yaşlı, kadın vs. eğer hükümet yanlısı ise ona yardım ederler mi? Ve Beyaz Baretler'in hükümet kontrolündeki bölgelerde arama-kurtarma çalışması yapmamaları bu nedenle mi? Orada bombalanan, yaralanan, ölen kadın, çoluk çocuk insan değil mi?!



El-Kindi Hastanesi Halep'in en büyük hastanesiydi.

(41) http://data.parliament.uk/writtenevidence/committeeevidence.svc/evidencedocument/foreign-affairs-committee/the-fight-against-isil-the-uks- role/written/23973.pdf

Halep'in en büyük askeri hastanesi teröristlerin bombardımanı sonucu bu hale geldiğinde neden sessiz kalmışlar ki?!

Mektubun sonunda Salah, "Suriye'de uçuşa yasak bölgenin derhal oluşturulması"nı talep etmekteydi. Uçuşa yasak bölge (No fly Zone) tabii ki Suriye devletine ait uçakların uçuşlarına yasak olacaktı. Terör rahat rahat serpilip yayılacaktı. Şimdi tepelerinde Rus ve Suriye uçakları vardı. Uçuşa yasak ya da "güvenli" bölgeler, Irak'ta ve birçok yerde örneği görüldüğü gibi, ABD/İngiltere hâkimiyetinde bir bölgeye dönüşecek ve bir askeri üs görünümü alacaktı. Daha sonra ABD ile İngiltere, aralarında yeni bir kukla devletin kurulması, petrol, gaz ve diğer çıkarlar için kozlarını paylaşırlardı. Le Mesurier o nedenle bölgedeydi. Hedefe giden yolda Beyaz Baretler'e düşen rol belliydi.

"Yaratıcı Çözüm"

Tuhaf bir şekilde öldürülen İngiltere İşçi Partisi Milletvekili Jo Cox ile yapılan bir röportaj, hükümetin Beyaz Baretler'i en verimli şekilde nasıl kullanacağını açıklıyor:

"Beyaz Baretler ya da benzeri örgütler kuşatma veya içsavaş durumunda son derece yaratıcı çözümler sunabilir. Bürokrasimiz, Uluslararası Kalkınma Dairesi, belli bölgelere para aktarımı, yardım yollama konularında bu örgütlerin yaratıcı çözümlerini incelemeli."(42)

Demek ki "yardım örgütleri" sivillere yardımın çok ötesinde işler için gerekli! Savaş bölgelerinde teröristlere para, silah, lojistik aktarımı konularında yaratıcı çözümlere sahipler. Daha açık anlatılabilir mi?

Hibrit/karma savaşlarda bu gibi "yardım" kuruluşları, insan hakları dernekleri, tıbbi yardım kuruluşları ve benzerlerinin oynadığı rol Irak'ta, Libya'da, Yemen'de tescilli. Hedef ülkelerin işgalinde taktik adımlar hep bu sivil toplum kuruluşlarıyla atıldı. Bir ülkede kargaşanın başlangıç ve ilerleme devresinde gerek-

(42) Previously unpublished interview with Jo Cox, Mayıs 2016.



Beyaz Baretler Nusra ya da ÖSO bayrağı altında

li "bahaneler", bu örgütlerin korosuyla ilgili mercilere sunuldu. Müdahale edilecek ülke için "saygın STK'lar"ın "delil" üretmesi ve "saygın medya"nın ekranlardan bu delilleri çığırması gerekli-dir ki zemin hazır olsun. Sağ olsun medya, Beyaz Baretler'i iki-üç yıl içinde sözü dinlenir konuma getirdi.

Beyaz Baretler sık aralarla Batı parlamentolarına, Birleşmiş Milletler'e, kamuoyuna "Esad gitsin, Suriye işgal edilsin" içeriğindeki mektuplarını yeterli fotoğraf ve raporla iletti, iletiyor. Sosyal medyada harikalar yaratıyor. George Soros'a bağlı bir lobi firması Purpose Inc., Avaaz ve MoveOn.org gibi siteler kamu şekillendirme operasyonlarında gece gündüz yayın yapıyor. İşte bu nedenle "uluslararası toplum" denen güç odakları, bağışladıkları milyon dolarların bedelini fazlasıyla alıyor...

Beyaz Baretler hakkında ilk haberi yapan, *Milliyet* dış haber müdürü Gizem Acar adlı bir gazeteci. Adana'da James Le Mesurier ile konuşuyor ve Nusra işgali altındaki İdlib'ten Adana'ya eğitime gelen 25 kişiye AKUT tarafından verilen eğitim hakkında izlenimlerini yazıyor:

"AKUT'un gerçekleştirdiği 41. eğitimi Adana'da izledik. Eğitimin gerçekleştiği alanda, enkaza dönmüş bir bina modeli ve yanmış araçlarla saldırı altındaki bir Suriye mahallesi canlandırılmış. On günlük eğitim sırasında enkaz delme, kaldırma, yangına müdahale

öğretiliyor. Eğitimin son iki gününde ise 24 saatlik tatbikat yapılıyor, gece karanlığında nasıl çalışacakları gösteriliyor. James Le Mesurier, bazen ekibin neyle karşılaşacaklarını bilmeden alana getirildiklerini; burada bağırsakları dışarı çıkmış, kanlar içindeki yaralılara müdahale ettikleri canlandırmaların yapıldığını söylüyor. Eğitim kapsamında medya, ilkyardım, ampute etme ve damar yolu açma gibi travma müdahalesi, ekipman kullanımı, kimyasal saldırıya yanıt ve finans da yer alıyor. Le Mesurier, 'Türk hükümetinin Suriye halkına desteği olmasaydı, bunların hiçbiri gerçekleşmezdi,' diyor. Gönüllülerin kullandığı ekipmanı ise Kızılay Suriye'ye taşıyor. Beyaz Baretler, 2015 yılında Davos Zirvesi'ne, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na ve BM Mülteciler Yüksek Komiserliği'ne davet ediliyor."[43]

Bu "barış güvercinleri" 2016 Nobel Barış Ödülü'ne aday gösterildi. Ödülü alamadılar ama Nobel Barış Ödülü alsınlar diye imza kampanyasını başlatanlar arasında Şansölye Merkel de vardı, Hollywood devleri de... Mesela George Clooney, Ben Affleck, Daniel Craig, Daniel Day-Lewis ve daha birçoğu. Ne diyorlar? "Suriye'de insanlığı kurtaran kahramanlar!" "Savaşın kanlı elinden 40 bin kişiyi alanlar." En büyük TV kanalları, en önem-



İngiltere eski dışişleri bakanı Philip Hammond da, yeni dışişleri bakanı Boris Johnson da Beyaz Baretler'in yanında!

(43) *Milliyet*, 15 Mayıs 2015.

li gazeteler arkalarında. Haklarında yapılmış bir belgesel, Batı'nın bütün kentlerini ve film festivallerini dolaşıyor. İngiltere eski dışişleri bakanı onlarla buluşmak için Suriye sınırına kadar gidiyor, bareti kafasına geçiriyor... İngiltere'nin yeni dışişleri bakanı Boris Johnson da, bakanlığının ilk günlerinde Gaziantep'te örgütün yanında baretle poz veriyor! Baretler, bir yardım örgütünden çok geleceğin işgal topraklarındaki ilk mafyaları oluşturacak gibi görünüyor!

E bu Nobel'in ağzına layık bir durum!

Beyaz Baretler "Silahsız ve Tarafsız" mı?!

Nobel'e adaylığa layık görülen Beyaz Baretler'in düzmece haberlerine değinmeden olmaz. Doğu ve Batı olarak ikiye bölünmüş olan Halep'te yayınlanan birçok görüntü, hükümet kontrolündeki batı Halep'e kaçanların geride kalan ve gitmeleri halinde Nusra tarafından ölümle tehdit edilen ailelerine aittir.

Beyaz Baretler Nusra/El Kaide ile çalışmakta, Halep ve İdlib gibi teröristlerin denetiminde olan bölgelerde teröristlerle birlikte hareket etmektedirler. Yaydıkları fotoğrafların çoğu sahtedir. Yayınlanan birçok videoda Beyaz Baretler'in "şebbiha"[44] cesetlerini çöpe atmaktan bahsettiği, Nusra katilleri tarafından infaz edilen genç bir adamın infaz sonrası Beyaz Baretler/Mayday Rescue elemanları tarafından torbalandığı vakaları vardır. Beyaz Baretler güya "silahsız ve tarafsız"dır. Ne hikmetse, Nusra/ÖSO/Kaide elemanlarıyla birlikte silahlı geçit törenlerinde bayrak salladıkları belgelidir.[45] Bazı Beyaz Baretler de ceset dolu kamyonetlerde zafer işareti yapmaktadır!

Sahnedeki liderleri Raid Salah, Nisan 2016'da Washington'da USAID kontrolündeki yardım kuruluşları çatı örgütü Interaction tarafından ödüle layık görülmüş, fakat terör bağlantıları nedeniyle Amerika'ya girişine izin verilmemiş, Türkiye'ye geri dönmüştür.

(44) Argoda Suriye ordusu askeri.

(45) http://21stcenturywire.com/2016/06/21/who-are-the-syria-white-helmets/

Nasıl olur demeyin. Oluyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner'in, gazetecilerin "Bu kadar para verip desteklediğiniz bir grubun liderini neden ABD'ye sokmuyorsunuz?" sorusuna cevabı şudur:

"Bakın, burada bazı özel nedenlerle fazla bilgi veremiyorum. Eğer herhangi bir grup içindeki herhangi bir bireyin radikal gruplarla bir ilişkisi olduğundan şüphe edilirse veya onun ABD'ye tehdit oluşturduğuna inanırsak, buna uygun davranırız. Fakat bu beraberinde, bu bireyin içinde çalıştığı grubu kınayacağımız veya onunla bağlarımızı keseceğimiz anlamına gelmez..."

Gazeteci: "İyi de liderini gruptan nasıl ayırıyorsunuz?! Biraz önce Beyaz Baretler'e USAID üzerinden Amerikan halkının 23 milyon dolarının bağışlandığını söylediniz?"

Mark Toner: "Evet, farklı durumlar olabiliyor..."[46]

Okuduklarınıza inanamıyorsunuzdur ama durum bu! Neyse ki tüm basın toplantısının videosu mevcut.[47]

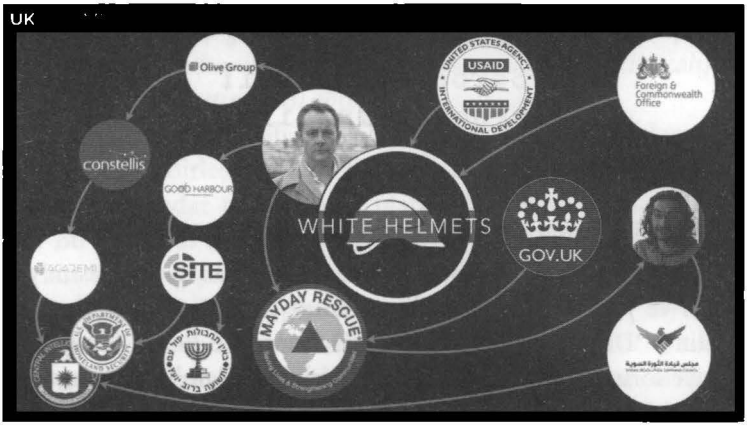
ABD dışişlerine bağlı USAID'in kiralık ordular, silahlar, lojistik sağlamak ve sonuç olarak Suriye'yi parçalamak için milyonlarca dolar bağışladığı bir örgütün sahnedeki liderinin ABD'ye girişi, yine ABD dışişleri tarafından "terör örgütleriyle ilişkisi ve ülkeye tehdit oluşturabilir kaygısı"yla engelleniyor. Bu açıklamayı dışişleri bakanlığı sözcüsü yapıyor! İşte her şey o kadar karışık...

Beyaz Baretler ve Bağlantıları

UK Column'da yayınlanan bu şema ilişkileri anlamamıza yardım eder mi? Beyaz Baretler'in kurucusu James Le Mesurier İngiliz istihbaratına bağlı, Mayday Rescue adlı yardım kuruluşunun ve Baretler'in mimarı. CIA ve Mossad ile işbirliği içinde çalışıyor. Terör şirketi Blackwater/Academi'nin de içinde yer aldığı çatı şirket/holding Constellis ile "iş" ilişkileri sürdürüyor.

(46) http://21stcenturywire.com/2016/06/21/who-are-the-syria-white-helmets/

(47) https://www.facebook.com/BanuAVAR/videos/1330088777001132/



Beyaz Baretler: bir terör ağı

Mayday Rescue/Beyaz Baretler Suriye sorumlusu Faruk Habib, Katar Kızılayı'nın yetkililerinden biri olan Halid Diab ile ilişkili. Halid Diab, Suriye'deki terörist gruplara silah temin etmek için 2.2 milyon dolarlık yolsuzlukla suçlanan kişi.[48]

Beyaz Baretler'in sponsorları arasında ABD, İngiltere, Japonya, Hollanda, Danimarka hükümetleri, Amerikan "yardım" (ya da müdahale mi desek!) programı USAID bulunuyor. İki yıl içinde Beyaz Baretler'e 100 milyon dolardan fazla para bağışlanıyor. Eylül 2016'da küresel tefeci George Soros, Açık Toplum Vakfı aracılığıyla "mülteciler tarafından kurulan şirketler"e ve "sosyal girişimler"e 500 milyon dolar yardım yapacağını açıkladı![49]

Söylenecek tek şey var: Birileri kalkıp, "Beyaz Baretler bağımsız bir sivil toplum kuruluşudur ve tek amacı savaş mağdurlarına yardım, kadın ve çocukları korumaktır," derse, bu onların aklımızla dalga geçtikleri anlamını taşır.

(48) http://english.al-akhbar.com/node/16160 Katar Kızılay'ı da CIA bağlantılı.

(49) http://www.ntv.com.tr/ekonomi/george-soros-multecilere-500-milyon-dolar-bagis-yapacak,LAG_pbSGLkKLtn5eS6cEyg

Soros Çocukları: "Darbe İmalatçıları"

Kan Tetikçileri

İki örnek sunalım. Beyaz Baretler'in medya kampanyasını yürüten ve yalan haberleri ilgili mercilere götüren iki isimden söz edelim: "Dijital aktivist" Jeremy Heimans ve Beyaz Baretler'in Suriye sorumlusu Faruk Habib... Bunlar McCain'i İdlib'e getiren Muaz Mustafa'nın "iş" arkadaşları.

Heimans, Avustralya ve Hollanda vatandaşı. Harvard mezunu. Küresel çetenin her yıl toplandığı Davos Ekonomi Zirvesi'nde genç küresel lider (Young Global Leader) ilan edildi. 2007'de renkli darbe tetikçiliği yapan Avaaz.org'u kurdu. 2009'da George Soros'a bağlı kitle şekillendirme aracı, Purpose internet hareketini başlattı ve 15 dilde yayına başladı. 194 ülkede 40 milyon üyesi olduğunu iddia ediyor.

Ortağı David Madden ile "dünyada değişim yaratan ilk 10 kişi" listesine girdi. Amerikan ve İngiliz basınında adı pompalandı, "deha bir dijital aktivist" olarak tanınması sağlandı. İngiliz *Guardian*, Heimans'ı "dünyanın en etkili aktivisti" ilan etti.

Kendisini "Movement Entrepreneur" olarak tanımlıyor. Bu tanım nasıl çevrilebilir acaba? "Darbe İmalatçısı" desek?!

Dünyayı küresel işadamlarının çıkarları doğrultusunda "değiştirmek", hedef ülkelerde darbe tetiklemek, tetiklenmiş darbeleri içsavaşa çevirmek, sosyal medyayla kargaşayı alevlendirmek işleri arasında...

İşte bu nedenle, 2011'de Ford Vakfı kendisini "Visionary Award"a layık gördü. Gerekçe, "kültürü dönüştüren güçlü hareketlere imza atması". O Ford Vakfı ki, kendi tanımını şöyle yapmıştır:

"Ford Vakfı'nın yaptığı her şey, dünyayı kapitalizm için güvenli hale getirmek içindir. Bundan olumsuz etkilenenlerin rahatlatıl-

ması ve toplumsal gerilimlerin azaltılması, öfkeli kitleler için öfkeyi boşaltıcı mekanizmalar ayarlanması ve hükümetin çalışma işleyişinin kolaylaştırılması görevleri arasındadır."(50)

Jeremy Heimans daha birçok vakıftan, şirket medyalarından ödüller aldı. Birleşmiş Milletler'den TED'e, Davos Ekonomik Forumu'na kadar tüm küresel platformlarda konuşmacı! Yeter mi? Bu bir Soros çocuğunun portresidir. "Dünyayı Amerikan çıkarları için değiştirelim. Darbeleri tetikleyelim, renkli devrimler imal edelim. 'Bahar' getirelim. Demokrasi verelim," diyen bir ordunun yetenekli bir neferidir! Bu gençler, "devrimci/protest, mevcut sisteme karşı" oldukları iddiasıyla ortaya çıkan ama sistemin çıkarları için en kanlı işleri tetikleyen, bu nedenle sistemin en güçlü kalelerinden ödüller alan, sistemin kanatları altına giren ve onlardan beslenen "asalak"lardır.

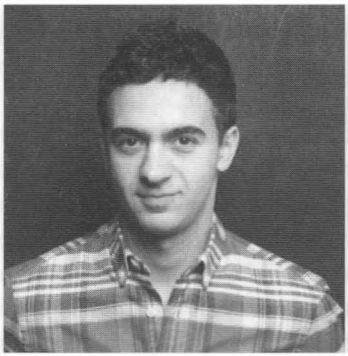
Bir cümleyle özetlersek: Yaptıkları iş emperyalizmin işine gelmeyen rejimleri değiştirmek için hareket örgütlemek, toplumlarda kışkırtıcı yayın ve etkinlik düzenlemektir.

2004'ten bir örnek: Attilâ İlhan yazmıştı. Bunların ağababası, Yugoslavya'da darbe planlayıcısı OTPOR lideri Popoviç anlatıyor:

"...Sert geçeceğe benzeyen bir gösteride, en öne genç kızları koyun, hepsine beyazlar giydirin; sonra polisin saldırısını bekleyin; sonuç 'garanti'dir; birkaç darbeden sonra mutlaka biraz –ya da maalesef bir hayli– kan akacaktır; yani beyaz elbiselerde kıpkızıl lekeler belirecektir. Elbette bu, fotoğrafçılara mükemmel fotoğraflar çekmek imkânını sağlayacak, çektikleri resimler dünyanın dört bir köşesinde yayımlanacaktır. Arzu edilmeyen bir rejimi düşürmek için bundan âlâsı olamaz!"

2011'den bir örnek: ABD hükümetinin, bir İngiliz halkla ilişkiler firmasına, Mayıs 2007 ve Aralık 2011 arasında sahte El-Kaide propaganda videoları hazırlamaları için 540 milyon dolar ödeme yaptığı ortaya çıkıyor. Bell Pottinger adlı firma yetkilisi bazı videoların El-Kaide'ye olumsuz bir imaj oluşturmak üze-

(50) McGeorge Bundy, Başkan John F. Kennedy ve Lyndon Johnson'ın (1961-66) ulusal güvenlik danışmanı, Ford Vakfı Başkanı (1966-79).



Jeremy Heimans. Purpose Inc. ve AVAAZ onun eseri.



Diğer örnek Faruk Habib: Humus'ta "Bahar" harekâtının elemanı.

re kurgulanmış olduğunu, bazılarının Arap televizyonları tarafından hazırlanmış gibi gösterildiğini, bir kısmının ise El-Kaide tarafından yapılmış bombalama eylemlerinin düşük çözünürlüklü videolarından yeni ve farklı videolar oluşturulduğunu söylüyor. Peki tüm bunlar niye? Google analistleri dünyadaki veya bölgedeki kitlelerin genel duygu düşünce eğilimini anlasın diye. Pentagon, algı yönetimi yapması karşılığı Bell Pottinger firmasına beş yıl içinde 540 milyon dolar ödüyor.(51)

Kıssadan hisse: Hiçbir şey göründüğü gibi değil. Karşımıza çıkan her habere, fotoğrafa, bilgiye atlamamız doğru değil. Bu mantıkla yürütülen medya kampanyaları bugün Suriye'de, Yemen'de, Ukrayna'da gündemde.

Darbe imalatçıları pazara mal üretiyorlar. Ağababaları öyle istiyor. Onlar amaca kilitlidirler. Bunlar çok kârlı işler!

Vatikan istihbarat servisinin yayın organı *Huffington Post*, Faruk Habib'i öve öve bitiremiyor. Yazar, "İlk bakışta hiç de 'devrimci'ye benzetemedim. Kalın gözlükleri, pahalı takım elbisesi ve havalı konuşmasıyla bankacı, işadamı filan olabilirdi," diyerek daha ilk satırda Habib'i karizmatik lider konumuna oturtuyor.

(51) Zerohedge.com / çeviri: Şıvan Okçuoğlu/Odatv.com

Habib zaten 2011'e kadar Suriye'de bir bankacıydı. İşletme okumuş, mastır yapmış, Arapça, İngilizce ve Fransızcayı akıcı konuşan bir Suriyeli. 2011'de Humus Devrimci Konseyi'ni kurdu. Arap Baharı'nı Suriye'ye taşıyacaktı, görevi buydu. "Demokrasi" istiyordu. Hani şu bombalarla gelen... 2013'te hayatının tehlikede olduğu gerekçesiyle Türkiye'ye kaçtı. Ve Beyaz Baretler'in bölge koordinatörü oldu. James ile tanışmıştı. Hani "Arabistanlı Lawrence" ile 007 Bond karışımı olan İngiliz ajanı. Kızılhaç ile işbirliği yaptı, "Suriye'ye müdahale edin!" kampanyaları açtı. Batılı başkentlerde, yanında Muaz Mustafa ve benzerleri, hükümetlere, Birleşmiş Milletler'e, küresel dernek ve vakıflara, "Suriye'de hükümetin devrilmesi için gerekçeler" anlattı. O da Heimans gibi emperyal güç odaklarından büyük destek aldı.

Kısa zaman sonra bu "özgürlükçü/ demokrat/devrimci" tayfa sıra sıra Atlantic Council'ın koltuklarına oturacak, dünyanın canına okuyanların elinden ödüller alacak ve maaşa bağlanacaklardı. Kendi vatanlarına Batı müdahale etsin, bombalasın, yerle bir etsin diye çalışıyorlardı.

Faruk Habib ve diğerleri Batı dünyasına koşulsuz bir aşkla bağlıydı. *Huffington Post röportajında kendini anlatmıştı:*

"Uluslararası topluma bir mesajım var: Suriye halkı size güveniyor. Tek umudumuz sizsiniz! Bizler sizle aynı değerleri paylaşıyoruz.



"Darbe İmalatçıları" Faruk Habib, Raid Al Salah, Atlantic Council'ın koltuklarında.

Yıllarca Amerikan filmlerini izleyerek büyüdük. Bizim de sizin gibi bir özgürlüğümüz olsun istedik! Bir aile tarafından değil, sizin gibi özgürce seçtiğimiz liderler tarafından yönetilmeliyiz! Bu nedenle ortak değerlerimiz uğruna bize yardım etmelisiniz!"(52)

Hollywood: "Ortak Değer"!

Ne utanç verici değil mi?! Ama bu cümleler çok önemli. İnsan Faruk Habib ya da Muaz Mustafa ya da benzerlerine baktığında, nasıl bir etkinin onları bulundukları noktaya taşıdığını merak ediyor. İşte Habib'in bu beyanatı bu anlamda değerli. Çünkü her ülkede Batı istihbaratlarından "görev" alan kitlenin nasıl düşündüğünü ve hareket ettiğini açıklıyor. Habib yıllarca Hollywood filmleriyle büyüdüğünü söylüyor. "Ortak değerler"den söz ediyor. Batı'da toplumun özgür iradesiyle karar verebildiğinden emin... "Bizi bir aile yönetmesin," derken dünyayı 10-15 küresel ailenin yönettiğinden habersiz!

Habib, ABD'nin Hollywood yıldızlarıyla, ekran ünlüleriyle, filmlerle, dizilerle, bilgisayar oyunlarıyla, haber programlarıyla yönettiği algının vücut bulmuş hali. Hollywood, bu çeşit insan üretmek için yıllardır milyarlarca dolar harcıyor. Son yıllarda yapılmış tüm Hollywood yapımlarının Irak, Suriye, Afganistan, Rusya, Çin, Kuzey Afrika ve Türkiye'yi aşağılayan ve Batı dünyasının buraları kan gölüne boğmakta ne kadar haklı olduğunu anlatan hikâyeler içerdiğini hatırlatalım.

Amerika'nın amacı, yarım asır önce, "barış gönüllüleri"nin görevlerini tanımlarken söylenen şu cümlede gizli:

"Barış gönüllülerinin görevi, bir Müslümanın Mekke'ye yönelmesi gibi, bir insanın Washington'a bakmasını sağlayacak ideali bulmaktır."

Hollywood'un amacı da bu. Amerika'yı "kâbe" yapmak!

---

(52) http://www.huffingtonpost.com/2014/10/03/syrian-revolutionary-speaks-out_n_5914182.html



Hollywood, Pentagon ve CIA'nın işbirliği yaptığı bir "yumuşak güç" odağıdır. Pentagon'un Los Angeles'ta Film Liaison Unit adı altında çalışan bürosu tüm Hollywood filmlerinde söz sahibidir. CIA birçok senaryoya danışman tahsis etmiştir. Tüm Hollywood yönetmen, yapımcı ve senaristleri, ABD istihbarat ve ordu üniteleriyle bir şekilde temas halindedir. Ben Affleck, *ARGO* filmini çekerken CIA ile çalışmış, bundan duyduğu mutluluğu ve CIA'ya hayranlığını anlatmıştır. ABD Senatorü Tom Hayden, Hollywood-CIA ilişkisi için "aynı yatağı paylaşan eşler" demiştir.

Kısacası Hollywood, Faruk Habib ve benzerlerini yaratan sürecin etkili bir unsurudur. Algıyı fark ettirmeden köreltir, yönlendirir ve yalanı en geniş kitleye yayar!

Propaganda Makinesi

Beyaz Baretler, Hollywood'un dikkatinden kaçar mı? Küresel tefeci George Soros'un 32 milyon dolarlık hisse aldığı video ağı NETFLIX, 40 dakikalık Beyaz Baretler videosunu Eylül 2016'da yayına soktu. Belgesele bir Hollywood filmi kadar para harcanmıştı ve izleyenler, kendi vatandaşlarını yok eden bir diktatörün mezalimine ağlayacaktı. Film hemen Toronto Uluslararası Film Festivali'nde "başyapıt" olarak gösterime girdi.



Beyaz Baretler'e bir Hollywood belgeseli ve Time*'da kapak bahşedildi.*

Bir Hollywood yıldızı ile yola çıkmıştık. Birleşmiş Milletler'in "iyilik melekleri" ve Pentagon'un "iliştirilmiş gazetecileri"ni anlatmıştık. Arkalarında sakladıkları terör mangaları, cinayet şebekeleri, lejyonerlerdi. İpler Washington'da, Londra'da, Pentagon'un ve geniş bir istihbarat ağının elindeydi.

Üstü güllerle bezeli uçuk pembe bir kutu düşünün. Kapağını yavaşça kaldırıyorsunuz. İçinde siyah, küflü, birbiri içine geçen, kıvranan, dalgalanan, sürekli hareket eden bir solucanlar ordusu görüyorsunuz. Durum aynen böyle. Keşke bu gerçek, hayatta da sadece bir kutu olsa, ama onlar her yerde...

Zembereğin Yayları

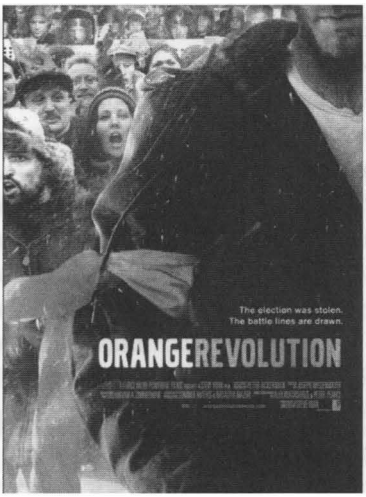
"Renkli Devrimler"

Yıl 2000. USAID, National Democratic Enstitute, Açık Toplum Vakfı ya da Freedom House gibi dışişlerine bağlı Amerikan kurumları, dünyanın netameli bölgelerinden parlak genç yetenekleri maaşa bağladılar.

Her ülkenin darbe imalatçıları, bu Amerikan kurumlarına ellerinde projeleri başvuruyor ve belli bir finansman tablosuyla işverenlerinin karşısına oturuyorlardı.

Gürcistan'dan Şevardnadze gidiyor, Saakaşvili geliyor; Ukrayna'ya Yuşçenko uygun görülüyor; Akayev Kırgızistan'ı terk ediyor ve imalat devam ediyordu...

İşin ilginci, "demokrasi projesi"ni uygulayan sivil toplum örgütlerinin, Amerika'da veya Batı Avrupa'da faaliyet göstermeleri yasaktı. Amerika dünyaya demokrasi ihraç ederken, ihraç ma-



lının Amerika'da kullanılamayacağını sözleşmelere koyuyordu. Demokrasi hareketleri sadece öteki ülkeler için vardı. Hollywood hemen işe başladı ve renkli darbe filmleri dünyayı sardı.

Son 15 yılda yirmi ülke ABD Dışişleri Bakanlığı'nın doğrudan müdahalesiyle "renkli devrim/darbe" yaşadı. Bu "karma savaşlar"ın ilk rounduydu. "Devrimler", Yugoslavya'da Miloseviç'in devrilmesiyle sonuçlanan "Buldozer Devrimi"yle başladı. Onu 2004'te Ukrayna'da "Turuncu Devrim", Gürcistan'da "Gül Devrimi", Lübnan'da "Sedir Devrimi", Kırgızistan'da "Lale Devrimi", Kuveyt'te "Mavi Devrim", Burma'da ordu tarafından bastırılan "Safran Devrimi" ve daha nicesi takip etti. Yugoslavya'da OTPOR adıyla ortaya çıkan "devrim imalatçıları" diğer ülkelere de "darbe eğitimi" vermeye gittiler. Bütçeleri Amerikan Kalkınma Fonu (USAID) ve Demokrasi Fonu (NED) tarafından sağlanmıştı. George Soros'un Açık Toplum Vakfı ile çalıştılar. Eğitmenleri emekli Pentagon generalleriydi. Akıl hocaları CIA'ydı.

Ivan Maroviç ve Srdja Popoviç, Yugoslavya'yı paramparça eden hareketin örgütü OTPOR'un liderleriydi. İlk "renkli devrimciler" olarak tarihe geçtiler. Açık Toplum Vakfı'nın uzantısıydılar. Belgrat'taki ABD büyükelçiliği kanalıyla, emekli ABD generali Robert Helvey tarafından eğitildiler. Hareketin mimarı CIA'nın Bosna katliamındaki tetikçisi Frank Archibald'tı. 2013-2015 arasında CIA Gizli Servisler Bölümü'nün başına atanmıştı.(53)

CIA eliyle "hükümet deviren devrimci gençler", Gene Sharp teorisini hayata geçirdiler. Sharp'ın "Sivil İtaatsizlik", "Diktatörü Nasıl Devirmeli?" adlı çalışmaları onlara yol göstermişti. Albert Einstein Vakfı kurucusu Sharp, Amerikan ordusunun en büyük destekçisi ve Amerikan şahinlerinden biriydi ama hedef ülkelerde darbe için gençlere "pasif direniş" yolları önermekteydi. CIA darbelerine masum gençlik direnişleri maskesi geçirilecekti. Bunun bizdeki örneklerinin üzerinde de siz düşünün.(54)

(53) http://orientalreview.org/wp-content/uploads/2015/08/AK-Hybrid-Wars-updated.pdf sayfa 52

(54) http://banuavar.com.tr/gezi-ve-devami-banu-avar/



Srdja Popoviç OTPOR'un liderlerindendi, şimdi TED konuşmacısı. Konu: diktatörü devirmek...

Markayı Satmak

Yol şöyleydi: Bir ülkede ayaklanma başlatacak olan grup önce bir "marka" bulmalıydı. İki heceden uzun olmayan bir marka. Cola gibi. Levis gibi. Pazardaki diğer ürünler gibi. "Devrim" bir tüketim malzemesiydi... Marka pazara sürülecek ve o marka etrafında meydanlara toplanılacaktı. OTPOR öyle bir üne kavuştu ki, 2000'de Yugoslavya'daki "Buldozer Devrimi'nden sonra "darbe ihracatı" için Gürcistan ve Ukrayna'ya gitti. Sene 2003-2004. Gürcistan'da KMARA, Ukrayna'da PORA, OTPOR'un gayretiyle böyle doğdu.

"En büyük mesele parayı bulmaktı. Bu gruba bildiri bastırmak, afişler, sloganlı tişört, çadırlar, cep telefonları, video çekimleri vs. için para gerekiyordu. ...Ayrıca ülkenin dört bucağındaki 'muhtemel' militanları toplayıp bir araya getirmek, yüzlerce tren bileti almak, otel odası kiralamak, hepsini yedirip içirmek, toplantı salonları tutmak da lazımdı. Uzun lafın kısası, bunlar için hiç değilse birkaç milyar dolarcığa ihtiyaç duyulacaktı..."(55)

"Turuncu devrim" amacıyla, Amerika'daki büyük özel vakıf ve kuruluşlara, devlet örgütlerine (USAID ya da NED) başvurulacak ya da bunlarla bağlantılı medya şirketleriyle temasa geçilecek-

(55) http://tilahan.org/markayi-bir-gecede-yaymak/

ti. Adları duyulunca aracılar zaten onları buluyor, sonra da koltuklarının altında planları ve finansman tablolarıyla işverenlerinin karşısına oturuyorlardı.

Bu bir alım satım işiydi! Bir ticaretti.

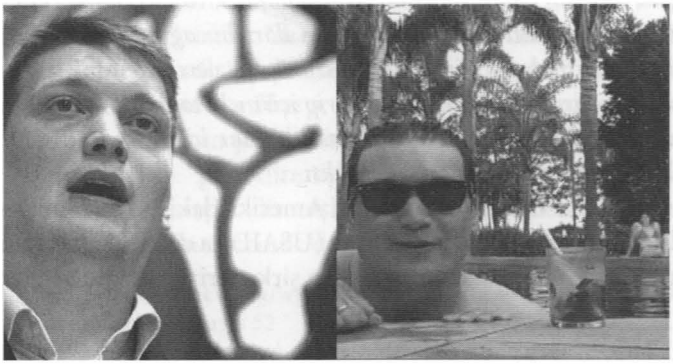
Renkli devrimciler birçok ülkede yarattıkları markalarla birçok hükümeti devirdiler ve çok para kazandılar.

Emekli Devrimci Ivan Maroviç

OTPOR'un Maroviç'i artık sıkılı yumruk, baskılı gömleklerle dolaşmıyor. Arka planda güzel hanımların oturduğu lüks havuzlu bir villada çekilmiş video yayınında "pasif direniş" tavsiyeleri veriyor. Videolar Soros imzalı *Narco News*'ta yayınlanıyor:

"2000 yılında arkadaşlarım ve ben Slobodan Miloseviç'i devirdik. Dünyayı dolaşıp, insanların sinirini bozan diktatörleri nasıl devireceklerini öğretmeye başladım. İlk adım dikkat çekmektir: 'Çılgınlığı kural haline getir!' Sokaklara dökülen 10 bin insan medyada haber olur. Ama sadece 10 kişi ise haber olmaz. Ancak, o on kişi sokaklarda garip şeyler yapıyorsa, haber olacaklardır."

Maroviç artık kendisini "emekli devrimci" olarak tanımlıyor, darbe eğitmenliğini dijital platformda sürdürüyordu.



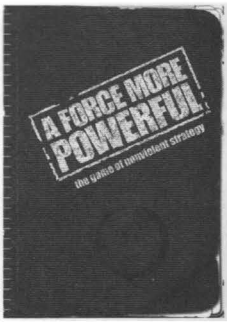


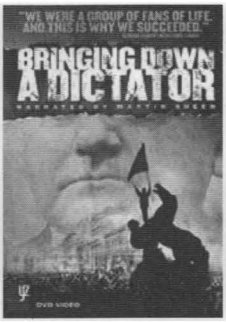
Soros'un Femen kızları devlet başkanını böyle protesto etti (2015).

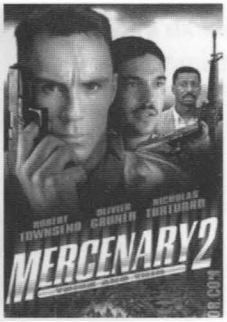
Yıllar sonra bile Femen kızları gibi örgütler dediğini uygulamaktaydı. Kiev'de altı-yedi üstü çıplak kadın, devlet başkanı Yanukoviç'in resmine küçük apteslerini yapınca tüm dünyada haber oldular. Vocativ'den dünyaya yayılan videolar aynı zamanda bayağılığı, aptallığı ve çirkinliği de yayıyordu. Bu, renkli devrimlerin ayrılmaz bir parçası olan "yoz kültür"dü.

Renkli devrimlerde siviller "değişimin askerleri" olarak ortaya çıktılar. Onlar devşirilmiş sivillerdi. Bir anlamda Amerikan Silahlı Kuvvetleri'nin en alt kademe erleriydiler.

Nasıl ki yeni savaşlar devletler arasında değil, devlet dışı aktörler tarafından, terör çeteleri tarafından yürütülüyordu, ön safta çarpışanlar da ister renkli devrimler ister örtülü operasyonlarda siviller olacaktı. Onlar her şekle girebilen, kim oldukları anlaşılamayan, üniformasız ordulardı. O nedenle bilgisayar oyunlarında "diktatör devirme" temaları ortaya çıktı. "A force more powerful" adlı oyun eğlendirirken yol gösteriyordu. Film yapımcısı Steve York ve Freedom House başkanı Peter Ackerman, daha önce *Diktatörü Devirmek* belgeselini yapmış-







lardı. Oyunların kalite kontrolü Ivan Maroviç tarafından yapıldı. Aynı anda paralı asker (mercenary) oyun ve filmleri de piyasayı sarmıştı.(56)

Propaganda

OTPOR'un "rejim değiştirme" "diktatörü devirme" faaliyetlerinin ilk adımı "propaganda"ydı. Propagandanın kitabı 1927'de ABD'de, Edward Bernays tarafından yazılmıştı. Hitler'in başucu kitabı.

Bernays, "Küçük bir çekirdek büyük kitleleri yönlendirebilir," demiştir. "Eğer kitlelerin hareket mekanizması ve eğilimlerini anlarsak, büyük kitleleri onların 'haberi olmadan' yönlendirebiliriz."

İşte bu "renkli devrimler"in temelidir. Facebook ve Twitter ile binlerce kilometre uzaktakiler aynı yönelişlere girebilir. Görünmez bir yapı, kitle düşüncesi ve "kitle aklı"nı yaratabilir. İşte bu da "renkli devrim"in ta kendisidir.

Bu işin görevlileri Edward Bernays'den feyz almışlardı. Şöyle diyor:

"Çok yönlü toplumsal araştırma had safhada önemlidir. Bilgi toplanmalı, hangi grubun ne hissettiği, ne söylenirse ne anlaşılacağı

(56) Mark MacKinnon, *Yeni Soğuk Savaş / Renkli Devrimlerin Sırrı.* Ömür Kurt, *Küçük Adamlara Büyük Oyunlar.*

saptanmalıdır. Haberler hedef kitleye göre yapılmalıdır... Kelimeler, sesler, görseller çok iyi düşünülmüş bir yöntemin araçları değillerse işe yaramazlar."

"Darbe imalatçıları" işte bu fikirlerden yola çıkarak harekete geçiyorlardı: Eğer planlama iyi yapılmışsa, sözler içine gömülü fikirler insanların kafasına kazınacaktı. İnsanlar o fikirlerin vücut bulmuş hali olacaktı. Kitle ikna olduğu anda harekete geçecekti. Rıza yaratıldıktan sonra iş tamamdı. Renkli devrimler tıpkı "pazarlama" teknikleri gibi düşünülmeli, çok önceden hazırlıkları yapılmalıydı.

20'den fazla ülkede darbeler böyle planlandı! Her birinde arkada ABD dışişlerinin becerikli uzmanları, önde ülkesini satışa hazır "genç siviller" vardı.

Siber Savaşın Dört Generali: Google/Facebook/ Twitter ve Youtube

Fotoğrafta gördüğünüz iki genç Larry Page ve Sergey Brin "Google Guys" adıyla ün saldılar. 1990'larda Stanford Üniversitesi'nde okurken yaptıkları çalışma sonucu bir internet arama motoru yarattılar. Bu onları dünyanın en zengin 100 kişisi arasına soktu. Dünyadaki tüm bilgileri organize etme ve erişilebilir



Eric Schmidt ve "Google Guys": Larry Page & Sergey Brin

kılma amacıyla yola çıkmışlardı. Siber savaş ve dijital devrimlerin beyni Google'dır. 2001'de DARPA (İleri Savunma Araştırmaları Ajansı) tarafından 2 milyon dolar gibi bir fonla desteklenmiştir. Amacı, "dünyadaki tüm bilgileri toplayıp insanlık hizmetine sunmak" bahanesiyle, ABD Milli Güvenlik Ajansı, Pentagon ve diğer istihbarat kurumlarına sunmaktır.

2001 yılında Apple'ın Eric Schmidt'i Google'ın içine girdi ve kısa zamanda yönetim kurulu başkanı oluverdi. Gerek ABD dışişleri, gerek Pentagon, gerek istihbarat örgütleriyle iç içeydi.

Google, CEO'luğu dışında, çok uluslu şirket yöneticileri ve CFR Dış İlişkiler Konseyi yönetiminin de içinde olduğu New America Vakfı'nın da başındaydı. Ayrıca 2016'da, ABD Savunma Bakanlığı "Savunma Yenilikleri Dairesi" yönetim kurulu başkanlığına da getirildi.

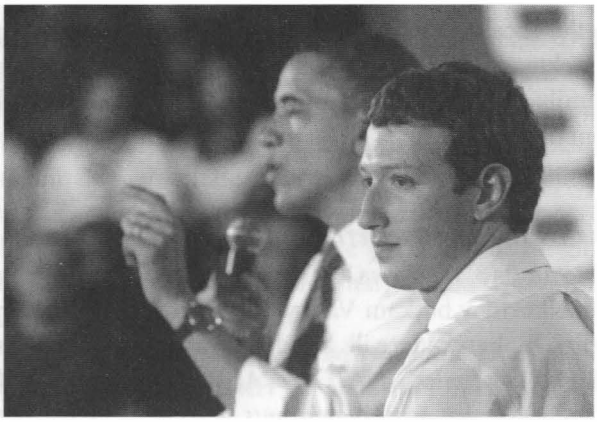
Bugüne kadar açılan davalardan da anlaşılacağı gibi, Google tüm kişi, kurum hak ve özgürlüklerini defalarca ihlal etmiş, bilgi sıralamalarında taraflı ve sansürcü davranmış, telif haklarını ihlal etmiş bir teknoloji siber savaş aracı. Google dünyanın en güçlü ve en etkili ve de en tehlikeli şirketlerinden biri.

Ve "Big Brother" Facebook'u Yarattı...

Google'ı "Facebook, Twitter, Youtube" devrimi takip etmiştir. Hepsi birbiriyle iç içedir. Ve 2006 yılında dünya sahnesinde yerlerini almışlardır.

Mark Zuckerberg, dört arkadaşıyla Harvard Üniversitesi yurdunda Facebook'u planlarken dünyada 1 milyardan fazla insanın bilgisayar ve telefonlarına "kelepçeleneceğini" hayal etmiş midir bilinmez, ama bugün Washington'un en muteber adamıdır. Renkli devrimlerin dünyayı sarstığı bir anda siber savaşın dört atlısı ortaya çıkmıştır. Onlar dijital savaşların "generalleri" olmuşlardır.

Renkli devrimlerde Facebook'ta örgütlenen dijital aktivistler, sokak sokak planlarını Googlemap'ten yapacak, Twitter'la sokakta haberleşecek, Youtube'dan olayları anında taraftarlara iletecekti. Dijital ordu harekete hazırdı.



Facebook kurucusu Mark Zuckerberg

Yıllar sonra bu öğrenci projelerinin askeri amaçlarla fonlandığı ortaya çıkmıştır. Facebook, Twitter ve diğer sosyal medya araçları milyonlarca insan üzerinde, ülkelerde "duygu akışı"nı, "fikir eğilimleri"ni araştırmışlardır. Pentagon'un ısmarladığı bu araştırmalar, psikolojik anketler, bu mecrayı kullanan insanlardan habersizce yürütülmüştür ve bu bir suçtur.

2012'de Pentagon'dan ısmarlanan araştırmanın konusu "sosyal medyada geniş çaplı duygusal yayılmanın deneysel kanıtları"dır.[57]

Bu araştırmada, sosyal medya ile sosyal kalkışma arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Cornell Üniversitesi'nden Jeffrey Hancock, bu araştırmacılardan biri olduğunu açıklamıştır. Pentagon'a bağlı Araştırma Merkezi Minerva'dan para almış ve "Otoriter rejimlerde sosyal dinamikler ve söylem modeli" başlıklı araştırmada görev almıştır.

(57) Experimental evidence of massive-scale emotional contagion through social networks. https://mic.com/articles/92819/that-controversial-facebook-emotion-study-may-have-a-troubling-government-connection#.Ml98gnWc0

Özetle, Facebook ve Twitter dünyada milyonlarca insanın izini sürmekte ve davranış modelleri çıkarılmaktadır. Buna bağlı olarak milyonlarca trol sosyal medyaya yüklenmekte, söylem ve algı yönetilmektedir.[58]

"Biz Dijital Lejyonerleriz."

2014 yılında 3. Moskova Uluslararası Güvenlik Konferansı'nda Rus Genelkurmay başkanı Valery Gerasimov, "renkli devrimler" adı verilen bu hareketlere ilk kez değinmiş ve şunları söylemiştir:

"*'Renkli devrimler', NATO ve ABD kontrolünde, hedef hükümetleri devirmek için planlanmış yeni bir 'savaş' biçimidir. 'Demokrasi yayma' bahanesiyle ülkeleri tehdit etmektedir. ABD ve Avrupa, geleneksel olmayan bu yeni savaş biçimiyle 'barışçıl yollardan rejim değiştirme stratejisi'ni Rusya'yı çevreleyen ülkelerde uygulamaya sokmuştur. Renkli devrimlerin barışçıl aktivistlerinin arkasına saklı silahlı güçler vardır. Ve 'renkli devrim' istenen sonucu vermeyince, silahlı lejyonerler işe başlamaktadır. Suriye ve Libya'da bu yapılmıştır.*"



DEFCON (Defence Readiness Condition) 2016
Hacker Konferansı

(58) Brett van Niekerk-Manoj Maharaj makalesi: 2012 International Journal of Communications about "Social Media and Information Conflict".

Söylediklerine çok net bir kanıt, 2016 Las Vegas DEFCON toplantısında bir *hacker* tarafından açıkça dile getirildi.

Dünyadan altı bin *hacker*'ın katıldığı Pentagon bağlantılı (DEFCON) konferansında "dijital aktivist" Chris Rock, "Artık savaşlar dijital lejyonerlerle yürüyecek," dedi. Rock, dijital lejyonerlikte atacağı adımları gerçek lejyonerlerle çalışarak öğrendiğini söyledi. Kiralık ordular bir ülkeye girdiklerinde ne gibi terör eylemleri yapıyorlarsa, aynısının dijital ortama uyarlanması gerektiğini savunuyordu Chris Rock:

"Hükümetleri devirmek için ilk başvurulacak araç hedef devletlerin bankacılık, siyaset, askeri kurumlarının internet sistemlerine girmek ve çökertmektir. Ve halkı maniple etmek, söylediklerimize inandırmak, ikna etmek de bunun yardımcısıdır."(59)

(59) http://www.csmonitor.com/World/Passcode/2016/0810/Lessons-from-a-digital-mercenary-Beware-the-October-Surprise?utın_content=buffer7a0b1&utm_medium=social&utm_source=twitter.com&utm_campaign=buffer

"Arap Baharı"na Doğru

Arap "bahar"ı bir geçiş dönemiydi. Amerikan karma savaş tekniklerinin cilalandığı, asimetrik savaşın bir ileri safhaya taşındığı bir dönem. Düzenli orduların bir adım geri çekildiği ve Amerika'nın hedef aldığı ülkelerde, dijital aktivist ve terör mangalarının öne çıktığı bir dönem. Ülkesine göre değişen farklı renk ve biçimlerde bir "devrim imalatı" dönemi. "Bukalemun savaşlar" dönemi. İdeolojisi "liberal demokrasi". Sloganı "özgürlük ve demokrasi". Devrimlerin örgütlendiği yer dijital ortam. Devrimin başında Pentagon ve CIA görevlileri "devrimin erleri". Bulundukları ülkelerdeki baskıcı yönetimden ve ekonomik zorluklardan bunalmış gençlik kitlesi.

2008'de "renkli devrimler" ortalığı sarsarken New York'ta bir gençlik zirvesi toplandı. Arap baharına üç yıl kalmıştı. Zirveyi toplayan örgütün adı Gençlik Hareketleri Birliği (Alliance of



Obama dijital devrimcileriyle: Apple'dan Steve Jobs, Google'dan Eric Schmidt, Facebook'tan Mark Zuckerberg ve diğerleri...

Youth Movement). Bu "zirve" Arap baharına kadar üç yıl art arda toplanacaktı.

Kurucuları, dünyayı 21. yüzyılın "şiddet dışı yöntemleriyle değiştirmek isteyen gençler"e yardım vaat ediyorlardı. Dünyayı değiştirecek "devrimci gençler", bunu ABD Dışişleri Bakanlığı ve mega şirketlerin desteğiyle yapacaklardı. Çünkü "destek sağlayanlar" arasında Google, Howcast, Music TV, Pepsi, CBS News, Youtube, Facebook, MSN/NBC, National Geographic vardı. Ayrıca Columbia Hukuk Fakültesi de sponsorlar arasındaydı.(60)

"Hareket"in kurucuları, dudak uçuklatacak işler yapan 20'li yaşlarında genç "elemanlar"dı. Birini tanıyalım:

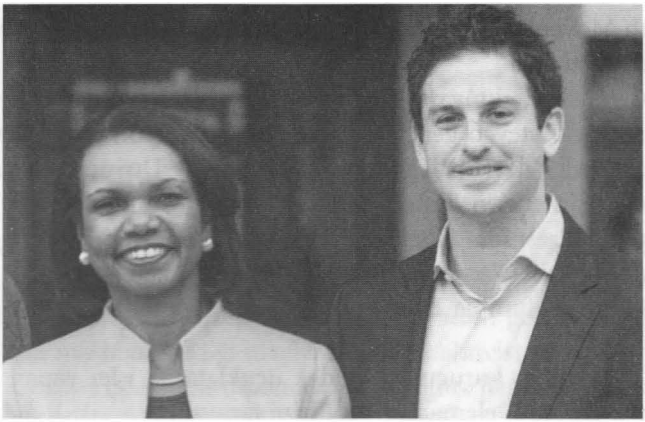
Jared Cohen: Bir Derin Devlet Elemanı

Gençlik Hareketleri Birliği'nin kurucularından biri Jared Cohen. Jigsaw adını alan Google Ideas'ın da başkanı. 24 yaşındayken Stanford Üniversitesi'nden bir profesörün dikkatini çekmiş ve onun kanalıyla dışişleri bakanlığına bağlı Plan Politikalar Dairesi'nde staja başlamıştı. Hem cumhuriyetçi parti hem de demokrat parti döneminde ofis çalışanıydı. Condoleezza Rice, onun için şu cümleleri söyleyecekti:

"Plan Politikalar Dairesi Direktörü Krasner göreve geldiğinde, birbirinden parlak fikirleri olan genç insanları da beraberinde getirdi. 2006'da işe alınan Stanford mezunu Jared Cohen, daha öğrenciyken İran'a gitmiş ve dört ay süren bir araştırma gerçekleştirmişti. Dışişlerindeki görevi sırasında diplomasi ile sosyal medyayı birleştirme çalışmaları yaptı. Facebook ve Twitter'ın yaygınlaşmasıyla gerçekleşen Ortadoğu'daki demokratik değişimlerde onun payı oldu."(61)

(60) http://www.movements.org/pages/sponsors

(61) http://www.cfr.org/experts/cybersecurity-iran-technology-and-foreign-policy/jared-cohen/b16451



Jared Cohen dışişlerine verdiği hizmetlerden sonra CFR'ye kabul edildi.

Cohen 1981 doğumlu. 30 yaşına kadar olan hayatında Afrika, Afganistan, İran, Irak, Suriye ve Lübnan'da muhalif gruplarda teknolojik yayılmayı araştırıyor; 2009'da Afganistan'da, dört büyük Afgan mobil telefon şirketinin antenlerini ABD üssüne taşımaları için çalışma yürütüyor. Lübnan'da Hizbullah'a karşı "Yüksek Şii Ligi" adlı rakip bir yapı oluşturmaya çalışıyor. İrlanda'da CFR ve Google sponsorluğunda düzenlenen Şiddete Karşı Zirve'de (SAVE/Summit Against Violent Extremism) terör örgütü mensupları, mafya çeteleriyle buluşuyor. 2009'da İran'daki muhalefetle temas kurmak için Twitter yönetimiyle anlaşıyor ve bu çalışma nedeniyle İran'da Twitter yasaklanıyor. 2012'de El Cezire kanalıyla birlikte Suriye ordusundan kaçan subaylarla temas kurmaya çalışıyor. Bu çalışmanın amacını, "Suriye muhalefetine güç vermek ve ordudan daha çok subayın ayrılmasını sağlamak" olarak belirtiyor.[62] Genç bir "derin devlet elemanı"yla karşı karşıyayız.

(62) http://www.mintpressnews.com/wikileaks-google-al-jazeera-encouraged-civil-war-syria/215163/



Jared Cohen ve David Keyes

Movements.org: Aktivist Pazarı

Birbirlerine benziyorlar değil mi?

Küçük bir not: Amerika'nın "derin gençler"i eğitimleri, ilgi alanları, davranış özellikleri ve hatta giyim kuşam ve fiziksel özellikleriyle de robotlar kadar birbirleriyle benzerlik gösteriyorlar.

Gençlik Hareketi Birliği'nin 2011 itibariyle dijital ortamda mekânı Movements.org (Hareket) adlı sitedir. İnsan hakları Geliştirme Vakfı ile ortak oluşturulmuştur. Vakfın başındaki David Keyes, 2016 Martı'nda, İsrail Başbakanı Netanyahu'nun sözcülüğüne getirilene kadar beraber çalıştılar. İlginç değil mi? "İnsan haklarını geliştirme" ve "devrimlerle dünyayı değiştirme" örgütlerinden İsrail sözcülüğüne. Amerikan devlet/ şirket/bürokrasi yapılanmasına yabancı olanlar için aklı zorlayan, karışık işler bunlar...

Movements.org'da amaçlarını şöyle açıklamışlardı:

"Doğu Avrupa'dan Orta Asya'ya, Kuzey Afrika'dan İran'a devrimleri dijital teknoloji kullanarak yayacaktır. Takipçileri 'dijital aktivist' adını alacaktır."

Dijital aktivistler her attıkları adımla sadece sosyal medyada değil, Time Warner'dan Fox Haber'e, Reuters'tan *New York Times*'a kadar haber oluyorlardı. Ya da haberi yaratıyorlardı. Yalan haberleri...

Gençlik zirvelerine dünyanın dört bir yanından gelen aktivistlere gelince... "Sol" eğilimli gençlerdi ve ne hikmetse onlarca mega şirket ve ABD Dışişleri Bakanlığı tarafından zirveye verilen destek onları endişelendirmeye yetmemişti... 2009'da Meksika'da yapılan, açılışını Hillary Clinton'ın yaptığı 2. Zirve'ye iki de *Taraf* gazetesi köşe yazarı katılmıştı.

Zirve konuları Sudan, İran, Suudi Arabistan, Mısır, Venezuela gibi ABD için sorun olan bölgelerde "değişim"in yakalanmasıydı. Bu gençlik zirvelerinde etnik hareketlere, dinci gruplara, kadın hareketlerine *online* özel örgütlenme modelleri sunuluyordu.(63)

Zirvelere katılan gruplardan biri de 6 Nisan Hareketi ve Kifaya idi. Mısır'a "bahar" gelmişti!

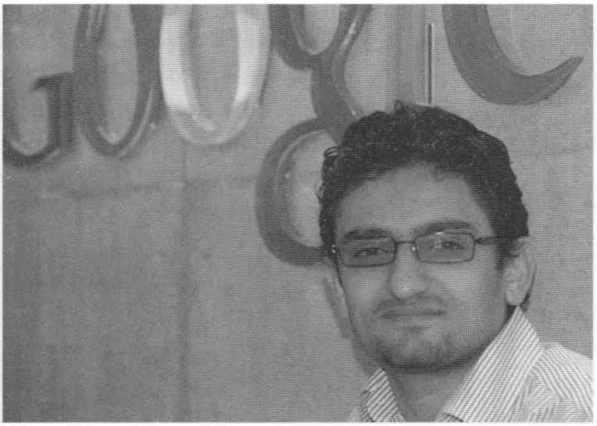
(63) http://www.globalresearch.ca/google-s-revolution-factory-alliance-of-youth-movements-color-revolution-2-0/23283

Zemberek
Boşaldı!

"Arap Baharı" Facebook Devrimi!

Google Aktivisti Gonim

Mısır'da "bahar" ABD Dışişleri tarafından başlatıldı. Önce birileri bunu halk hareketi sandı ama işin aslı farklıydı. Başından beri Mısır "devrim"inin sahne önündeki adamı Google Kuzey Afrika pazarlamacısı Wail Gonim, Ideas'ın başındaydı. Cohen için Freedom House ya da NED Milli Demokrasi Fonu'ndan bütçe sağlamak çocuk oyuncağıydı. Gonim, ayrıca Mısırlı Atom Enerjisi Ajansı ve Uluslararası Kriz Grubu yönetim kurulu azası El Baradey'in sosyal medya hesaplarını da yöneten isimdi. Yani çok yönlü ilişkiler içindeydi. Mısır'da bir "değişim" için Soros ve Brzezinski kontrolündeki Uluslararası Kriz Grubu, Brooking Enstitüsü gibi düşünce kuruluşlarıyla temas sağlandı. Mısır'da "devrim"in öncüsü "6 Nisan Gençlik Hareketi" zaten Cohen'in



Google Kuzey Afrika pazarlama müdürü Wail Gonim, "Hükümeti düşürmek mi istiyorsun? İnternet kullan!" demişti.

kurduğu Gençlik Hareketi Birliği'nin katılımcılarındandı. Tahrir Meydanı olayları öncesi Jared Cohen, Mısır'da Gonim'le de, Müslüman Biraderler'le de görüşmüştü. Mısır'da meydanlara çıkma hazırlıkları ise bir yıl öncesinden başlamıştı.

Değişim Akademisi!

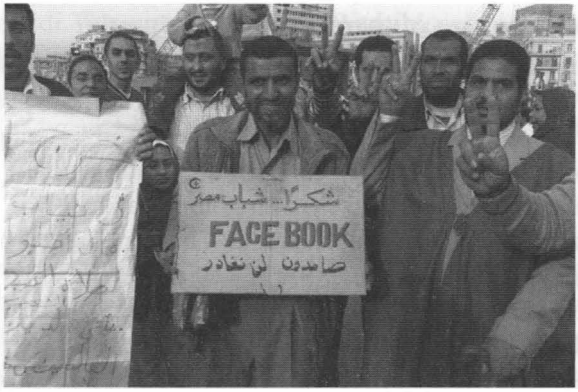
İşte *New York Times*'ın 13 Şubat 2011 tarihli yazısı. "Arap tarihini sarsan Tunus-Mısır bağlantısı" (A Tunisian-Egyptian link that shook Arab history) adlı makalede şöyle deniyor:

"*Mısır'da halkı örgütleyenlerden biri Ahmed Maher ve arkadaşları halk devrimleri konusunda eğitilmişlerdi. Yugoslavya'da Miloseviç'i deviren ünlü OTPOR örgütünden ilham alıyorlardı. Arkalarında merkezi Katar'da olan bir okul vardı. Adı 'Değişim Akademisi! (Academy of Change).'*"

Mısır ve Tunus'ta halk liderleri olarak ortaya fırlayanlar, çokuluslu sermaye gruplarının has adamlarıydı. Wail Gonim, Mısır'da Mübarek ülkeyi terk ettiğinde "Şimdilik işim bitti!" diye beyanat vermemiş miydi?! Doğru ya, Google elemanıydı...



Gonim Tahrir Meydanı'nda.



Tahrir'de Facebook Devrimi

Tahrir Meydanı'nda emperyalizme karşı tek bir slogan görülmedi. Kimse ABD ya da IMF'ye laf söylemedi. Meydanlarda "Mısır'ın tam bağımsızlığı"nı isteyen olmadı.

Sosyal paylaşım ağlarıyla harekete geçirilen aydınlar ve onları izleyen aç, yoksul, öfkeli bir kalabalık vardı. Mübarek gitsin de ne olursa olsun diyorlardı. Mübarek gitti...

Mübarek'in gideceğini, olaylardan çok önce CFR, Ortadoğu ve Türkiye uzmanı Steve Cook tarafından müjdelemişti. Bu değerlendirmeyi aktaralım. Çünkü emperyal odakların Mısır'daki durumu nasıl değerlendirdiklerine iyi bir örnek olduğu kadar çok ders vericidir:

"*Mübarek, Süveyş kanalını Batı'nın hizmetine açtı. Muhalefeti ezdi geçti. İsrail'le çok iyi geçindi. Bunların karşılığında ABD yönetimleri tarafından milyarlarca dolarla ödüllendirildi. ABD'nin Mısır'a 'desteği' altyapıyı, teknolojiyi, belli alanlarda gelişmeyi sağlarken, Mısır'ın milli değerlerini alaşağı ediyordu. Mısır'ın tüm kurumlarına, eğitimine, bakanlıklara yuvalanmış olan USAID memurları varken, Mübarek Mısır halkının onur ve gururunu nasıl ayakta tutabilirdi ki!*"

Amanpour'dan Mübarek'e "Veda" Röportajı

Devrilmesi planlanan tüm liderler CNN'in Amanpour'unu karşılarında bulur. CNN, Mübarek'le de son bir röportaj yapmayı ihmal etmedi. Otuz yıldır Mısır, İsrail ve ABD'nin Ortadoğu'daki bekçisiydi. Mısır'ın pasif duruşunun garantilenmesi sonucu İsrail, Batı Şeria ve Gazze'yi kan gölüne çevirebiliyor, iki kez Lübnan'ı işgal etmeye kalkıyor, Kudüs'ü başkent ilan ediyor, Irak ve Suriye'yi bombalıyordu.

Mübarek bunun karşılığını, "dünya imparatoru"nun bölgedeki ortağı ve milyarlarca dolar yardımla alıyordu.

Ama Mübarek otuz yılın sonunda artık Mısır halkını kontrolünde tutamaz olmuştu. Homurtular artmış, açlık, işsizlik, yoksulluk had safhaya varmıştı. Tüm aykırı sesler Mısır hapishanelerine tıkılmıştı.

CFR uzmanı Steven Cook şöyle diyordu:

"Mübarek, uzlaşmaz iki durumla karşı karşıya kaldı: Ya Washington'un adamı olacaktı ya da halkın! Bu iki seçeneğin aynı anda bir arada olması imkânsızdı! O Washington'un adamı olmayı seçti ve halkı baskı ve yalanla yıllarca oyaladı."

Komik değil mi? Bu satırları yazan Steven Cook ve diğerleri onu bu yola itmişler, ittikleri yere gelince karşısına geçip bu sözle-



Amanpour, Hüsnü Mübarek ile.

ri etmişlerdi. "Devrim" ya da darbe Washington'da planlanırken, Amerika'nın korkusu Mısır'da kendi denetimleri dışında oluşabilecek bir halk hareketiydi. Mısır halkı er ya da geç "patlayacaktı" ve "bağımsız bir Mısır" Amerikan planlarını altüst ederdi. O zaman sahte bir "devrim" örgütlenmeliydi. "Diktatörü devirme oyunu" oynandı.

Karma savaşın ilk ayağı renkli devrim, Mısır'da tam olarak uygulandı. Gonim, patronu Google ve Uluslararası Kriz Grubu'dan küresel elitin başadamı Baradey, 25 Ocak 2011'de insanları evlerinden çıkarıp sokağa döktüler. Güvenlik kuvvetleri müdahale etti. Kan dökülmeye başladı. Meydanlarda sayı yüz binlere ulaştı. Binlerce kişi tutuklandı. Medya "baskıcı rejim"i uluslararası topluma şikâyet etti. Sarı sendikalar, Müslüman Biraderler ve dijital aktivistler yan yanaydı.

Muhammed El Baradey, "Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek canını kurtarmak istiyorsa, ülkeyi terk etmeli," dedi. Mısır'a "demokrasi" böyle getirildi... 2011 Eylülü'nde El Kaide lideri Eyman ez-Zevahiri "Gerçek İslamı kuracak olan bu devrim sonuna kadar desteklenmeli!" diye buyuruyordu. Mısır'da Amerika adına ittifak kurulmuştu.

Önce İngiliz kontrolündeki Müslüman Biraderler'in Mursi'si, ardından başka bir darbeyle genelkurmay başkanı Sisi başkanlığında askeri bir cunta iktidara oturdu. O da İngiltere ve Amerika'da eğitilmişti. Mısır ordusu yarım asırdır İsrail'den sonra ABD'den en büyük askeri yardımı alan ve Pentagon'la yakın ilişkileri olan bir orduydu. Her yıl 1,5 milyar dolarlık silah alımıyla Amerikalı silah baronlarının yüzünü güldürürdü.

Sonuçta Mursi ya da Sisi koltuğa oturtulan Batı için fark etmezdi. Her ikisi de Mübarek gibiydi. Yukarıda söyledik. Önemli olan, Mısır halkının küresel çeteden "bağımsız" harekete geçmesi engellenecek, nefesi kesilecekti. Ve renkli bir devrimle bu sağlandı. Küresel baronlar arasındaki paylaşım kavgaları da bu süreçte görüldü.

Gonim Şimdi Nerede?

Sisi'den sonra, 6 Nisan'cıların Google devrimcisi Gonim, Amerikalı eşini alıp New York'a gitti. Askeri darbeden sonra sadece 6 tweet attı. 2014'te Parlio adlı bir site kurdu. Yahoo ve Google sponsorları arkasındaydı. *Time* dergisinde dünyanın en etkili 100 kişisi listesine layık görülmüştü. Mega şirketlerden birçok ödül aldı. Basın özgürlüğü ödülüne layık görüldü ve en önemlisi, *Revolution 2.0* kitabını yazarak, ateşli bir basın kampanyasının öznesi oldu. Çok satanlar listesine girdi ve dolar milyoneri oldu. Röportajlarında "Renkli devrimin bir sonraki durağı neresi?" diye soran gazetecilere hep aynı cevabı verdi: "Facebook'a sor!" TED, Zeitgeist Mind gibi kendiliğindenmiş gibi toplanan, emperyalizmin "düşünce" yayma oluşumlarında konuşup duruyor. "Soros devrimleri"nin faydalarını anlatıyor.

Esma Mahfuz

Esma Mahfuz da 6 Nisan Gençlik Hareketi'nin kurucuları arasındaydı. Gözyaşları içinde insanları Tahrir'e çağıran videoları hatırlardadır. "Mısır'da özgürlük ve demokrasi için Tahrir'e!" diyordu. "Erkekler sokağa çıkmazsa çıkmasın, kadın-



Mahfuz, meydanlara OTPOR logosuyla çıkmıştı (2011).



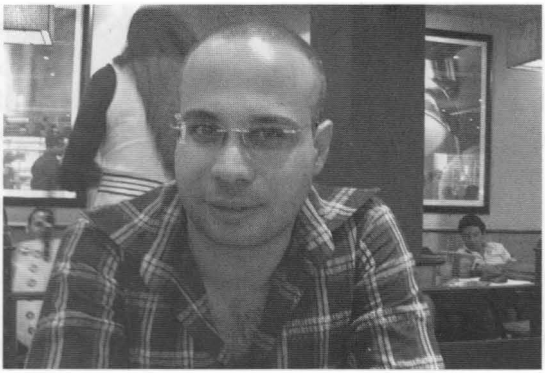
Avrupa Parlamentosu ödüllendirdi. Mahfuz iyi "iş" çıkarmıştı (2011).

lar önde olacak!" diyordu. Kışkırtıcı konuşmalarıyla Tahrir olaylarında büyük rol oynadı. Farklı giysileri, dikkat çekici videoları, Googlemap'den direnişçilere sokak sokak tarif veren yol haritalarıyla Gene Sharp'ın "diktatörü devirme el kitabı" maddelerini hayata geçirmişti. 2011'de Avrupa Parlamentosu tarafından insan hakları alanında, Sakharov Düşünce Özgürlüğü Ödülü ile alkışlandı. İyi iş çıkarmıştı. Mısır'a döndü, bir bilgisayar şirketinde çalışmaya başladı. Birkaç kez gözaltına alındı, yurtdışına çıkma yasağıyla karşılaştı. Mahfuz kullanılıp atılmıştı. Gonim kadar şanslı değildi.

Ahmed Maher

6 Nisan Hareketi liderlerinden Ahmed Maher, "harcanan" aktivistlerden bir başkası. Maher, Sisi hükümetinin çıkardığı baskıcı yasalara karşı düzenlediği gösteri sonrası 2014'te üç yıl hapis cezasına çarptırıldı. Hâlâ anlamamıştı. Amerika'ya sitem ediyor, destek istiyordu! *Washington Post*'ta yayınlanan makalesinde şöyle diyordu:

"Soruyorum! Amerikan vergi mükellefleri, ABD'nin Mısır'da baskıcı rejime mali destek vermesini onaylıyor mu? ABD yeni bir



6 Nisan Hareketi'nin aktivisti Ahmed Maher

diktatörlüğün seyircisi mi olacak?! Yoksa Amerikan halkı, Mısır'da demokrasi ve özgürlük için direnen Mısır halkının yanında mı yer alacak?"(64)

O da Amerika'daki patronlar için Gonim kadar değerli değildi. Oysa Tahrir'den sonra ne büyük umutları vardı. Soluğu İstanbul'da, Bilgi Üniversitesi konferans salonunda almıştı. "Genç siviller"e demokrasi darbeleri için yol haritası çizecekti. Başka ülkelere de renkli devrimin başarısını anlatmaya gitti. "Devrim ihraç edilmeli"ydi... Esma Mahfuz gibi o da parti kurmaya kalktı. Hatta partisine isim bile seçti: "Özgürlük" Partisi ya da "Elitler" Partisi aklına yatmıştı... Ama olmadı. O sadece piyonlardan biriydi.

Peki ya Mısır halkı? Zonkladı, kanadı, öldü. Günlerce Tahrir Meydanı'nda yatmıştı Mısırlı. Sonra evine döndü. Yine açtı, yine 30 dolardı maaşı. Tabii alabilirse. Mübarek ömür boyu hapse mahkûm olmuş, hastalanınca askeri bir hastaneye konmuştu. O günden sonra hiç konuşmadı...

(64) https://www.washingtonpost.com/opinions/the-us-is-supporting-oppression-in-egypt/2014/02/07/10a4c8fc-8f66-11e3-b227-12a45d109e03_story.html?utm_term=.e889c9492d5d

"Küresel Politik Uyanış"

Arap Baharı fikri, küresel çetenin akıl hocası Zbigniew Brzezinski tarafından hazırlanmıştır. Projesinin adı "Küresel Politik Uyanış"tı (Global Political Awakening). İletişim teknolojileri kullanılarak televizyondan Twitter'a kadar milyonlar yönlendirilecek, gerisini muhalif gruplar, ABD patentli öğrenci grupları, STK'lar halledecekti. "Demokratikleşme" ana slogan olacaktı. Arap ulusları "özgürleşecek"ti. Ama Dünya Bankası'na bağımlılıkları daha da pekişecek şekilde... Bunun için ne gerekirse yapılacaktı.

Sahte devrimler ve sahte devrimciler bu iş için sahaya sürüldü. Karma savaşların en önemli özelliği "devamlı kaos" içinde bir ülke bırakmaktı. Beş yıl sonra IMF raporunda durum şöyle özetleniyordu:

Arap Baharı'nın ilk yılı olan 2011'de ilgili ülkeler 55 milyar dolar kayba uğradı. Sonraki yıllarda ilgili tüm ülkelerde ekonomik hayat durdu, kişi başı gelir büyük ölçüde düştü. 2014 yılındaki HSBC raporu Mısır, Libya, Irak, Suriye'deki Arap Baharı bilançosunun 800 milyar dolara ulaştığını açıklayacaktı.[65]

Zemberek yayı Facebook Devrimi ile boşaltılmış ve yeniden kurulmaya alınmıştı...

(65) http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/arab-spring-cost-affected-countries-830-billion-report-claims-a6774421.html

Arap Baharı - Savaş Kokteyli

Libya Örneği!

Kan başlamadan önce meydanlarda fotoğrafta gördüğünüz manzara vardı. Facebook'tan toplanmışlardı. Gonim'le temastalardı. Ellerinde renkli devrim için Amerika'nın çizdiği yol haritası vardı. Slogan "Kaddafi gitsin!"di. Sonrası bitmez tükenmez bir karmaşa, şiddet, katliam ve binlerce hayatın yok edilmesi. Renkli devrim Libya'da, Mısır'da olduğu gibi az hasarla bitmedi. Örtülü operasyonlar sahnelendi, kiralık ordular geldi. NATO müdahalesiyle kan akmaya devam etti. Biteceğe de benzemiyor. NATO bombardımanının adı "insani müdahale"ydi!

Bugün Libya'da merkezi bir hükümet yok. Kendini "hükümet" ilan etmiş birçok grup var. Birleşmiş Milletler ve kanla beslenen "koalisyon güçleri", kendi aralarında petrol paylaşımını adil yönetecek siyasi bir yapı kurmak için çabaladıkça batıyor!



Dijital aktivistler Libya meydanlarına toplandı...
Sonrası KAN, KAN, yine KANDI (2011)!

Amanpour: "Ölüm Meleği"!

Önce medya yoklama çekti. 2011 Şubatı'nda Christiane Amanpour, Kaddafi'nin karşısındaydı. Yanında istihbarat memurları, aklında eşi James Rubin'den aldığı gizli bilgiler, sorularını yöneltti, cevapları aldı. Kaddafi'nin ne kadar esneyeceğini tarttı. Raporunu yayınladı.

Dijital aktivistlerden ziyade İslam kisveli lejyonerlerin "devrimi"ydi. Kalkışmanın en başından beri petrol rafinerilerinin olduğu bölgelerde kiralık orduların hâkimiyet savaşlarına tanık olundu. Hükümet olayları bastırmaya çalıştı. Batı basını, olayları "diktatör Kaddafi rejimine karşı savaşan demokratik devrimciler" olarak sundu. Kanlı kameralar oradaydı. Yakından tanıdığımız Arwa Damon ve Clarissa Ward, patronlarının istediği şekilde haberleri çarpıttı.

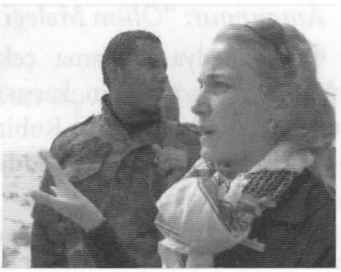
PKK katliamını "zafer" olarak niteleyen Arwa Damon, Libya kana bulanırken NATO harekâtına övgüler düzecekti. Dünyaya Libya'daki "devrim"de ölen teröristleri "demokrasi şehitleri" ilan etti! Clarissa Ward, İtalya'ya kaçmaya çalışan binlerce göçmenin haberini yaptı. Onlar Akdeniz'in sularına gömüldü. "Kaddafi zulmünden kaçıyorlar," yalanını satmıştı.



Ölüm meleği Christian Amanpour, Kaddafi'ye "veda" röportajında (2011).



Clarissa Ward Libyalı göçmenlerle

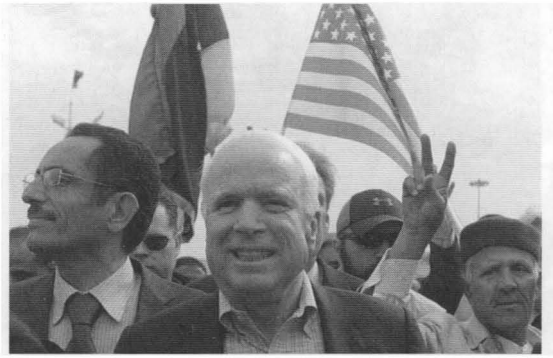


CNN'den Arwa Damon terör çeteleriyle

Azrail Libya'daydı...

Senatör John McCain Libya'da da boy gösterdi. Libya Parlamentosu üyelerinden Okab Sakr ile temastaydı. Libya'da ayaklanan aşiretlere ilk silah sevkiyatını o organize etti. Silahlar Lübnan'da ABD'ye yakın terör grupları üzerinden Libya'ya gelecekti. McCain Libya'dan sonra Beyrut üzerinden Suriye sınırına gitmişti. Suriye'ye gelecek, "demokrasi" hareketine katılacak kiralık askerlerin konuşlandırılacağı bölgeleri saptamıştı.(66)

Ve Nisan 2011'de bir kez daha Bingazi'ye geldiğinde, sahadaki adamları ona Amerikan bayraklarıyla bir karşılama düzenledi. Asiler "Minnettarız Amerika! Teşekkürler Obama! Özgürlük is-



(66) http://www.voltairenet.org/article185100.html

tiyoruz! Defol Kaddafi!" diye bağırıyorlardı. Kameralar çekiyordu... Az sonra Amerikan jetleri Libya semalarındaydı.

McCain basına, Libya'nın derhal en üst düzey silahlandırılması gerektiğini ve koalisyon güçlerinin "Özgür Libya" için elinden geleni yapması yolunda acele etmesini söyledi.

"Sıkı İşbirliği İçinde Çalışan Bir Ağ"

Libya'nın bombalanma süreci bir şablondur ve birçok ülkede uygulanmıştır.

Önce medya "diktatörün sivilleri öldürdüğü"nü yayacaktır. "Katliam" yapılmıştır. İkinci aşamada insan hakları dernekleri, "uluslararası toplum" adı verilen merkezlere, BM'ye, AB'ye, Beyaz Saray'a şikâyet mektupları yollayacaktır.

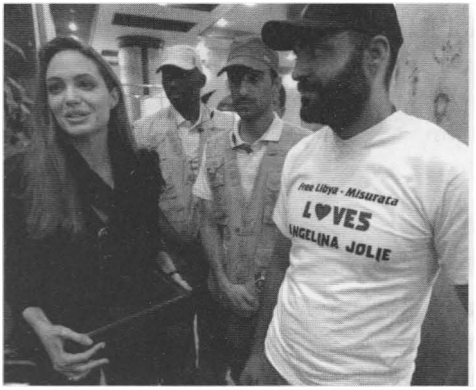
Mektuplarda, BM "Koruma Yasası" gereği, Libya'ya "müdahale" talep edilecektir. Suriye'de Clarissa Ward'ın yaptığı gibi, "acımasız katliam" raporları mektupların ekinde yollanacaktır.

70 adet ABD, AB ve İsrail yanlısı "sivil toplum derneği" Libya'da katliamı anlatan mektuplar yazmıştır. Libya İnsan Hakları Derneği, merkezi Fransa'da bulunan Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu'na bağlıdır. Federasyon da ABD derin devletine bağlı Ulusal Demokrasi Fonu ile çalışır!

Libya İnsan Hakları Derneği başkanı Sliman Bouchuiguir, Libya'nın bombalanması için üretilen yalanların hiçbirini ispatlayamamıştır. Ve buna rağmen nasıl 70 sivil toplum örgütünün desteğini alabildiği sorulduğunda, ders niteliğinde olan bir açıklama yapmıştır:

"Bunun temelinde, sıkı işbirliği içinde çalışan bir ağ var."

İşte bu "ağ" 100 bin kişinin ölümünden sorumludur! Libya'nın doğalgazı ve petrolüne el koymak, Afrika'nın kuzeyinden Asya'ya doğru uzanmak için Amerikan, İngiliz, Fransız ve İtalyan petrol şirketleri kan denizinde birbirini yiyecek, on binlerce insan kaçmaya çalışırken Akdeniz'e gömülecek, ölmeyenler diğer ülkelerde mülteci olacak ve stratejik silah olarak kullanılacaklardır. Angelina Jolie çocukları mülteci kamplarında ziyaret ede-



Angelina Jolie Mısrata ve Trablus'u ziyaret etti (Ekim 2011).

cek, Batı"nın "merhameti"nin simgesi olarak dolaşacaktır. Jolie, Kaddafi linç edilmeden bir hafta önce Mısrata ve Trablus'tadır.

"İşine Bak! Ahlaki Kaygı Taşıma!"

ABD tarihinde çok katliam var ama yakın tarihte Libya kadar korkunç olanı var mıdır acaba... Wiki sızıntılarla ortaya dökülen Hillary Clinton e-postalarından bir-iki alıntı durumu daha iyi anlatacaktır:

Libya kasabı Hillary Clinton'a yazılan e-posta James Rubin'e ait. Rubin, –hani şu CNN dış haber üstadı Christiane Amanpour'un eşi– bir zamanlar Bill Clinton ve Madeleine Albright'ın sağkolu, şimdilerde üniversite hocası. E-postanın tarihi: 18 Temmuz 2011. Kaddafi'nin katlinden iki gün önce James Rubin, Hillary Clinton'a şöyle yazıyor:

"Arap Baharı'na Batı'nın en büyük katkısı, bir katliamı önlemenin ahlaki kaygısını taşımadan Kaddafi'yi yenmektir..."

İnsan okuduğuna inanamıyor değil mi?!

Kan dökülecekmiş, insanlar ölecekmiş, böyle ahlaki kaygıları bir tarafa koy, işine bak!

Devam ediyor:



Clinton Trablus'ta, kiralık katiller ve celladına âşık olanlarla (18 Ekim 2011)!

"Küçük de olsa bir başarı, Avrupa ve Körfez elitleri gözünde zayıflayan imajımızı tazeleyecektir... Önereceğim yol haritası şu: Kaddafi'nin iktidarda kalmasının ABD için bir milli güvenlik sorunu olacağını tartışmaya aç. İkincisi, Savunma Bakanlığı bürokrasisini ikna etmek için NATO ve Pentagon'un caydırıcı gücünün risk altında olduğunu vurgula. Üçüncüsü, Kaddafi'nin Avrupa ve ABD'ye terör tehdidi oluşturduğunun altını çiz. Buna özellikle cumhuriyetçi parti hemen ikna olacaktır."[67]

"Libya: Work in Progress"

Bir ay sonra Trablus'un asilerce işgal edildiği günün ertesinde Clinton'un yakın arkadaşı Sidney Blumenthal'den gelen e-posta ise şöyle:

"Öncelikle bravo! Kaddafi düşürüldüğü an nerede olursan ol, hemen kamera önüne çık. Bunun tarihi bir an olduğunu herkese hissettir. Vurgulaman gereken en önemli cümle şu olmalı: 'Başarılı stratejimiz sonucu...'

(67) http://www.globalresearch.ca/hillary-clintons-libyan-fingerprints/5535476

... Şunların da altını çizmeyi ihmal etme: Kaddafi Nisan'da 2000'den fazla insan öldürdü. Bingazi'de yaşayanları katliamla tehdit etti. Biz (ABD) bir insani trajediyi önledik. NATO ve Batılı müttefiklerimizle ortak hedefimize yol alıyoruz... Libya halkının özgürlüğü ve demokrasi için çabalıyoruz."[68]

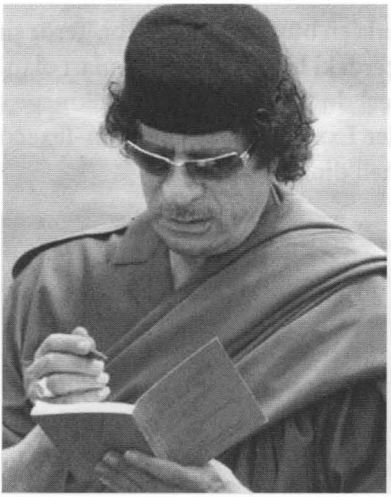
Hillary'nin dostlarının, akıl hocalarının tavsiyeleri böyleydi. Bu mide bulandırıcı katliam tavsiyeleri hayata geçirildi ve Kuzey Afrika'nın en refah, en eğitimli, en zengin ülkesi Libya yerle bir edildi. Bugün hâlâ içsavaşın kollarında kanıyor. Obama, "Libya'da müdahale sonrasını planlamamasının iktidarının en başarısız adımı olduğunu" itiraf ederken, Hillary Clinton "Libya müdahalesini bir hata olarak değil, hâlâ devam etmekte olan bir 'iş' olarak (work in progress) gördüğünü" söylemiştir.

Libyalı Onu Hasretle Anıyor!

"Deli diktatör", saray bahçesine çadır kuran "meczup Arap", "yok edilmesi elzem Libyalı". Kaddafi Batı basınında bu sözlerle tanıtılmıştı. Ve Arap Baharı denen katliam serisinde en kanlı müdahale onun ülkesine yapıldı. Öyle ki "Arap Baharı" tanımına sıkı sıkı sarılanlar, Libya örneğinden sonra "Arap kışı" terimini ortaya attılar. Yakın tarihin en kanlı müdahalesidir Libya. Batılı güçlerin, ne yazık ki Türkiye'yi de alet ederek oynadıkları korkunç ve başarısız bir oyundur Libya müdahalesi. Bir insanlık ayıbıdır. Kiralık ordular ve düzenli askerlerin rol aldığı ve kimsenin ne yaptığını bilmediği bir rezilliktir. Uluslararası hukukun "guguk" olduğunu ispatlayan bir kan müdahalesidir!

Obama ve Hillary, iktidarda oldukları süre içinde, terör şirketlerinin kiralık orduları ve Pentagon/CIA müdahalesiyle yedi ülkede kan akıtmıştır! Petrolün ve gazın vatanı Libya, kan tüccarlarının, sırtlanların eline düşmeden önce Afrika'nın incisiydi. Kaddafi, bütün hataları bir yana, 41 yıllık iktidarında Libya

(68) http://www.globalresearch.ca/hillary-clintons-libyan-fingerprints/5535476



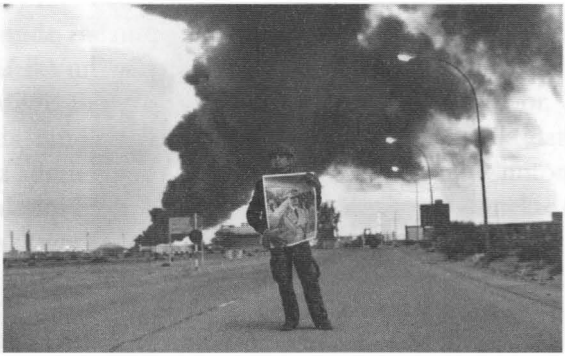
Kaddafi ünlü Yeşil Kitap'*ı ile...*

çöllerini su kanallarıyla bezemiştir. Libya'yı parasız sağlık hizmeti ve parasız eğitimle tanıştırmıştır. Yurtdışında eğitim görmek isteyenlere devlet bursu vermiştir.

Onun zamanında tarım işletmecilerine ve hayvancılık yapanlara bedava arazi ve hayvan stoku verilmiştir. Doğum yapan her Libyalı kadına geri ödemesiz 5000 dolar verilmiştir. Libya'da elektrik bedava dağıtılmıştır. Petrol Libya vatandaşlarına litresi 14 sent'ten satılmıştır! 1969'da yüzde 25 olan okuma yazma oranı, o öldürüldüğünde yüzde 87 idi! Bunun yüzde 25'i üniversite mezunu... Libya'nın bir devlet bankası vardı ve vatandaşlarına sıfır faizle borç veriyordu. Libya'nın yurtdışına hiç borcu yoktu! Ve Kaddafi'nin en büyük suçu: Tüm Afrika için geçerli olacak, altına endeksli bir Afrika parası için çalışma yapıyordu! Bu dünya para babalarını çılgına çevirmişti! Ve işte bu nedenlerle, eli kanlı dünya haydutları onu kiralık ordularına linç ettirdi ve memleketi Sirte'de katledildi. Cesedi Sahra çölünde kimsenin bilmediği bir yere gömüldü.

Şimdi sırtlanlar ve çakallar onun yaptıklarını yok etmekle meşguller. Libya gazı ve petrolünün paylaşımı ise dört rakip pet-

rol şirketi arasında en büyük savaş sebebi. Terör şirketlerinin kiralık katilleri ve içerdeki hainler de, patronları olan "mahşerin dört atlısı"nın emirleri doğrultusunda kan dökmeye devam etmekte. Bu kanlı şirketler Exxon-Mobil, Chevron-Texaco, BP Amoco ve Royal Dutch-Shell'dir.[69]



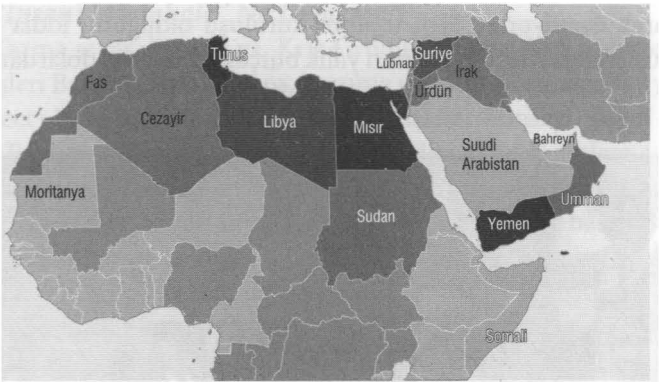
Artık bir Libya ordusu yok!
Kaddafi'ye sadık Libyalı askerlerin çoğu hayatta değil (2011).

(69) **https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/north-africa/libya/after-libyas-oil-grab-compromise-could-lead-restart-export**

Arap Baharı'nın Sonu...

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, 28 Eylül 2015'te BM Genel Kurulu'nda bir konuşma yaptı. Konuşmasında, "Suriye ve tüm Ortadoğu dış müdahaleyle korkunç bir karanlığa gark olmuştur," diyordu.

"Sosyal ve politik değişim özlemi içinde olan bölge halkları fena halde aldatıldılar! Yaşamları iyileşeceğine felç oldu ve milli olan tüm kurumları yıkıldı. Demokrasi ve kalkınma yerine artık şiddet, yoksulluk ve sosyal felaketlerle boğuşuyorlar. Bırakın 'insan hakları'nı, insan hayatının değeri kalmadı!... Yaptığınızı beğendiniz mi?! Yaptıklarınızı inkâra devam!... Şimdi Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaratılan boşluklara teröristler doluştu. Binlerce militan IŞİD adı altında savaşıyor. 2003'te Irak'ın işgali sonrası sokağa atılan Iraklı eski askerlerden, Libya'da BM Güvenlik Konseyi kararlarının yok sayılması ve neticede devletin yerle bir olmasına kadar olanlar ve şimdi Suriye'de sözüm ona 'ılımlı muhalefet'le yapılan katliamlar; bunların hepsini yine Batı destekliyor!"



"Bahar"ın geldiği ülkeler

Haklıydı... Örneklerde gördüğümüz gibi ABD ve Avrupa son 25 yıldır paralı asker biriktiriyor. "Yumuşak ve sert güç"le önce renkli devrimlerin flamalarıyla, arkalarından uçak gemileriyle ulus devletlerin topraklarına geliyor... Önce bankaları, ekonomik sistemleri, borsaları batırılıyor, ardından kiralık ordularla öldürülüyor. Sonunda nesi var nesi yoksa çokuluslu şirketlere teslim ediliyor.

Kriz Onların İşi...

İnsan hakları dernekleri nasıl Libya'ya NATO'nun "insani (!) müdahale"si kılıfını hazırladıysa, "Kriz Grubu" da benzer işlere imza atar. Batılı düşünce kuruluşlarını, bilimsel analizler yapan ünlü uzmanları çatısı altında birleştirmiş tarafsız/bağımsız kuruluşlar sanıyorsanız, çok yanılıyorsunuz. Hayli taraflı ve hayli bağımlıdırlar. Onlar karma savaşların en önde gelen aktörlerinden biri. Uluslararası Kriz Grubu Brüksel, Londra, New York ve Washington merkezli bir "düşünce" kuruluşu. Mali destekçilerini kendi sitelerinde, "hükümetler, vakıflar, kişi ve şirketler" olarak bildiriyorlar. Oysa aynı sitede kendilerini hükümetler dışı örgüt olarak tanımlıyorlar. Paralarını hükümetler veriyor ama hükümetlerden bağımsızlar!

"Acaba hangi hükümetler?" sorusunun cevabı önemli. Bütçenin büyük bir çoğunluğu ABD ve AB hükümetlerinden sağlanıyor. Amaçlarını "savaşları önlemek, barış politikalarını şekillendirmek" olarak özetliyorlar. Sivil toplum kuruluşu olduğunu iddia eden Uluslararası Kriz Grubu'nun yıllık bütçesi 15 milyon dolardan faz-



la. Ayrıca Carnegie, Ford, Bill ve Melinda Gates Vakfı'ndan "bağışlar" almakta... Tabii George Soros'un Açık Toplum Enstitüsü'nden de. Ayrıca Soros, örgütün yönetim kurulunda.

İşgal Bahanesi: Koruma Sorumluluğu Yasası RtoP

Kurucusu ABD'nin eski Türkiye büyükelçisi, CFR Dış ilişkiler Konseyi üyesi Morton Abramowitz. Hani 1995'te Türkiye'nin on yıl sonra parçalanacağını beyan eden büyükelçi. Diğer kurucular arasında, küresel tefeci ve darbe imalatçısı George Soros, derin uzman Stephen J. Solarz gibi isimler var. Şimdiki başkanı Jean-Marie Guéhenno, dünyanın en kanlı döneme girdiği 2000-2008 yılları arasında BM Barış Gücü operasyonları direktörü. 2012'de Fransa cumhurbaşkanı danışmanı. Ve Arap Baharı boyunca Arap Ligi ve BM'nin Suriye özel elçisi. Bir önceki başkan, Avustralya eski dışişleri bakanı Gareth Evans, "Koruma Sorumluluğu (RtoP)" yasasının mimarı. Libya'nın bombalanmasını mümkün kılan yasa. Bu yasa özetle, "Eğer bir ülkede muhalif bir grup Batı'dan yardım isterse, işgal haktır!" diyor.

Kısacası kurucunun da, başkanların da ne düşündükleri belli. Kissinger, "Dünyadaki devlet sayısı hızla artacak," demişti ya. İşte bu ve benzeri "düşünce" kuruluşları, dünyanın tek hâkimi olmaya talip, küresel elitlerin çıkarlarının bekçisi.

"İnsani Müdahale" Ne Demekse?!'

Karma savaş diyoruz ya. Kriz Grubu CEO'su, Avustralya eski Dışişleri Bakanı Gareth Evans, koruma yasasını (Responsibility to Protect) ilk olarak 2002'de, CFR (Dış İlişkiler Konseyi) yayın organı Foreign Policy'de ortaya attı. Bu madde, küresel elitlere, istedikleri ülkeye istedikleri zaman "müdahale" etme hakkı vermişti.

BM genel Sekreteri Ban Ki-Mun, 20 Mart 2011'de basına verdiği demeçte yasadan bahsetti: "Libya'ya güç kullanımının meşruluğu, insani nedenlere dayanmaktadır," dedi ve Libya bundan sonra bombalanmaya başlandı.

Eski CIA şefi Philip Giraldi de aynı maddeyi Suriye için gündeme getirmişti. Suriye'ye müdahale insani prensipler çerçeve-

sinde yapılacak ve Libya'daki gibi Koruma Yasası (RtoP) ile meşrulaştırılacaktı. Batılı kaynaklar, Suriye'ye müdahalenin Suriye-Türkiye arasında tampon bir bölge oluşturularak başlayacağını "tahmin" etmişlerdi. 2016'da bu hayalleri gerçek oldu.

Pentagon danışmanı, Stratfor adlı düşünce kuruluşu başkanı George Friedman da, 2012'den beri "Suriye'ye acil müdahale" korosundaki seslerden biridir. "Mısır'da rejim değişmedi, sadece Mübarek gitti. Oysa Libya'da rejim değişti! Suriye'de Libya yolu izlenmeli!" diye özetlenebilecek onlarca makale yazdı. Kriz Grubu ya da Stratfor ya da Af Örgütü ya da insan hakları örgütleri, yukarıda da belirttiğimiz gibi güya hepsi hükümetler dışı, bağımsız örgütlerdi ama özellikle ABD öncülüğünde topraklarına göz diktikleri ülkelere hâkim olmak için yeni savaş usulleri uyguladılar. İşlerine geldiği gibi yasalar çıkardılar, hak hukuku hiçe sayarak orman kanunu yürüttüler. "İnsan hakları" bahanesiyle onlarca ülkeye "örtülü operasyon ve renkli darbe" yaptılar. Bunları raporlaştırdılar. Her ay ülkelerin terör-çatışma-ölüm çetelesini tuttular. Ve "uzmanlar"ı vasıtasıyla hükümetlere isteklerini dayattılar.

"Kürt Sorunu" Tamlaması...

Küresel şirketlerin ve zorba hükümetlerin kendi aralarında oluşturdukları bir elitler kulübü milyonlarca dolarlık bütçeler, yüzlerce eleman ile hedefteki ülkelere danışmanlıktan, terör örgütlerine akıl hocalığına kadar uzanan bir faaliyet yürütürler.

Mesela Türkiye'de duruma vakıf olanlar, Kriz Grubu deyince ilk önce "Oslo ihanet süreci"ni hatırlar. PKK ile Norveç'te



Kriz Grubu'nun başkanı Jean-Marie Guéhenno, AB temsilcileri Javier Solana ve Emma Bonino ile Afrika direktörü Comfort Ero

"müzakereler"i başlatan Kriz Grubu'dur. "Açılım süreci, çözüm süreci, barış sürecini teklif eden yine bu gruptur... "Akillerin Türkiye turu" Kriz Grubu'nun önerisidir.

Kriz Grubu başından beri Türkiye'de tek bir konuyla ilgilenmiştir. Onların deyişiyle "Kürt Sorunu". Sonunda hükümetlerle işbirliği yaparak o "sorun"u şişeden çıkarmayı başarmışlardır.(70)

Yıllarca Kürt vatandaşlarla PKK'yı aynılaştırmak için çabalamışlardır. Kriz Grubu'nun yayınladığı yüzlerce makale terör örgütleri propagandası olarak yazılmış ve Kürtlerin tümünü kapsar şekilde ortaya konulmuştur. Binlerce kare fotoğraf bu amaçla yayılmış, kampanyalar bu nedenle yapılmıştır. Terör örgütlerini devletle eşitleyip masaya oturtan, meclislere sokan, Türkiye'de Türk'üm demenin "ırkçılık" olduğunu yaymayı tavsiye edenler de bunlardır.

Havuç ve Sopa

Kriz Grubu veya Uluslararası Af Örgütü ya da insan hakları adındaki örgüt çeşitleri, aslında "karma savaş"ın öncü askerleridir. Amerikan derin devletinin teorisyenlerinden Joseph Nye, bu grupları "yumuşak güç" doktrini çerçevesinde tanımlar. Ülkelere yumuşak yumuşak istediklerini kabul ettirmenin literatürdeki adı budur. Özetle, bunu "Havuç Sopa Diplomasisi" olarak açıklar:

"'Güç', insanlara ya da devletlere istediğini yaptırma, arzuladığın şekilde hareketlerini değiştirme yeteneğidir. Bu üç yolla yapılabilir: Zor kullanmak yani 'Sopa'; para vererek yani 'Havuç' ve çekim gücü yaratma yani 'Soft Power/Yumuşak Güç'. Bir ülkenin yumuşak gücü üç ayak üzerinde yükselir: Başkalarını cezbedecek bir kültür, siyasi değerler ve dış politika. Türkiye ve Avrupa Birliği örneğini ele alalım: Avrupa Birliği, Avrupa'nın (küresel elit demek istiyor) 'yumuşak gücü'dür. Türkiye, Avrupa standartlarına ulaşmak için insan hakları ve benzer konularında yasalarını değiştirmektedir. Sonuçta Avrupa, Türkiye için çekim merkezi yaratmıştır. Aynı

(70) http://www.kurdishinstitute.be/international-crisis-group-new-report/

şekilde birçok konuda çekim merkezi yaratılabilir. Askeri güç bir çekim merkezi olabilir. Terör konularında insanların aklı ve duygularına hitap edilerek yol alınabilir."(71)

Cini Şişeden Çıkarmak

İşte Kriz Grubu bu anlayışın uygulayıcılarıdır. 2009'dan beri Türkiye'de tüm yıllık toplantılarında tek konu vardır: "Kürt Sorunu."

2011-2016 arası toplantı başlıkları şöyle:

2011: Türkiye: PKK'nın Silahlı Mücadelesine Son Vermek

2012: Türkiye'nin Kürt Çıkmazı: Diyarbakır'dan Görünüm

2013: Türklerin Endişeleri Kürt Reformuna Engel Olmamalı

2014: Türkiye ve PKK: Barış Sürecini Kurtarmak

2015: Irak'ın Kürtlerini Silahlandırmak

Örnek olması için son iki raporu özetleyelim:

Öneriler kısmında, ABD'nin silah ve eğitim desteğini kendi denetiminde tutması gereği vurgulanıyor. Türkiye ve İran hükümetlerine talimat kokulu tavsiyelerde bulunuluyor. "Peşmerge güçlerinin kurumsallaşması ve Bağdat ile koordinasyonun sağlanması için atılacak adımları desteklemeleri" isteniyor.

2016 Kriz Grubu Raporu, Türkiye'nin güneydoğusunda bir Kürt koridorunun elzem olduğu ana fikrini ortaya koyuyor. PKK'nın demokratik özerklik dediği seçenek için yeniden "müzakereler"e başlanması tavsiyesinde bulunuyor. Fırat'ın doğusuyla batısını birleştirecek olan Kürt koridoruna Türkiye'nin desteğini istiyor. Şimdi Kriz Grubu'nun gösterdiği sopaya gelelim:

"PKK ile mücadeleye bu şekilde devam ederse Güneydoğu'da kan gövdeyi götürecek. Batıdaki şehirlerde istikrarsızlık büyüyecek. Türkiye, PKK veya IŞİD veya her ikisine karşı bir içsavaşa girecek. Ekonomi çökecek."

Bu sonuçlardan kaçınmak için Kriz Grubu'nun önerdiği yol, PKK ile müzakere etmek! Kriz Grubu'nun her ülke için verdi-

(71) http://foreignpolicy.com/2006/02/23/think-again-soft-power/

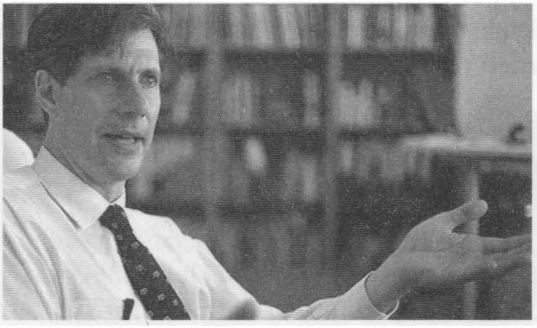
ği kriz notlarında Türkiye "kriz ve çatışmaya eğilimli ülke" olarak listeleniyor.

Türkiye "Uzmanı" Hugh Pope: "Türkiye'nin Geleceği Kürtlerledir."

Pope, 2015 Şubatı'ndan beri Kriz Grubu eşbaşkanı. Uzmanlık alanı, Türkiye iç politikası, ekonomisi, Türkiye'de İslam ve tabii ki Kürtler. Arapça, Farsça ve Türkçe biliyor. Oxford Üniversitesi'nden mezun olduğundan beri bu coğrafyadan ayrılmıyor. 1980'lerde United Press International'ın Suriye ve Lübnan muhabiriydi. Sonra İran'da beş yıl geçirdi. 1990'dan 2015'e kadar Türkiye'deydi.

2005'te *Evlad-ı Fatihan* adlı bir kitap yazdı Hugh Pope. 25 yıllık Türkiye serüveninde bu coğrafyanın iltifattan hoşlandığını biliyordu. 2015'te son verdiği röportajın ana başlıkları ise en hafifinden kışkırtıcıydı:

"Türkiye'ye acil reformlar gerekiyor: Anayasa reformu, ademimerkeziyetçilik, anadilde eğitim, terörle mücadele. ...Türkiye'nin geleceği Kürtlerledir. ...Türk hükümeti Öcalan'ın imajını normalleştirmek adına önemli adımlar atıyor ama yetmez. ...Öcalan ile Erdoğan bir arada uluslararası bir ödül alabilir."(72)



(72) *http://www.hurriyet.com.tr/erdogan-ile-ocalani-ayni-podyumda-odul-alirken-gormeye-hazirlanin-27684264*



Kriz Grubu'ndan Noah Bonsey ve Didem Akyel Collinsworth, Gaziantep'te Bülbülzade Vakfı'nda (2016).

Kriz Grubu Gaziantep'te...

Hugh Pope 2015'te daha üst makama terfi edince, yerine Didem Akyel Collinsworth geldi. Kriz Grubu Türkiye'nin her yerinde siyasi güç odakları, dini ve etnik gruplar, özellikle Kürt bölücü gruplarla yakın temastadır. Bir hükümet yetkililerine "açılım ve çözüm" danışmanlığı verirler, bir Diyarbakır'da TEPAV toplantısındadırlar, bir Sabancı Üniversitesi'nde akademisyenlerle buluşurlar, bir İnsani Yardım Vakfı ile röportaja giderler. İyilikder'de Suriye'ye yardımı konuşurlar, Gaziantep'te Bülbülzade Vakfı'nı ziyaret ederler, Ankara'da bakanlarla görüşürler... İşte "ağ" dediğiniz böyle olur! Duruma Türkçe bakanlara duyurulur. Bu faaliyetleri yeni değil, yıllardır sürüyor.[73]

Wladimir On Yıldır Peşmergeyle

Güneydoğu ve Kuzey Irak Kürt bölgesi ve Suriye'de dolanan onlarca "haberci"den biri de Wladimir van Wilgenburg. Batı'nın toprak koparıp kukla bir Kürt devleti oluşturmak istediği dört ülkenin uzmanı: Türkiye, İran, Suriye, Irak. Özellikle Kürtlerle ilgileniyor.

(73) https://www.crisisgroup.org/

2011'de Utrecht Üniversitesi'nde insan hakları ve çatışma konulu mastır yapmış. Doktora tezi Kerkük üzerine. İkinci mastır için Exeter'da Kürt çalışmaları fakültesine (Kurdish Studies) devam ediyor.

Irak'ta ayaklanma hareketleri üzerine yazıları var. Aynı zamanda Jamestown Vakfı'nda terör üzerine yazıyor. Erbil'de yayın yapan Kürtçe internet gazetesi *Rudaw*'ın da yazar listesinde, "ara" haberde yazıyor. İşte haberlerinden biri: "İranlı Kürtler rejime başkaldırıyor."

Haber YPG lideri Salih Müslim'in İranlı Kürtleri ayaklanmaya çağırdığını aktarıyor:

"İran'daki Kürtler de bizim Suriye'de yaptığımız gibi demokratik hakları ve özgürlükleri için rejime karşı ayağa kalkmalı. Ortaçağdan kalma mollalar 21. yüzyılda kabul edilemez."

Ve Wladimir devam ediyor:

"Suriye'deki Kürt Milli Konseyi İran'daki baskıcı rejimi kınıyor ve –buraya dikkat– *Uluslararası Toplum'a çağrıda bulunuyor. Uluslararası Toplum (kan emiciler), İran'ın barışçıl Kürt aktivistlere uyguladığı şiddeti durdurmak için müdahale etmeli, diyorlar.*

Konsey yetkililerinden Shamdin Nabi 'Suriye, Irak, İran ve Türkiye'de Kürtler demokrasi için mücadele ediyor. Tarihi vata-



Wladimir van Wildenburg on yıldır PKK ile Irak'ta, Türkiye'de, Suriye'de haber yapıyor.

nımızda bir millet olarak yaşamak için her şeyi yapacağız,' diyor. İranlı activist Tawfiq Jan Sher de İran'da ayaklanmanın başladığını ve yayıldığını söyleyerek, 'Çok yakında ülkenin her yerinde Kürtler ve baskı altındaki her kesim ayaklanacaktır,' diyor."(74)

Sırada İran var

Anladığınız gibi sırada İran var. Kriz Grubu'nun "kriz çıkarma ekibi"nden Wladimir, haberlerini Batı'ya servis ediyor. Bekleyin... Zamanı gelince Kriz Grubu'nun büyük başları ve Christiane Amanpour, "İran'ın Kürtleri"nden söz etmeye başlarlar. Sonra Anjelina, İran sınırında zor durumdaki Kürt çocukların başını okşar.

ABD dört ülkeden koparılarak oluşturulacak Federe Kürt Cumhuriyeti için yüz yıldır uğraşıyor. Yöntem Irak'ta ve Suriye'de benzerlik gösteriyor... 1991 sonrası Türkiye'deki gelişmeleri maddeleştirirsek:

1. 1990'da Özal, "Musul ve Kerkük bizim olacak" hamasetiyle Barzanistan'a kol kanat germeye ikna edildi. Türk Silahlı Kuv-



İran'ın kuzeybatısında Mahabad'ta Kürt "aktivistler (2016).

(74) http://aranews.net/2016/08/kurdish-parties-syria-supporting-iranian-kurds-struggle-democracy/

vetleri ikna olmadı, Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay istifa etti.

2. Ocak 1991'de ABD Irak'a saldırdı. Bir ay sonra direnci kırılmış, savaşın ortasında bir ülkede Kürt gruplar arkalarında dağ gibi ABD desteğiyle ayaklandı.

3. Saddam Kürt grupları en acımasız şekilde bastırdı. ABD sessiz kaldı. Alan açılıyordu.

4. Yarım milyon Kürt Türkiye sınırına dayandı, Türkiye BM'ye başvurdu. Çekiç Güç'e ev sahibi oldu.

5. ABD, İngiltere, Fransa, Hollanda ve İtalya'nın askerlerinden oluşan Çekiç Güç, hem Irak topraklarına hem Türkiye'ye yerleşti. Barzanistan tam anlamıyla kurulup serpilince 2003'te anlaşmaya son verildi. Gerek kalmamıştı.

6. 36. paralel gibi garip bir sınırla, Federe Kürt Cumhuriyeti'nin ilk parçasına güvenli bölge sağlanmış oldu. PKK da bu bölgede semirdi, büyüdü. Açılan koridor teröristlerin Türkiye'ye aktığı koridor oldu.

7. 1995 Martı'nın sonunda bölgedeydik. Önce Erbil, ardından Süleymaniye'ye geçtik. Talabani-Barzani güçleri birbirini bombalıyordu. PKK saldırı üstüne saldırı düzenliyordu. Türkiye, Bağdat ile Kürt gruplar arasında arabuluculuk yapıyordu. Irak'ın toprak bütünlüğünü savunuyordu.

8. 1995 Martı'nda PKK'yı durdurmak için TSK Irak'ın kuzeyine girdi. Çekiç Harekâtı yapıldı.

9. ABD iki yıl içinde Kürt grupları arasında barışı sağladı. Türkiye'ye de Irak'ın bütünlüğü konusunda suskun kalmasını buyurdu. "Kürt Parlamentosu" kuruldu.

10. Türkiye'ye Musul-Kerkük havucu ve "Kürt sorunu" sopası gösterildi.

11. 1999'da Öcalan Türkiye'ye teslim edildi. AB ve ABD ile yapılan anlaşmalar Türkiye'nin müzakere gücünü sıfırladı.

12. Anlaşmalar sonucu Türk özel kuvvetler peşmerge eğitmeye başladı. Kürtçe TV'den iletişim hizmetlerine kadar Türkiye "Kürt özerk yönetimi"ne her türlü desteği verdi. Kürdistan istihbarat teşkilatını MİT eğitti.

13. Türkiye engellemeye çalıştığı Irak koridorunu kendi elleriyle açmış, Barzani'yi büyütüp semirtmiş, Amerika'dan vaat edilen hiçbir şeyi alamadığı gibi, Musul ve Kerkük'teki Türkmenlerin soykırımına da sessiz kalmak zorunda kalmıştı.

14. TSK'nın defalarca Kuzey Irak'a girmesine rağmen, Irak içindeki kanserli hücre Kürdistan, ABD desteğiyle fiilen kuruldu ve 2001'de ilan edildi. Türkiye bunu "savaş sebebi" saydı ama saymakla kaldı.

"Türkiye Tehlikenin Ne Kadar Farkında?"

Andrew Korybko, bölgede yaklaşan tehlikeye karşı alarmda olan İran ve Rusya'ya rağmen, Türkiye'nin durumun farkındaymış gibi hareket etmediğinin altını çiziyor.

"Türkiye'de denenen darbe, içinde renkli devrim tohumlarını barındırıyor. Hatta örtülü bir operasyonu da. Özellikle Suriye'de selefileri destekleyen politikasıyla, Suriye'de ABD'nin vekâlet savaşını yürüten Erdoğan'a bir kesimin duyduğu öfke haklı olabilir ama bu öfkenin Amerika tarafından 'sürekli kaos'a dönüşebilecek yaygın bir kalkışmaya evrilerek Türkiye'de 'yeni bir Suriye' yaratma ihtima-



Batı başkentlerinin sokaklarından alışılmış bir görüntü



Wesley Clark ünlü açıklamasını neden yaptı?

li de vardır. Rusya ve İran, böylesi hassas bir dönemde Erdoğan'ın darbeyi anti demokratik uygulamalarla sömürmesine rağmen desteklemektedirler. Türkiye'yi yönetenler bölge ülkeleriyle samimi bir diyaloğa girse, kazanan kendileri ve ülkeleri olacaktır."

Amerikan derin devletinin önemli isimlerinden eski NATO generali Wesley Clark'ın sözlerini hatırlamanın tam zamanı. Wesley Clark, birçok farklı alanda at koşturan ve renkli darbelere fon sağlayan Amerikan Demokrasi Fonu'nun (NED) eski başkanı. Basına Amerika'nın hedefindeki yedi ülkenin adını sıralamıştı. Listeyi üst düzey bir Pentagon yetkilisinden 2001'de duyduğunu bir televizyon programında açıklamıştı:

"Libya, Afganistan'dan sonra Pentagon'un işgal listesindeki ülkelerden biri"ydi... "Listede Irak, Somali, Sudan, Lübnan, Suriye ve İran var"dı.

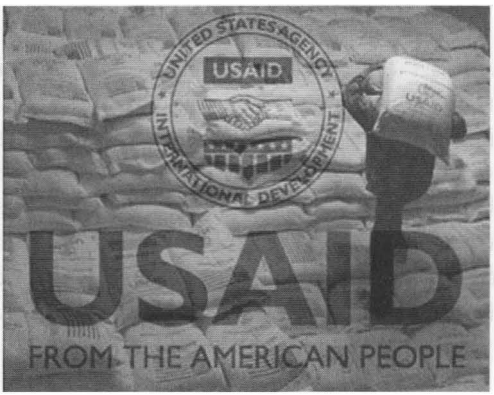
İşgal için adları sıralanan İran ve diğer ülkeler petrol denizi üzerinde oturmaktaydı... Bu ülkeler dünya petrol rezervlerinin yarısına sahipti. On beş yıl içinde listedeki tüm ülkeler halledilmişti. Ve Amerikan düşünce kuruluşları ve devlet kurumlarının yayınlarında gördüğümüz kadarıyla, bu listede adı olmayan daha birçok ülkenin küçük parçalara bölüneceği açıkça ifade edilmekteydi.

"Kukla Devlet Kurmak" ve USAID

Yazar-çevirmen Erkan Güçiz, CFR Dış İlişkiler Konseyi'ndeki uzmanların "USAID, Devlet Kurmak için Yeniden Şekillendirilmeli" başlıklı yazısından çevirmişti: "Devlet kurma misyonunu yürütebilmek" için USAID'in bir değişimden geçmek zorunda olduğunu vurguluyorlardı. Yahu bu kadar da açık yazarlar mı derseniz, yazının orijinaline bakalım:

"USAID 2016 bütçesi 22.3 milyar dolar; bunun 10.7 milyar doları doğrudan USAID tarafından kullanılıyor ve bunun yalnız 2.4 milyar doları devlet kurma denebilecek yerlerde harcanıyor."

Açık bir çağrı değil mi? Uzmanlar devam ediyor. USAID'in yardım işlerini Dünya Bankası, Oxfam ve Africare gibi kuruluşlara bırakmasının daha doğru olacağını, esas olarak devlet kurma çalışmalarına ağırlık vermesi gerektiğini vurguluyorlar... Uzmanlar özetle USAID'in demokrasi, insan hakları ve yönetim olarak tanımlanan, "devlet kurma programı"nda, özellikle yönetim kısmına odaklanılması gerektiği, stratejik olarak daha önem-



li ülkelere öncelik verilerek, Batı Afrika'dan Güneydoğu Asya'ya kadar uzanan çatışma alanlarındaki ülkelerde "devlet kurma" çalışmaları yürütülmesinin aciliyetine dikkat çekiyorlar!!![75]

Evet, bu kadar açık nasıl ifade ederler diye soruyorsunuz değil mi? Ediyorlar.

ABD bütçesinin dış harcamalar bölümünün en büyük kısmını alan USAID'in görevi, ABD çıkarları doğrultusunda yabancı ülkelere müdahale etmek; "insani yardım" kisvesi altında, CIA elemanlarının o ülkelerde diplomatik pasaportla serbestçe hareket etmelerini sağlamak.

USAID'nin alt kuruluşu OTI (Office Of Transition Initiatives-Değişime Önayak Olma Bürosu), "temel siyasi değişimleri destekleme" başlığı altında askeri ve sivil darbe planlama ve yürütme işleri yaptığını kendi sayfasında ilan ediyor.[76]

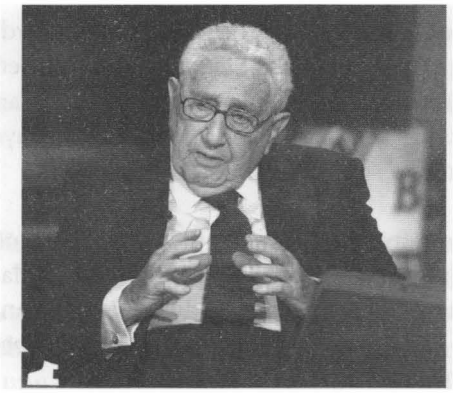
Kissinger: "'Böl-Parçala-Yönet' Tek Çaremiz"

Kissinger 2014'te, dünyada adil olmayan kaynak bölüşümünün ülkeler arasındaki uçurumu büyüttüğünü; bundan dolayı Amerika'ya tehdit oluşturabilecek ülkeleri ancak bölüp parçalayarak, yeni küçük devletler oluşturarak Amerikan hâkimiyetinin sağlanabileceğinin altını çiziyor.

Kissinger'a göre, bundan sonra tüm dünyayı saracağı tahmin edilen kaosu "yönetecek" birileri lazım. İşte onlar diğer devletlerin içinden fırlayacak kukla devletler olacak. İsrail bunun bir örneğiydi. Barzanistan bir başka örneği.

(75) http://www.cfr.org/foreign-aid/reconfiguring-usaid-state-building/p37869?cid=soc-facebook-in-reconfiguring_usaid_for_state_building-062316

(76) Erkan Güçiz http://www.guncelmeydan.com/pano/demokrasiyi-bos-ver-bize-usaklik-edecek-devlet-kuralim-biz-t42661.html Yazının orijinali: https://www.usaid.gov/who-we-are/organization/bureaus/bureau-democracy-conflict-and-humanitarian-assistance/office-1



Henry Kissinger: Yarım asırdır ABD dış politikasında akıl hocası

ABD, Kuzey Irak'taki Kürdistan örneğinin Suriye, İran ve Türkiye'ye de uygulanacağını, hedefinin bu olduğunu çeşitli ağızlardan defalarca açıkladı. Bu coğrafyada attığı adımlar her ne kadar ikili oyunlarla gizlenmeye çalışılsa da ortadadır. Türkiye'de PKK, Suriye'de PYD, İran'da PJAK son derece rafine çalışmalarla, ABD ve İngiltere'nin yüz yıllık bu isteği doğrultusunda eylem ve söylemler ortaya koymaktadırlar.

Çöl Kraliçesi Gertrude Bell ve Arabistanlı Lawrence

Bu gibi hayaller ve tasarımlar yeni değil. Geçen yüzyılın başında da vardı. Hatta bugünküne çok benzeyen "haberci", "arkeolog", "gezgin" maskeli ajanlar da bu topraklardaydı. En ünlüsü Lawrence'tır. Ama asıl onun hocası Gertrude Bell, geçen yüzyılın ilk kadın casuslarından biridir. Bell, Osmanlı İmparatorluğu toprakları içinden bir Irak çıkaran ekibin içinde en etkili olandı. Irak'ın başına Prens Faysal'ın geçirilmesini teklif eden oydu. İsrail devletinin Filistin topraklarına yerleştirilmesi çalışmalarına katkı sağlayan da. Bugün USAID'e verilen "kukla devlet yaratma" görevini yüz yıl önce Ortadoğu'da yürütenler arasındaydı.

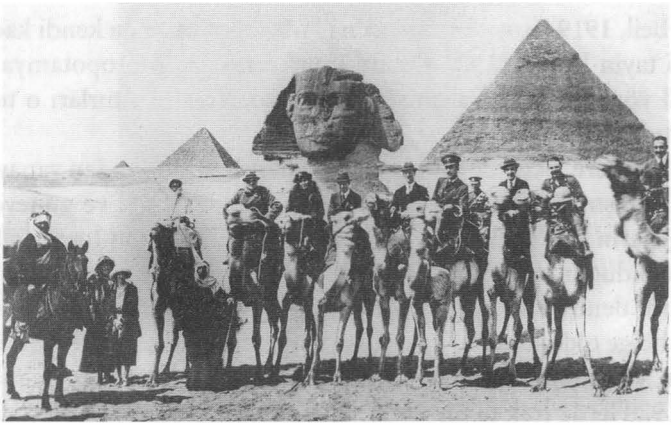
Bell, 1919 Paris Konferansı'na "Mezopotamya'da kendi kaderini tayin hakkı", 1921 Kahire Konferansı'na "Mezopotamya'da sivil yönetim" adlı çalışmalarıyla katıldı. Irak'ın sınırları o toplantıda çizildi.

İngiltere, bölgede bir tampon devlet yaratılmasından yanaydı. Bell çalışmalarında, kuzeyde Kürtler, ortada Sünni ve güneydeki Şiilerin tek bir devlet çatısı altında toplanmasının İngiliz çıkarına olduğunu belirtmiştir. Çünkü: 1. Bu topraklar inanılmaz bir petrol denizi üzerindedir. 2. Mezopotamya çatışma riski yüksek bir bölge olduğundan, kuzeydeki Kürtlerin de desteğiyle Türkiye, İran ve Suriye arasında "tampon" bölge gereklidir. Bu nedenle 1920'lerde Irak'ta bir "millet" yaratma çalışmaları yapılmış ve Irak "devlet"i, Türkiye işgal altındaki Anadolu'da Kurtuluş Savaşı verirken, dağılan Osmanlı topraklarından yırtılan Musul, Bağdat ve Basra eyaletlerinin üzerine inşa edilmiştir.

Bell ve patronları, I. Paylaşım savaşı sürecinde, Irak'ta kukla bir devlet kurulması için Arap kabileleri Türklere karşı kullanmışlardır. Bunu gelişmiş bir istihbarat ağı yaratarak ve bölgede on yıl boyunca her kesimle yakın ilişkiler kurarak yapmışlardır. Bell



1916



Gertrude Bell, Churchill ve Lawrence ile 1921 Kahire Konferansı günlerinde.

ve Lawrence, tarihe "böl ve yönet" fikrini hayata geçiren "İngiliz kahramanlar" olarak geçmişlerdir.

Bell, 1926'da Bağdat'ta öldü ve oraya gömüldü. Söylenti intihar ettiği yönündeydi. Anıları, Pentagon'da "okunması şart belgeler" arasındadır. Çünkü o gün ve bugün küresel kan içicilerin planları aynıdır. I. Paylaşım savaşında sayısı 50 olan devletler, II. Paylaşım savaşı sonrası 100'e ve bugün 200'e çıkmıştır. Kissinger "yeni dünya düzeninde binlerce küçük devletçik" olabileceğinden bahsetmektedir. Emperyalizm, üçüncü paylaşımda "kukla devletçik/ulusçuk kurma" faaliyetine hız verecektir.(77)

"İbret Alınsa Tekerrür Eder mi?!"

Mehmet Âkif Ersoy, "Tarihi tekerrür diye tarif ediyorlar. İbret alınsa tekerrür eder mi?" demişti. Tarih değil, hatalardı tekrar eden. Benzer hatalar benzer sonuçlar doğuruyor. Kılavuzu Batı olanın burnu pislikten kurtulmuyor.

(77) Bell'in 16 ciltlik anıları ve ailesine yazdığı 1600 mektup bu sitede incelenebilir: www.gerty.ncl.ac.uk

Tarihin en karanlık dönemlerinden birinden geçiyoruz. Böylesi dönemlerde bize yol gösterecek olan geçmişte yaşadıklarımızdır. Yüz yıl önce yaşadıklarımız benzer biçimde başımıza gelmekte ve aynı hatalar tekrarlanmaktadır. Karma savaşların ve yeni kukla devletlerin baş verdiği bu dönemde, yüz yıl önce bu kaostan nasıl kurtulduğumuza bakmak ve ders almak gerekir.

Türkiye Cumhuriyeti kurulduğunda sağlam bir "dış politika" uygulamıştır. Kesinlikle "Batı ekseni"nde olmamıştır. Mustafa Kemal Atatürk hayattayken tek bir Batılı ülkeyle ittifak yapılmamıştır.

"Gazi Türkiyesi'nin dış politikası" üç eksen üzerine oturmuştur. Bunu Attilâ İlhan özetlemiştir:

1. Balkan Antantı (Türkiye böylece Balkanlar'daki eski Osmanlı topraklarını kontrol ediyordu).
2. Sadabat Paktı (Türkiye böylece Irak, İran ve çevresindeki sömürge, yarı sömürge ülkeleri kontrol ediyordu).
3. SSCB Dostluk ve İşbirliği Antlaşması (Türkiye böylece Batı'nın iki yüz yıldır kışkırttığı Türk-Rus düşmanlığını yok ediyordu).

Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye'yi "Batı'ya karşı" korumaya almıştır. Dış politikası "Avrasya eksenli"dir. 1930'larda emperyalizmin örgütlediği Nazi saldırısına karşı Balkan ülkeleriyle ittifak yapmış, sırtını Sadabat Paktı'yla sağlama almış; İran, Irak, Afganistan'la ittifak yapmıştır. Sovyetler'le özel bir dostluk antlaşması imzalamıştır.

O Avrupa ki, Osmanlı'yı önce iktisaden ve kültürel olarak göçertmiş, topraklarını ve kaynaklarını paramparça etmiş, petrol coğrafyasına el koymak için önce Arapları, sonra Kürtleri kullanmaya kalkmıştı.

O Avrupa, o Amerika, topraklarımız üzerinden yırtılacak yeni devletlerin sınırlarını belirlemişti!

Aynı Batı, emperyal amaçları için, Birleşmiş Milletler'in ağababası "Cemiyet-i Akvam"dan (Milletler Cemiyeti) karar çıkart-

mış, sinsi yollarla Musul ve Kerkük'ün manda yönetiminde kalmasını karara bağlamıştı!

Şu kesindir ki, Mustafa Kemal Türkiyesi'nde, onun ölümüne kadar, kıvrak ve kesinlikle "Avrasya eksenli, antiemperyalist" bir dış politika izlenmiştir. Ölümünden hemen sonra bu tavır değişmiş, Batı eksenine kaydırak olunmuştur. Önce İngiliz ve Fransızlarla, ardından Almanlarla kırıştırılmış, savaş sonrası Amerika'nın kucağından kalkılamamıştır.

Yapılacak olan, emperyalist kurumların dışında yer almak; başkalarının değil, kendi gücümüze güvenerek diğer ülkelerle ilişki kurmak, bölgesel sorunlarda bölge ülkeleriyle masaya oturmaktır. En önemlisi, millet olarak "tam bağımsız" kararlar verebilecek güçte olduğumuzu unutmamaktır. On yıllardır beynimize şıringalanmış olan, "onlar daha iyi bilir" klişelerini kırmaktır! "Dünyadan kopamayız ki! İçimize mi kapanalım?!" diyenlerin gerçekte boynumuzu cellata teslim etmeyi önerdiklerini anlamaktır! Attilâ İlhan'ın dediği gibi:

"Yurttaşlık bilincin bulanmadıysa çözümü başkalarına sorarak değil, kendin bulabilirsin."

Genç Kardeşlerime

Babam, "Zehir altın kupada sunulur, bunu unutma!" demişti. Bu değerli nasihati genç kardeşlerime armağan ediyorum.

Dünya politik arenasında "sahne önündekiler"le "sahne arkasındakiler"i ayırt edebilmek, nerede durduğumuzu ve nereye gittiğimizi görmek için şarttır. Özellikle iletişim alanındaki kardeşlerim, sahne arkasından idare edilen kuklaların sırrını çözemezse "sahibinin sesi" olmaktan öteye gidemeyecektir.

Bu kitapta size bazı olaylar ve kişilerden örnekler sunduk. ABD ve Avrupa 20 yaşındaki gençlerini Çin'de, Afganistan'da, İran'da, Türkiye'de raporlar yazmak için görevlendiriyor. 24 yaşındaki Jared Cohen, kan kokulu "Arap Baharı"nın tetikçisi oluyor; İran raporları yazıyor. İnsan Hakları Derneği'nin "dijital aktivist"i Derek Keyes, bugün İsrail Başbakanı Netanyahu'nun sözcüsü... Onlar kanlı, pis oyunlarda aktör olmayı seçmişlerdir. Ambalajları cilalı, statü ve maaş bordroları yüksek, içleri çıfıt çarşısıdır. Özenilir "ürünler" olarak piyasaya sürülürler. Emekli olduklarında gözleri, Albay Steele'in ölü bakışlarına dönüşür... Onlar, üçüncü bir paylaşım savaşında, zembereği kuran ve boşaltan mekanizmalar içinde çok erken yaşta yerlerini alanlardır. Batılı güç odakları, kitlelere farklı formatlar verir, geniş kitlelere ekranlardan uyuşturucu akıtır, devleti emanet edeceği gençlerini farklı yetiştirir. Bu iki format birbiriyle taban tabana zıttır. "Seçilmiş" gençler, büyük bir disiplinle küresel çetenin başarısı için çalışırlar. Diğer ülkelerdeki "seçilmiş" gençleri, kendi devletlerinin maşası yaparlar. Geri kalan zaten "çöp"tür. Onlar, medya çarkları neyi döndürüyorsa ona kananlar, bunalıp sistem dışı kalanlar, umutsuzlaşıp sıyıranlardır... Seçilmişlerin ise fotoğraflarından bile ne kadar "iş"e odaklı oldukları anlaşılır. Saç tıraşlarından giyimle-

rine kadar birbirlerine benzerler. Daha 20'li yaşlarında siyasetin göbeğindedirler. Yakışıklı ve alımlı olanlardan seçilirler. Beyaz Saray'ın stajyeri, CNN-Suriye "muhabiri", Google'ın "aktivist"i Kriz Grubu'na, Af Örgütü'ne ya da Beyaz Baretler'e "iliştirilmiş" gençlerdir. Onlar kanlı bir dünyanın yeni kurgucuları olarak yetişir.

Küresel sırtlanlar, "kadın"a özel bir önem verirler. Kadın bir toplumun itici gücüdür. Yani vatanına, milletine bağlı kadın cinsi, formatı koyanlar için çok "tehlikeli"dir. Küresel çete için hedef ülkelerin kadınını "kimliksizleştirmek", "milletsiz kadın" formatını dayatmak, ya da "küresel çıkarlar" için uğraşan "kadın robotlar" yaratmak ilk görevdir.

"Sistem"in kadın ve adamları, hiç ayrım gözetmeden el ele, omuz omuza dünyayı kaosun içine atarlar, savaşlar çıkarır, seyrine bakarlar. Üçüncü dünyada, orman kanunu içinde yaşam mücadelesi veren ve giderek aklını kaybeden "ötekiler" birbirini yemeye başlayınca "kadınları koruma" dernekleri kurar, sempozyumlarda "vahşi erkek doğası"ndan söz ederler.

Bu sistem için idealdir. Önemli olan "sistem"in zulmünün "görünmez" olması, aşağıdakilerin birbirini kırmasıdır! Feminist hareket, sınıfsal bir direnişi engellediği için gündemdedir... Toplum "etnik" ve "dini" temelde bölünürken, kadınla erkek de birbirine düşman olmalı, bölünmelidir. Genç kardeşlerim etnik, dinsel ve cinsel "bölünme"nin karşısında duvar örmelidir.

Emperyalizm için hedef ülkelerde kendi vatanı için kafa yoran, çare bulan, mücadele eden genç insanlar en büyük düşmandır. O nedenle "Kendimize görev belirlemeliyiz, bilgiyle silahlanmalıyız" diyoruz. Genç kardeşlerimin, "Ne yapıyorum? Ne işe yarıyorum? Ne kadar biliyorum?" sorularını kendilerine sormasını istiyoruz. Bizi "devamlı kaos", "devamlı bunalım" yaylarında tutanların zemberekleri ancak böyle kırılır. Doğrudur, Amerikalı genç elitlerin işi belki daha kolay. Hazır yapılar içinde yerlerini alıyorlar. Bizim gibi Batı'nın deli gömleğinde kıvranan ülkelerde, gençlerin "milli" yapılar içinde yer almasının önünde de engeller var. Çünkü "milli" yapılar tarumar!

Ama esas olan, zor olanı başarmaktır. Dünya ve özellikle bölgemiz bir süre fetret dönemi yaşayacaktır. Bu dönemde vatanına ve milletine sahip çıkanlar, zehir zemberek beyinler yıkılmadan ayakta kalacaktır. Sahnedeki oyunculara özenenler değil, "özgün" olanlar kazanacaktır.

Bu kutsal görev bilgi, akıl ve zekâ gerektirir. Çalışkan ve disiplinli olmayı, kibirsiz ve soğukkanlı olmayı gerektirir. İlkelerine sadık olmayı, çıkar için herhangi bir mercie biat etmemeyi gerektirir. Her şeyi ve herkesi "vatanın tam bağımsızlığı" merceğinde sorgulamayı gerektirir. Şahsi çıkarlarını feda edebilmeyi ve her koşulda dik durmayı gerektirir. "Kısa yol hapçısı" olmamayı gerektirir. Hiçbir şey yapmayıp, önüne gelene "Çözümü söyle... Çözüm ne!" dememeyi gerektirir. Milletini, her ne koşulda olursa olsun küçük görmemeyi gerektirir. Bilgilenerek sentez yapabilmeyi ve kendine "görev" biçebilmeyi gerektirir.

Ve bu evsafta birçok genç kardeşimiz olduğunu biliyoruz. Hiç de az değiller. İçinden geçtiğimiz dönem, çok sayıda vatanseverin çabalarına tanık oluyor. Bunu görmezden gelmek, umutsuzluk yaymaktır. Kasıtlı değilse eblehlikten kaynaklanmaktadır ki tehlikelidir.

Zembereği kuranlar tarihin her döneminde vardır, olacaklardır. Zemberek yayını zaman zaman kendi çıkarları doğrultusunda boşaltacaklardır. Sonra yeni bir düzen daha kuracak, hedef ülkeleri deli gömleğine saracaklar, beyinlere Batı'nın "yenilmez" olduğunu, tüm "evrensel değerler"i temsil ettiğini pompalayacaklardır. Buna inananlar savaşmadan yenilmiş olurlar. Ünlü "yumuşak güç" doktrininin esası budur. Tek odak oldukları ve bunun asla değişmeyeceği fikrini de aşılayacaklardır. "O kadar kudretliyiz ki bize karşı çıkmak imkânsızdır," devamlı tekrarladıkları laftır.

Ancak tarih laboratuvarı bunun böyle olmadığını bize kendi "Kurtuluş"umuzla ispatlamıştır. Ne yazık ki hatalardan ibret alınmamış ve yeniden benzer tuzaklarla karşılaşılmıştır. Alacağımız ders, kendimize ve milletimizin gücüne güvenmek olmalıdır.

Türk milleti mekanik bir "zemberek" değildir. Doğrudur, son 60 yıldır kurulup kurulup boşalarak tokat üstüne tokatlar yedik.

Siyasi depremler ve darbeler geçirdik. İç ve dış hainlerin sarmalında kaldık. Bizi zemberek yayı olarak kullananlara akıl ve bilgiyle karşı koyma iradesini geliştiremedik. Ama bu bir süreçtir. Ve bu süreç tıpkı suyun kaynaması gibidir. Meraklısı bir cezve suyun başında kaynayana kadar beklesin, "süreç"i anlayacaktır.

Bir kişi bile büyük değişimleri tetiklemeye kadirdir. Aklımıza mıh gibi çakılı durması gereken üç kelime TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE'dir. Bunun için "tam bağımsız düşünce" yetisi gerekir. O nedenle Mustafa Kemal Atatürk'ün *Nutuk*'taki sözleri ve arkasındaki koca tarihi gerçekler, genç kardeşlerim tarafından iyi incelenmelidir:

"*Ulusumuzun kurduğu devletin alınyazısına, bağımsızlığına kimseyi karıştırmayız. Milletimizin menfaatleriyle ilgili hususlarda yabancıların fikirlerinin önemi yoktur. Biz, gidişatımızı yabancıların görüşlerine uydurma güçsüzlüğünü kötü görenlerdeniz!*" (1927)



Yararlanılan Kaynaklar

Atatürk, Mustafa Kemal, *Nutuk*, der.: Prof. Zeynep Korkmaz, Atatürk Araştırma Derneği, 2011.

Ağar, Abdullah, *IŞİD ve Irak*, Remzi Kitabevi, 2015.

Barnett, Thomas P. M., *The Pentagon's New Map*, Penguin Books, 2004.

Bilbilik, Erol, *Big Data Age*, Nergis Yayınları, 2015.

Chossudovski, Michel (Prof), *The Globalization of War*, Global Research Publishers, Montreal, 2015.

Değer, M. Emin, *Oltadaki Balık Türkiye*, Otopsi Yayınları, 2004.

Eker, Sami, "Savaş Olgusunun Dönüşümü", *Türkiye Ortadoğu Çalışmaları* Dergisi, cilt 2, sayı: 1, 2015. https://www.google.com.tr/search?q=sami+eker++Ankara+%C3%9Cni&ie=utf-8&oe=utf-8&client=firefox-b&gfe_rd=cr&ei=7cMAWPnJKKun8wejop7wAg

Friedman, George, *Gelecek 100 Yıl*, çevirenler: İbrahim Şener, Enver Günsel, Pegasus Yayınları, 2009.

Howell, Georgina, Farrar-Straus and Giroux, *Gertrude Bell: Queen of the Desert, Shaper of Nations*, New York, 2006.

İlhan, Attilâ, *Hangi Küreselleşme*, T. İş Bankası Kültür Yayınları, 2005.

Korybko, Andrew, *Hybrid Wars*, e-kitap, 2015.

Klein, Naomi *Şok Doktrini: Felaket Kapitalizmin Yükselişi*, çev.: Selim Özgül, Agora Kitaplığı, 2010.

Kurt, Ömür, *Küçük Adamlara Büyük Oyunlar*, Pozitif Yayıncılık, 2013.

Kurtoğlu, Ramazan, *Evanjelizm*, Sinemis Yayınları, 2012.

MacKinnon, Mark, *Yeni Soğuk Savaş / Renkli Devrimlerin Sırrı*, çev.: Emel Lakşe, Destek Yayınları, 2007.

Yıldırım, Mustafa, *Sivil Örümceğin Ağında*, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, 2004.

Dizin

Abramowitz, Morton 134
Ackerman, Peter 101
Affleck, Ben 84
Afisi, Haytham 52
Ahmed, Musa 30
Akayev 97
al-Barazi, Muhsin 30
Albright, Madeleine 128
Ali Haşim 30
Amanpour, Christiane 25, 26, 27, 29, 32, 37, 118, 125, 128, 142
Annan, Kofi 21
Archibald, Frank 98
Assange, Julian 21
Atatürk, Mustafa Kemal 10, 151, 152, 156

Barzani, M. Mustafa 25, 72, 73, 142, 143, 144
Beckham, D. 17
Bell, Gertrude 36, 148, 149, 150
Bernays, Edward 102
Blair, Tony 23
Blanchett, Cate 17
Blow, Charles 27
Blumenthal, Sidney 129
Bouchuiguir, Sliman 127
Bremer, Paul 47
Brin, Sergey 103
Brzezinski, Zbigniew 115, 122
Bush (Baba) 74
Bush, George 66, 69, 74, 76, 77

Caesar 39
Caferi, Beşar 57
Carnegie 134
Cidda, Hasan bin 30
Clark, Wesley 145
Clinton, Bill 128
Clinton, Hillary 26, 38, 39, 44, 66, 112, 128, 130
Clooney, Amal 22
Clooney, George 21, 22, 84
Cohen, Jared 109, 110, 115, 116, 153
Collinsworth, Didem Akyel 140
Cook, Steve 117
Cook, Steven 118
Cox, Jo 82
Craig, Daniel 84

Çağaptay, Soner 31, 55

Damon, Arwa 29, 30, 32, 37, 125
Day-Lewis, Daniel 84
Diab, Halid 87
Dickey, Christopher 27

Ebu Garip 76
Ebu Ömer el-Şişani 57
el Baradey, Muhammed 115, 119
Erdoğan, Recep Tayyip 139, 144, 145
Ersoy, Mehmet Âkif 150
Esad, Beşar 16, 22, 24, 25, 26, 27, 31, 38, 39, 40, 51, 54, 80, 81, 83
Evans, Gareth 135
ez-Zevahiri, Eyman 119

Fida, Abu 60
Ford, Robert 26, 49, 50, 73, 134

Gadbiyan, Najib 54
Gates, Bill 134
Gates, Melinda 134
Gates, Robert 66
Gerasimov, Valery 106
Giraldi, Philip 135
Gonim, Wail 115, 116, 119, 120, 121, 122, 124
Guéhenno, Jean-Marie 135
Güçiz, Erkan 146

Habib, Faruk 79, 87, 88, 91, 92, 93
Hancock, Jeffrey 105
Harba, Salim 71
Harling, Peter 40
Heimans, Jeremy 88, 89
Helic, Arminka 15
Helvey, Robert 98
Hepburn, Audrey 17

İdris, Salim 58, 59
İlhan, Attilâ 152

Johnson, Boris 85
Jolie, Angelina 15, 16, 18, 23, 127

Kaddafi, Muammer 35, 40, 124, 125, 127, 128, 129, 130, 131
Keyes, David 111
Keyes, Derek 153

Ki-Mun, Ban 135
Kinzer, Stephen 44
Kirby, John 33, 34
Kissinger, Henry 27, 135, 147, 150
Kochavi, Mati 34, 35, 36
Korybko, Andrew 66, 144
Krasner 109
Kurtoğlu, Ramazan 76

Lawrence 79, 91, 148, 150
Lincoln, Blanche 62
Loren, Sophia 17

Maher, Ahmed 116, 121
Mahfuz, Esma 120, 121, 122
Malka, Amos 36
Mann, Steven 67
Maroviç, Ivan 98, 100, 102
Maruf, Cemal 60
Mayville, William 59
McCain, John 52, 53, 54, 55, 60, 61, 63, 88, 126, 127
Merkel, Angela 84
Mesurier, James Le 78, 83, 84, 86
Meyssan, Thierry 58
Miliband, David 21, 23, 24
Miloseviç 98, 100, 116
Mona 21, 23
Muaz Mustafa 55, 61, 62, 63, 88, 91, 92
Muhammed, Mustafa 37
Muhammed Nur 63
Mursi 119

Mübarek, Hüsnü 116, 117, 118, 119, 122, 136
Müslim, Salih 141

Nabi, Shamdin 141
Negroponte, John Dimitri 46
Netanyahu 111, 153
Nye, Joseph 137

Obama, Barack 39, 52, 66, 70, 126, 130

Öcalan, Abdullah 139, 143

Page, Larry 103
Panetta, Leon 70
Petraeus (general) 47
Pillay, Navi 51
Pope, Hugh 139, 140
Popoviç, Srdja 90, 98
Pottinger, Bell 90
Prince, Erik 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77
Putin, Vladimir 133

Raid Salah 79, 81, 85
Reagan, Ronald 16, 52, 77
Rendon, John 43, 44
Rice, Condoleezza 109
Rock, Chris 107
Rockefeller, John 18
Rubin, James 26, 125, 128
Rumsfeld, Donald 47, 48

Saakasvili 97
Saddam 25, 40, 43, 44, 143

Sakr, Okab 126
Savin, Leonid 19
Schmidt, Eric 104
Schwarzenegger, Arnold 16
Shakira 17
Sharp, Gene 98, 121
Sher, Tawfiq Jan 142
Sisi 119, 120, 121
Snell, Lindsey 33, 34, 36
Snyder, Vic 62
Solarz, Stephen J. 135
Soros, George 83, 87, 88, 89, 93, 98, 100, 115, 120, 134, 135
Steele, James 46, 47, 49, 50, 153
Sullivan, Andrew 27
Sun Tzu 12

Şevardnadze 97

Talabani, Celal 143
Timoşenko, Yulia 21
Toner, Mark 80, 86
Torumtay, Necip 143
W
Ward, Clarissa 37, 39, 40, 125
Wilgen, Wladimir van 140

York, Steve 101
Yuşçenko 97

Zayed, Muhammed Bin 77
Zuckerberg, Mark 104